Cele trei graţii

Madridul are pretenţia de a poseda între zidurile sale încarnaţiunile celor trei divinităţi păgâne — cele trei „charite" cum le ziceau vechii greci, cele trei graţii cum le zicem noi. Aglae, Thalia şi Eufrosina domnesc azi în ţara Hidalgilor, în persoana a trei artiste dramatice, d-rele Isabell Barron (sus), Catalina Barcena (în mijloc) şi Eugenia Zuffoli (jos).

Suveranitatea aceasta a frumuseţii le-a fost decernată, în urma unui concurs organizat de un ziar madrilen printre cele mai frumoase artiste din capitala Spaniei.

Les trois grâces madrilènes: M-lles Isabèle Barron, Catalina Barcena et Eugénie Zuffoli, qui viennent d'oblenir „ex-aequo" le premier prix de beauté.

Frl. Isabell Barron, Catalina Barcena und Eugenia Zuffoli, die drei ersten Preisträgerinnen in einer Schönheits-Konkurrenz, die eine spaniche Zeitung unter den Schauspielerinnen der Madrider Theatrer organisiert hat.

Vechimea sulimanurilor

Nu încape îndoială că în antichitate oamenii au întrebuinţat mult mai mult fardurile ca în zilele noastre şi dacă acum întrebuinţarea aceasta a devenit apanagiul aproape exclusiv al femeilor, la Egipteni şi la popoarele Orientului bărbaţii le utilizau cel puţin tot atâta ca femeile.

Dacă pe vremea lui Enric III şi al mignonilor săi, pudrele, pastele şi pomezile se bucurau de o mare trecere, timpul scurs de când oamenii au încetat de a mai uza fardul nu e nimic faţă de veacurile cât s-au folosit de el.

Egiptenii cunoşteau toate alifiile înfrumuseţătoare, ei îşi prelungeau în chip uniform ochii cu o linie care se ridica în spre tâmple; antimoniul înegrea pleoapele şi făcea tenul mai alb, buzele şi obrajii erau înroşiţi cu carmin. Creioane fine albastre desemnau vinele pe obraz.

Nu se vede nici o deosebire între îngrijirea minuţioasă a corpului la bărbaţi şi la femei în Asiria, Persia şi în genere la toţi Orientali.

In Grecia, la Roma, uzul cosmeticelor a fost extraordinar de mare.

Femeile Galice, dacă dăm crezare spuselor lui Grégoire de Tours, erau adevărate zâne în arta de a place şi a se farda.

Astăzi, contrar obiceiului de altă dată, fardul trebue să fie discret şi invizibil.

O căpităneasă de bandiţi în China. — „Generala" Wong, conducătoarea unei numeroase cete de bandiţi, care terorizează partea de sud-est a Chinei.

La „générale" chinoise Wong, qui est à la tête d'une nombreuse troupe de bandits.

„Generulin Wong, die Oberbefehlshaberin einer zahlreichen chinesischen Räuberbande.

Căsătoria unei Prinţese a Dolarului cu un Prinţ de sânge regesc. — Instantaneu înfăţişând o pereche fericită: Prinţul Eric al Danemarcei, vărul Regelui Christian şi soţia sa, născută Lois Booth, fiica unui Rege al lemnului din Canada. E o căsătorie din dragoste, Prinţul renunţând la toate titlurile şi drepturile sale eventuale la tronul danez.

Le Prince Eric de Danemarc et son épouse, fille du roi du bois canadien Booth.

Prinz Erik von Dänemark, ein Vetter des dänischen Königs, mit seiner Gattin, die Tochter des Kanadischen Holzkönigs Booth.

Totul e relativ

Directorul. — Imi pare foarte rău, dar trebuie să suprim postul dumitale ca absolut inutil.

Funcţionarul. — Cum inutil, domnule director, când atâţia ani de zile postul acesta m'a hrănit pe mine, pe nevasta mea, şi pe cei patru copii ai mei!

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de aritmetică (Volumul „Tainele Curţii Germane") d. R. I. Colă — Cetate.

Premiul metamorfozei (Volumul „Tainele Curţii Germane") d. C. Cihodaru — Vaslui.

Premiul succesiunii de cuvinte (Volumul „Misterul Romanovilor") d. S. Griseanu-Cernăuţi.

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresa exactă, spre a li se putea expedia premiile.

RECOMANDAȚIA

Schiță umoristică de MAX ALEXIS FISCHER

I.

Mama Popin fusese slujnică. Luni de zile își petrecuse timpul cărând hărdaele cu apă murdară și făcând patul unui oarecare domn Bouclé.

Acest Bouclé redacta „Cronica Teatrală" într'o fițuică de seară „Știrea". Consimțise chiar de curând să recomande pe mama Popin directorului teatrului Femina. Mama Popin vindea acum programul.

Intr'o zi pe când își călca o scufiță, mama Azeme, prietena și vecina ei, veni să mai pălăvrăgească cu ea.

Mama Azeme destăinui mamei Popin că și ea se plictisise cu slugăritul și că ar dori să vândă programe la un teatru.

— Ți-ași fi foarte îndatorată, încheiă ea ,dacă ai vorbi în privința asta cu gazetarul d-tale.

— Imi pare foarte rău, draga mea, îi zise ea seara. D-l Bouclé mi-a comunicat că poate recomanda o persoană, dar nici de cum două...

II.

Timp de trei zile, doamna Azeme se dusese la toate birourile de plasare din Paris, în speranța că doar doar va reuși să facă cunoștința unui membru al presei. Zadarnic întrebă ea, dacă printre burghezii cari caută o slujnică nu se află și un ziarist.

— Aș primi 35 de franci lunar în loc de patruzeci.

In ziua patru fu cât p'aci să se resemneze să părăsească planurile cari o frământau, adică să renunțe la teatru, însă pe când citea „Le journal", pe care îl cumpăra de vre-o treizeci de ani pentru foiletoanele-i pasionale, ea avu deodată o inspirație.

— Dacă aș ruga pe d-nii dela „Le journal" să se ocupe de mine.

Un singur lucru o stânjenea însă. Cărui anume ziarist dela „Le journal", trebuia să se adreseze? Pentru prima oară în viață, după ce citise fiecare articol, în parte citi deasemeni și iscăliturile. Deodată un articol din pagina treia, intitulat **Teatrale,** o făcu să exclame:

— Tare sunt proastă. Nu încape nici o îndoială, trebuie să mă adresez domnului care scrie despre teatre.

Ea nu avea memoria numelor și fiindcă se temea să nu uite pe acela care îl considera cu anticipație ca binefăcătorul ei, se apucă să transcrie pe o foaie de hârtie, silabisând literă cu literă: I,n,t,e,r,im: Interim.

III.

Eduard, unul din băeții de serviciu al ziarului **Le journal** fuma tacticos în sala de așteptare a redacției. La un moment dat văzând pe o bătrână care tocmai atunci își făcea apariția se sculă în picioare.

— Ce dorește, doamna?

Bătrâna consultă o hârtie pe care o ținea ascunsă în palmă, apoi îngână:

— Aș dori să văd pe d-l Interim.

Eduard crezu că nu auzise bine.

— Mă scuzați vă rog, cu cine doriți să vorbiți?

D-l Interim.

D-l Interim. Bătrâna aceasta dorea să vorbească cu d-l Interim. Ea își închipuia că există un domn Interim în carne și oase, cum există un Henry Mauet, un Adolphe Brisson sau un Albert Flament... Eduard de-abea își putea stăpâni râsul.

Ce răspuns putea fi oare rezervat oare unei întrebări atât de neașteptate?

Eduard fu cât p'aci să răspundă: D-l Interim? Nu e aci doamnă. „Adineaori a plecat, sau d-l Interim nu vine azi la ziar, e acasă cu soția lui d-na Interim și cu copii lui, micii Interim".

Dar nu, el se înclin ceremonios în fața vizitatoare:

— D-l Interim? întrebă el. Chiar eu sunt. Despre ce e vorba?

— Uite ,domnule... eu... eu... eu... sunt... d-na Azeme.... o veche... cititoare... a... ziarului... d-voastră.

Foarte emoționată, doamna Azème încredință lui Eduard scopul vizitei sale

Eduard păru că stă o clipă pe gânduri. In cele din urmă îngână:

— O veche cititoare? Spui că ești o veche cititoare... Hm. Se poate. In sfârșit te cred pe cuvânt și am să fac ceva pentru d-ta... Dute zilele astea la directorul teatrului **Femina.** Spune-i doar atât: „Vin din partea d-lui Interim". Pot să-ți afirm că te va primi bine ,o! da, cât se poate de bine.

IV.

D-l Samson, directorul teatrului **Femina,** nu dăduse pe la teatru în ziua aceia decât târziu seara pela ora opt. De'ndată ce intră în biroul lui, întrebă pe băiatul de serviciu:

— A venit multă lume azi după amiază?

Nu, n'a venit decât o doamnă bătrână care mi-a spus că este trimisă de d-l Interim dela ziarul Le journal ca să vă ceară un post de vânzătoare de programe.

De cine a fost trimisă?

— Ce tot vorbești prostii întrerupse

— De d-l Interim.

d-l Samson

— E chiar așa cum vă spun eu. De altfel doamna asta a spus c'o să vină și mâine.

— Hai ești afară că ești prost.

Peste câteva clipe domnul Samson luă telefonul și ceru ziarul **Le journal:**

— Mă rog, domnule, întrebă el, după ce i se dădu comunicația telefonică, aș dori o informație: Cine scrie actualmente cronica teatrală la ziarul d-voastră... Chiar directorul? Va să zică directorul ține interimatul d-lui Guy Mauve care a plecat în concediu... Bine.

Vă mulțumesc, domnule.

D-l Samson sună pe băiatul de serviciu.

— Ascultă zise el, mâine când o veni doamna aceia să-i spui ca să se prezinte chiar de mâine la serviciu. Totdeodată trimete-mi imediat pe noua vânzătoare de programe, aceia în sfârșit pe care ne-a recomandat-o domnul Bouclé dela ziarul „Știrea".

— D-na Popin.

— Ei da... La urma urmei ce s'o mai chem. Spune-i d-ta că am concediat-o. Dealtfel între d-l Bouclé și d-l Marcel Nouveau, directorul ziarului Le journal, e firesc ca să prefer pe acesta din urmă.

Traducere de
CONST. A. GHICA

Focșani: C. Pastia, T. Mircea, P. Stupian.

Galați: plut. Popescu I., Ionescu P., Lovyn A. St. Goldring, Aquino G., V. Ștefănescu, Drăgan G., Ghingold I., Aquino G., A. și S. Braunstein. — **Gârlele (Moinești):** Negelski B.— **Guirgiga-Dolj:** I. și M. Stănoiu. — **Giurgiu:** Cutrava P., I. Zamfirescu, E. Dobrică, C. Potamean.

Heliade-Rădulescu (R.-Sărat): M. I. Ungureanu.

Iași: Dincă D., Themot., Chiru-Nanov, Zaigher I., J. Aschenazi.

Măierușu: G. și A. Măierușan. — **Medgidia:** C. și M. Zamfir. — **Moinești:** S. Leibovici, N. D. Ionescu.

Odobești: I. Avram, C. Mihai, L. Gr. și I. Atanasiu, N. Faur, C. Mihai, N. Măgureanu, F. și B. Maidanic. — **Orheiu:** A. Reimlschi.

Pitești: Georgescu E., Niculescu I. I. — **Ploești:** Siegler I., I. Bărbulescu, I. Peters. — **Podul-Iloaei:** M. Șmilovici.

R.-Sărat: Bernardi G., Al. G. Aronescu.— **Roșiorii-de-Vede:** M. Holodenski.

Sibiu: I. Daffu. — **Silistra:** V. Mayer.— **Slobozia-Cahul:** I. G. Sterpu.

Târgoviște: T. Zuca. — **Tg.-Jiu:** C. C. Isăcescu. — **T. G. Mureș:** G. Danale. — **Tg-Neamț:** S. Feigenbaum, Roșcovici H., A. Rukenstein, L. Herșcu, Gafencu E., F. și B. Rukenstein. — **Tg.- Ocna:** M. Kanner. — **Tatlagiac-Constanța:** A. Roșculeț. — **Tulcea:** Panaito T. G., M. Lipovici, G. Ghidicof, M. Cercan, Margulius H., G. V. Istoc, G. Grosulescu, Lipovici M. — **T.-Severin: Ivanovici** T., V. Vecellio.

Au mai rezolvat problema de șah din No. 10:

București: Ernest Sedlacek. — **Bucecea:** Filipescu O. — **Ploești:** S. Braunstein.

Sporturile

Carnavalul la Bruxelles

Marea mascaradă a carnavalului are loc în Belgia în Duminica de dinainte de lăsata secului şi a treia zi.

Petrecerea aceasta stârneşte o mică chestiune, legată de o mare problemă. Purtarea măştei e oprită la Bruxelles în mai multe cartiere cari se bucură de o autonomie comunală. Aşa că în procesiunile lor nebunatice, mascaradele trebuie să se despoaie de principalul lor atribut la fiece răspântie şi, dacă nu cunosc regulamentele contradictorii ale străzilor şi bulevardelor învecinate, riscă să aibă aface cu poliţia. La douăzeci de paşi mai departe masca e iarăşi îngăduită.

Aceasta e consecinţa unui regim de descentralizare împins la extrem, care are însă şi altele mai grave. Aşa de pildă, pompierii cutărui cartier refuză uneori să ajute pe cei din foburgul alăturat ale căror incendii „nu-i privesc".

Recordul lumei de ski. — O patrulă rusească a bătut recordul lumei de ski, străbătând în 27 zile distanţa de 1.300 kilometri de la Archangelsk (port la Marea Albă) până la Moscova. Instantaneul înfăţişează pe cei patru oameni ai echipei, în momentul sosirii în capitala Rusiei sovietice.

Une patrouille de skieurs russes vient de battre le record du monde, en parcourant en 27 jours la distance Arkhangelsk—Moscou (1.300 kilomètres).

Eine russische Skipatrouille, welche die 1.300 Kilometer lange Strecke von Archangelsk nach Moskau in 27 Tage zurücklegte und mit dieser Leistung einen Weltrekord aufstellte.

Poeţii şi sporturile

Romancierii de azi, cari proslăvesc frumuseţea sportului, au avut un mare precursor în persoana lui Goethe care a făcut apologia sportului şi care a fost un pasionat patinor.

Iată cum se exprimă Goethe, în „Memoriile" sale despre exerciţiile fizice:

„Intocmai ca adolescenţii cari, cu toată desvoltarea facultăţilor lor intelectuale, uită de toate pentru jocurile simple ale copilăriei, dacă au mai dat odată de gustul lor, aşa şi noi, în sbeguelile noastre, pierdusem parcă cu totul din vedere obiectele mai serioase, cari reclamau atenţia noastră. Dar tocmai exerciţiul acesta şi practicarea în voie a unor mişcări fără scop au trezit în mine necesităţi mai nobile şi acestor ceasuri, în aparenţă pierdute le datoram realizarea mai uşoară a proiectelor mele poetice.

Iată şi cum descrie Goethe o partidă nocturnă de patinaj.

„Luna care ieşea din sânul norilor şi răspândea lumina-i dulce pe câmpiile acoperite cu zăpadă, aierul nopţii, care venea în spre noi murmurând, trosnetul gheţei care semăna cu tunetul când plesnia sub picioarele noastre, mişcările noastre precipitate, totul ne amintea măreţia sălbatecă a poeziei lui Ossian (bard scoţian din secolul al III-lea, fiul lui Fingal, regele Morvenului).

In omul sportului trăia poetul.

Finlandezii Thunberg şi Skuttnabb, cari, la un concurs recent, au bătut recordul vitezei în cursele pe patine.

Les Finlandais Thunberg et Skutnabb, champions du monde du patin.

Die Finländer Thunberg und Skuttnabb, welche die Weitmeisterschaft des Schneeschuh-Laufens errangen.

Pe coasta olandeză toată lumea practică sporturile de iarnă. Interesantul instantaneu ce reproducem înfăţişează un şir de ţărance pe patine, remorcate de o săniuţă, pe Zuidersea îngheţată.

Paysannes hollandaises pratiquant les sports d'hiver sur le Zuidersée.

Holländische Bäuerinnen beim Wintersport auf der Zuidersee.

Citiţi „ORIZONTUL"

marea revistă enciclopedică săptămânală

MODA

Toaletă de serată din lame de argint voalată cu dantelă de argint şi terminată cu ciucuri de mărgele.

Toilette du soir en lamé argent, voilée de dentelle argent et terminée par des glands de perles.

Abendtoilette aus Silberlamé, mit Silberspitzen-Ueber-Wurf und Perlenquasten am Rande.

O haină originală confecţionată din trei mii cozi de hermelină.

Manteau original confectionné de 3.000 queues d'hermine.

Origineller Mantel aus 3.000 Hermelineschwänzen.

Piticii celebri

Piticii şi piticele au atras totdeauna curiozitatea mulţimei. Nu există bâlciu unde să nu fie expus vre-un pitic ori o pitică alături de un uriaş ori de o uriaşă.

In privinţa aceasta regii aveau acelaş gust ca poporul. Ei se întreceau, plătind sumele cele mai mari pentru a avea la curtea lor piticii cei mai atrofiaţi. Pictorii cei mai ilustri au pictat pe aceşti pipernicici alături de măreţii lor stăpâni.

Dar mai întotdeauna fiinţele acestea minuscule sunt nişte infirmi. Numai arareori ei au o conformaţie normală, în micimea lor.

Intre numeroşii pitici a căror amintire s'a păstrat, unul din cei mai celebri a fost contele polonez Boroweski (1739-1837). La etatea de un an el avea o înălţime de 37 centimetri; la douăzecişicinci de ani nu avea decât 88 centimetri înălţime.

Bébé, piticul favorit al exregelui Stanislas al Poloniei, s'a născut la 1741 şi a murit la 1764. La cinci ani el era înalt de 58 centimetri, iar la moarte era de 83 centimetri.

Piticul olandez Wygbrand Lokes, născut la 1730, avea la moartea sa (1790) o înălţime de 68 centimetri şi cântărea 28 kilograme.

Terezia, numită „zâna corsicană" (1743-1773) nu avea decât o înălţime de 85 centimetri şi cântărea 13 kgr.

Jeffery Hudson, (1619-1682), piticul favorit al lui Carol I al Angliei, nu măsura decât 45 centimetri între al şaptelea şi al treizecilea an al vieţii sale; dar după aceea începu să crească şi ajunse de 1 m. 21.

Carol I a asistat la căsătoria lui Richard Gibson şi a Annei Shepherd, înalţi fiecare de 1. m. 24. Gibson deveni celebru ca pictor.

Charles Stratton (cunoscut în genere sub numele de Tom Pouce) a fost cel mai vestit pitic american. El s'a născut la 1837 şi a murit la 1884. A fost expus ca o curiozitate în toate ţările civilizate. La vârsta de cinci ani nu avea decât o înălţime de 66 cm., şi nu cântărea decât 5 kgr. In anul 1863 era înalt de 78 centimertri şi s'a însurat cu Lavenia Warren, în vârstă de douăzeci şi unu de ani şi înaltă de 80 cm. Ce drăgălaşă pereche!

Impermeabil în formă de capă.

Imperméable en forme de cape.

Eine Regenmantel in Form einer Kappe.

Model de tocă, împodobită cu superbe pene albe.

Modèle de toque garnie de superbes plumes blanches.

Hut mit prächtigen weissen Federn garniert.

Actualitatea în caricatura

Scurt dar cuprinzător

Mama. — Cine e imbecilul cu care ai stat de vorbă şi s'a depărtat când m'a zărit pe mine ?

Fata. — Viitorul d-tale ginere.

La mère. — Qui est cet imbécile-là avec lequel tu causais tout-à-l'heure ?

La fille. — C'est ton futur gendre.

Mutter. — Wer ist der Nichtsnutz mit dem du soeben sprachst ?

Tochter. — Dein zukünftiger Schwiegersohn.

La farmacie

Clientul. — Domnule, îmi trebue un gram de arsenic...

Farmacistul. — Legea mă opreşte să vând fără reţetă iscălită de un doctor. Dar dacă vrei să te sinucizi, liber eşti să cumperi şi o duzină de revolvere, nu există nici o îngrădire legală.

S'a pus în vânzare
la toate librăriile din ţară
MARELE SUCCES:

BĂETANA

(LA GARÇONNE)

Roman de moravuri
de
VICTOR MARGUERITTE
omanul c omplect în un volum

Se vinde cu LEI 30

Depozit la :
Societatea Anonimă „EMINESCU',
Bucureşti, — Parlamentului, 2

Situaţia în Anglia

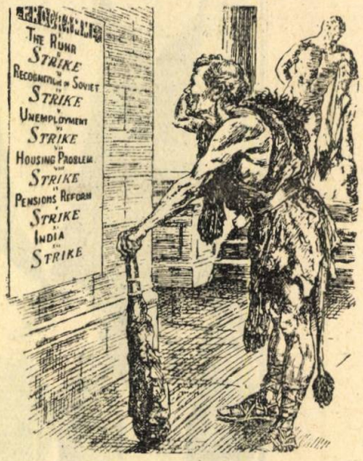

Cele 12 munci ale lui Macdonald-Hercule. — Pe afiş se citeşte : 1. Chestia Ruhr-ului; 2. Grevă; 3. Recunoaşterea regimului sovietic; 4. Grevă; 5. Muncitorii fără lucru; 6. Grevă; 7. Criza de locuinţe; 8. Grevă; 9. Revizuirea pensiilor; 10. Grevă; 11. Mişcarea naţionalistă din India; 12. Grevă.

Les douzes travaux de Macdonald-Hercule: 1. La Ruhr; 2. Grève; 3. Reconnaissance des Soviets; 4. Grève; 5. Chômage; 6. Grève; 7. Crise des loyers; 8. Grève; 9. Revision des pensions; 10. Grève; 11. Question des Indes; 12. Grève.

Die 12 Helden-Arbeiten des Macdonald-Herkules : 1. Ruhr-Frage; 2. Streik; 3. Anerkennung der Sowiet regierung; 4. Streik; 5. Arbeitslose Arbeiter; 6 Streik; 7. Wohnungs-Krisis; 8. Streik; 9. Pensions-Korrektur; 10. Streik; 11. Indische Frage; 12. Streik.

Totul e relativ

— Ce zici de situaţia financiară ?

— Zic c'ar fi putut fi relativ mai bună, dacă aş fi intrat şi eu în minister.

Vrei să spui că situaţia d-tale personală ar fi fost relativ mai bună.

— Que dites-vous de la situation financière ?

— Si j'avais été nommé ministre, elle se serait améliorée...

— Votre situation à vous?

— Was sagen Sie zur finanziellen Lage?

— Wäre ich Minister geworden, würde sie sich bedeutend besser gestallten...

— Sie sprechen von Ihrer eigenen finanz'ellen Lage ?

Ocazia

Tândală (trezit de un zgomot suspect, se dă jos din pat şi, cu lampa în mână, trece în camera de alături, unde dă peste un spărgător, în plină operaţie la cassa de bani). — Ce faci dumneata aici ?

Spărgătorul. — Sunt lăcătuş de meserie şi încerc rezistenţa broastei...

Tândală. — Ce ocazie neaşteptată! Tocmai gândeam să mă duc dimineaţă după un lăcătuş să-mi deschidă un dulap dela care am pierdut cheia. Hai cu mine în dormitor !

— Ah !... vous tombez bien... Vous ne pourriez pas, pendant que vous y êtes, venir m'ouvrir un armoire dont j'ai perdu la clef?...

Dumkopf (zum Einbrecher den er überrascht). — Aber ist das ein merkwürdiger Zufall! Ich brauche eben einen Schlosser um einen Schranken dessen Schlüssel ich verlor, zu öffnen!

Vârsta femeilor

— Nu-i aşa, doamnă, că dumneata şi sora dumitale sunteţi gemene?

— Eram înainte... acum ea, care s'a măritat înaintea mea, e cu cinci ani mai mare.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Curiozităţile naturii

Mierla albă

Chestiunea dacă mierla albă nu e numai o pasăre legendară a fost mult desbătută din toate timpurile. Mierla albă, e socotită ca o raritate aşa de mare, că a dat naştere la un proverb. Francezul, când vrea să caracterizeze o persoană ideală, care nu se poate concepe decât în imaginaţie, ori un lucru cu neputinţă de găsit, spune: „C'est un merle blanc" (E o mierlă albă).

Dar asta nu poate infirma existenţa acestei păsări. Cert e că în diferite epoce şi în diferite locuri s'au prins ori s'au văzut păsări albe, cari de altfel aveau mărimea, forma penelor, ciocul, picioarele, cu un cuvânt toate însuşirile mierlei comune.

Nimic nu e mai mult supus eroarei ca clasificarea păsărilor. Dar, după spusele naturaliştilor, mierla albă nu e o specie, ci e o excepţie: tot aşa cum specia mierlei, mierla albă ar juca rolul de albinos. Aşa că nimic nu îndreptăţeşte negarea existenţei acestei păsări.

Dăunăzi un vânător din Var (Franţa) a doborât o pasăre de acest gen, pe care a încredinţat-o unui naturalist din acea regiune. Acesta a recunoscut în victima vânătorului această „rara avis" de care vorbeşte ştiinţele naturale, o mierlă albă. Savantul a spus că într'un răstimp de peste patru zeci de ani "acesta e al doilea exemplar ce i s'a încredinţat. 2

Un rar tablou de vânătoare

Fotografia aceasta înfăţişează expoziţia a trei zimbri, împuşcaţi la o vânătoare în Minnesota (Statele-Unite) Vânătoare din cele mai grele, pentru că bourul — specie azi cu totul dispărută în Europa — e pe cât de dârz pe atât de periculos în apărare.

Exposition de trois aurochs abattus au cours d'une chasse dans l'Etat de Minessota (Etats-Unis).

Drei erlegte Auerochsen in Minessota (Vereinigte-Stuaten).

O invenţie românească

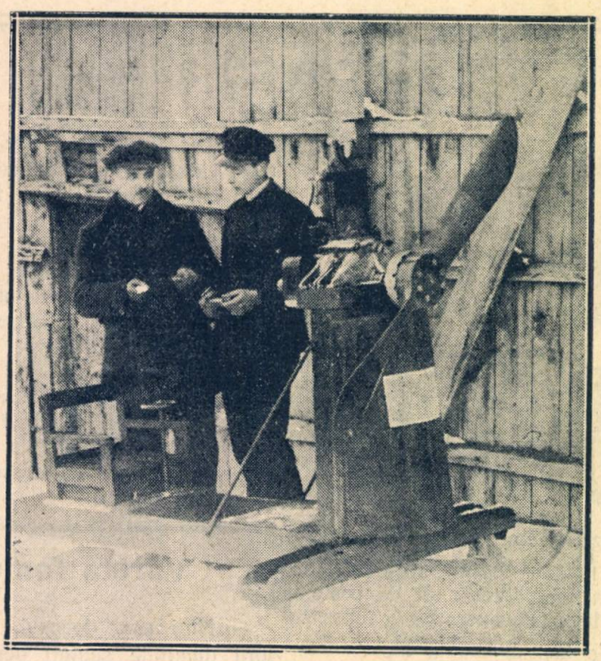

Deunăzi, la Chilia-Nouă (Basarabia) a fost experimentată cu succes o sanie cu helice, construită de aviatorul Petru Andrinov (în stânga, pe fotografie).

Aparatul e format dintr'o platformă de lemn, aşezată pe trei tălpiţe, dintre cari cea din urmă — care îndeplineşte funcţiunea de cârmă — e din oţel şi se poate întoarce la stânga ori la dreapta, cu ajutorul unui volan, fixat în faţa scaunului pe care şade conducătorul.

In faţă, pe un postament de lemn, e fixat motorul care pune în mişcare helicea.

Invention roumaine. — Traineau à hélice construit par l'aviateur Pierre Andrianov de Chilia-Noua (Besarabie).

Roumänische Erfindung. — Ein Schlitten der mittelst Schraube in Bewegung gesetzt wird. Erbauet vom rumänischer Flieger Peter Andrianov aus Chilia-Noua (Bessarabien).

Editura Institutului de Arte Grafice „EMINESCU" S. A. Str. Parlamentului, No. 2.

BIBLIOTECA UNIVERSITATH IAȘI

Anul III, No. 14. EXEMPLARUL 5 LEI Sâmbătă 5 Aprilie 1924

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIUROURILE: Str. Parlamentului 2. — ABONAMENTUL 250 lei anual. Un număr vechiu 6 lei

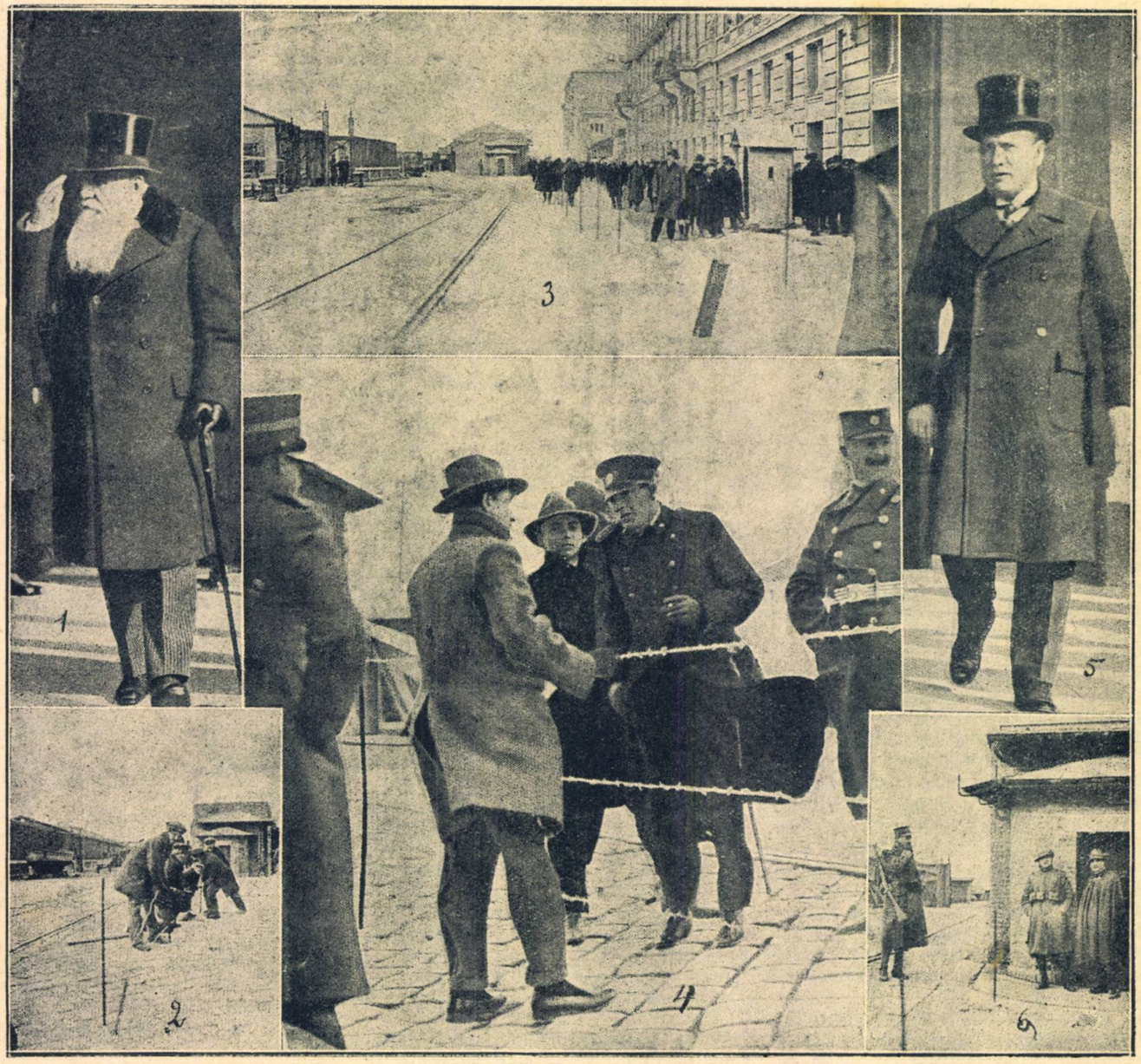

In urma pactului italo-sârb, incheiat la Roma intre d-nii Mussolini și Passici, granița in ce privește Fiume, trece chiar prin unele din stradele acestui port. — 1. D. Passici, primul ministru al Jugo-Slaviei. — 2. Tragerea graniței cu ajutorul sârmei ghimpate pe cheiul din Fiume. — 3. O stradă din Fiume, jumătate italiană, jumătate jugo-slavă. — 4. Italieni și Sârbi deoparte și de cealaltă a îngrăditurii de sârmă ghimpată. — 5. D. Mussolini. — 6. Un grănicer sârb (în stânga) în fața unei gherete a grănicerilor italieni. Intre ghereta jugo-slavă și cea italiană nu e de cât o distanță de 4 metri.

La frontière italo-yougoslave traversant un quartier de Fiume. — Die italienisch-yugoslavische Grenze in Fiume.

Din Ţara Tăcerii

Originea, viaţa şi moravurile Eschimoşilor

Exploratorul norvegian Christian Leden, întors dintr'o misiune ştiinţifică în regiunile arctice locuite de Eschimoşi, şi-a publicat notele, cari sunt o preţioasă contribuţiune la cunoaşterea acestui popor, cu totul izolat de lumea civilizată.

Intâiu, stabileşte că Eschimoşii nu sunt, precum s'a crezut, Mongoli de origine; ei sunt o ramură a vechilor triburi indiene din America de Nord. Cu mii de ani în urmă au căzut prada unor năvălitori, cari le-au cotropit ţara şi i-au silit astfel să-şi caute un adăpost în ţinuturile îngheţate, unde se puteau socoti în siguranţă. Limba lor are o analogie isbitoare cu aceea vorbită de Indienii din partea de sus a Canadei.

Eschimoşii — cari îşi au altare şi nu se roagă — au totuş o religie: cu cugetul, ei se înalţă către zeiţa Nudliajok, pe care şi-o închipuie ca incarnaţiune a tuturor forţelor misterioase ale naturii. Eschimosul crede în nemurirea sufletului, cu deosebirea că această imortalitate e comună sufletelor tuturor vieţuitoarelor. Sancţiunea pentru faptele săvârşite pe pământ e tot raiul şi iadul; dar, date fiind condiţiunile climaterice, paradisul e situat sub pământ — unde e cald —, iar infernul pe vârfurile gheţurilor, unde domneşte frigul vecinic.

Exploratorul norvegian Christian Leden, îmbrăcat ca un Eschimos, în mijlocul cărora a trăit vreme îndelungată, studiindu-le de aproape viaţa şi moravurile.

L'explorateur norvégian Christian Leden, qui vient d'accomplir un troisième voyage aux régions habitées par les Esquimaux.

Der norwegische Polarforscher Christian Lede der aus einer dritten Reise in der von den Eschimos bewohnten Gegenden zurückkehrte.

Bun şi tolerant, Eschimosul e idealul, omului prevenitor şi îndatoritor. Morala lui îi înterzice cu asprime minciuna, furtul şi omorul. Dacă se întâmplă ca între doi bărbaţi să isbucnească un conflict, judecata e foarte originală: adversarii sunt aduşi în faţa întregului trib aşezat în cerc şi sunt puşi să-şi bată joc unul de altul. Acela care e mai tare în ironie, e declarat învingător şi pacea s'a făcut. Din vremuri imemoriale nu s'a pomenit ca doi Eschimoşi să se încaere.

* * *

Eschimosul nu ştie ce e cămaşa. Doarme vârât într'un sac făcut din pieile animalelor (renul sălbatic, ursul polar, vulpea, foca) pe cari le-a ucis la vânătoare. Când se scoală îşi pune pe corpul gol îmbrăcămintea, deasemenea făcută din piei de animale, şi pe care a lăsat-o afară pe ger, ca să se aerisească.

Eschimosul nu se spală: face o baie de aier rece, iar pedeasupra, reacţiunea frigului întreţine curăţenia trupului. Cu acest regim higienic, Eschimosul nu e expus nici uneia din bolile cari decimează populaţiunile din lumea civilizată. El moare ori de bătrâneţe, ori sfâşiat de vreuna din fiarele pe cari le vânează.

Săptămâna

In situaţia internaţională creată prin ocuparea de peste un an a Ruhr-ului şi superficial judecată, demisia inopinată a guvernului francez apărea ca un mare eveniment, menit să aibe incalculabile repercusiuni asupra tendinţelor, până acum discordante, în chestiunea reparaţiunilor — nodul gordian al sforţărilor de restaurare economică a Europei.

Examinată, însă, în lumina frigurilor electorale din Franţa — noulle alegeri legislative urmând să se facă peste câteva săptămâni (la 11 Mai viitor), însemnătatea căderii cabinetului Poincaré e redusă la proporţiile unei întâmplări politice interne. Tocmai condiţiunile în cari s'a dat votul de blam — prin surpriză, în absenţa primului-ministru, şi asupra unei chestiuni de simplă procedură parlamentară — confirmă această impresie. Şi o întăreşte cu atât mai mult, că guvernul triumfase pe toată linia, atunci când a cerut şi obţinut dela Camera celei mai democrate republici puterile dictatoriale, socotite de el necesare spre a însănătoşi organismul economic al Franţei.

D. Poincaré a fost pus în minoritate, pentrucă o coaliţie de interese electorale are cuvânt să fie îngrijată de soarta ei, dacă tot d. Poincaré ar prezida consultaţiunea generală a ţării.

Cât priveşte politica externă, nu s'ar putea găsi guvern în Franţa care să repudieze acţiunea de până acum.

—— XXI o XXX ——

Soluţiile jocurilor

de-Jos (Romanaţi): M. şi F. Ionescu. — **Anadolchioi-Constanţa:** P. G. Parussi.

Bacău: Volf S. — **Bistreţ-Dolj:** C. Butaliu, M. Popescu, L. Buză. — **Brăila:** M. Kohl, A. şi St. Lovin. — **Buzău:** Precupescu C., A. Hormiţchii.

Calafat: M. Mârşolescu, T. Caloghiru.— **Călăraşi:** N. V. Graur. — **Câmpulung-Muscel:** M. Chirovici, Chiriţă D. G. — **Cernăuţi:** C. Saghin. — **Cetate-Dolj:** M. şi L. Predescu, N. C. Popescu, B. Stănescu, L. Mită, I. şi V. Popescu, M. Pârjol. — **Ciulniţa:** P. I. Dobrescu. — **Cluj:** V. Magda.— **Constanţa:** Iliescu D., Rosica Stănculescu. **Craiova:** J. M. Petrescu, P. Andronache.

Dobra-Dâmboviţa: G. M. Ionescu. — **Dorohoi:** I. şi D. Fişler, I. şi R. Brüll. — **Dudu-Olt:** Fl. Stănescu.

Fălticeni: B. şi B. Catz. — **Focşani:** M. Tudosie, Chimfoc, Fraţii Tărăbuţă, L. Feldman.

Galaţi: M. V. Petru, Fr. Selingher, St. Stroia, V. Bănescu, N. Cazacu, M. Elenbogen, El. Rock, C. I. Schwarz, M. Maican, Lazarovici Gr., G. Maican, Zilberman I. — **Giurgiu:** P. I. Paştin.

Iaşi: Lochoruscki, J. şi E. Blum.

Leordeni-Muscel: L. Marinescu, M. şi C. Moşoianu.

Matiţa-Prahova: Fraţii Vrany. — **Meggidia.** — Preda V. — **Merişani-Argeş:** D. Ştefănescu.

Piatra-N.: G. Juvara. — **Piteşti:** V. Olteanu, C. Olteanu. — **Ploeşti:** M. Steiner. **Pucioasa:** J. St. Apostolescu.

R.-Sărat: G. Gr. Teodorescu, Tarazi St. **Roman:** R. Davidsohn.— **Roşiorii-de-Vede:** J. Cârlig.

Sinaia: C. Paroh.

Târgovişte: Constantinescu A. — **Tg.-Jiu:** A. Matici, C. C. Isăcescu. — **Tecuci:** M. Cobzac. — **Tibăneşti-Vaslui:** J. I. Coşeriu. — **Ţigăneşti:** E. Vlădescu, I. Dinu.— **Titu:** P. Romanescu. — **Topoloveni-Muscel:** D. Andreian. — **Tulcea:** Lupovici M., G. Ghidicov, G. Grosulescu. — **T.-Severin:** V. Vecellio.

Ulea-Tutova: P. şi C. Saffer.

Vârlezi-Covurlui: V. M. Caramun.

Fără indicaţie de localitate: A. Bartescu, S. Serposian.

Au rezolvit problema de şah:

Bucureşti: Ernest Sedlacek, Locatelli Giovanni.

Bălţi: A. Grinblat. — **Buzău:** Hornitkii Anatoly.

Craiova: Săndulescu Ion, Aurel Cartianu

Giurgiu: B. I. Semo.

Au mai desiegat jocurile din No. 11:

Bucureşti: S. V. Iacomis, E. Solomon, N. S. Culiţa, L. Septelici, P. Stănescu, L. Iacobsohn, C. C. Şonţu, G. şi D. Kosman, Bunescu M., I. Tuceru, Georgescu M. O., Dumitrescu C. R., A. Melbert, Dumitrescu V. G., M. Blumenthal, D. Arghiriade, N. Grünberg, E. şi N. Urdulean, Cl. Şeinescu sub-lt. Sergiu, Siegler I., Feinmann El., E. Pocekovici.

Adjud: M. Iliescu. — **Alexandria:** D. Florescu.

Bălteni-Gorj: A. Bălteanu. — **Bazargic:** A. Bogosian. — **Beceni-Buzău:** V. Constantinescu. — **Berzasca-Greben:** Golumba N. **Botoşani:** M. Şarf, Pârjaru C., J. Vizanti. **Brăila:** A. Wender, Secu V., P. Scolobiuc, C. Boberincu, V. Teodorescu, Cohn L. —

Urmează în pagina 220.

Tratativele româno-ruse

Cicerin — şeic al Turkestanului. — Acest curios instantaneu ni-l înfăţişează pe Cicerin, ministrul de externe al Rusiei sovietice (în dreapta) în portul de şef al unui trib din Turkestan. Haina şi turbanul, confecţionate din mătase albă, i-au fost remise de primul-ministru al Turkestanului (în stânga) venit anume în acest scop la Moscova.

M. Tchitcherine, ministre des affaires étrangères de la Fédération des républiques soviétiques (à droite) en costume de chéik du Turkestan.

Der russische Aussenminister Tschischerin in der Tracht eines turkestanischen Scheichs.

La Viena au început negocierile dintre delegaţii guvernului român şi cei ai guvernului din Moscova. E vorba de crearea unei baze de înţelegere, în vederea stabilirii unor raporturi de bună vecinătate între ţara noastră şi Federaţiunea republicilor sovietice.

Succesul acestei conferinţe e în funcţiune de atitudinea acelora cari hotărăsc azi de destinele Rusiei. Acordul e cu putinţă, dacă Sovietul Comisarilor Poporului, renunţând la tactica de şicanare de până acum, abandonează cu gând cinstit pretenţiuni pe cât de absurde pe atât de veninoase.

România, fidelă politicii sale tradiţionale de a nu se amesteca în afacerile interne ale oricărei alte ţări; respectuoasă de drepturile de suveranitate ale oricărui alt Stat, nu poate admite nici măcar umbra unei încercări de atingere a propriilor ei drepturi de suveranitate.

Nouă ne e indiferent cine dictează la Moscova — e o chestiune care nu priveşte decât poporul rus, stăpân să-şi aleagă stăpânii. Ceeace cerem însă, e ca Puterea care-şi manifestă intenţii conciliante, să nu nutrească gânduri ascunse, să nu ţină închisă, în palma mânei pe care ne-o întinde, sămânţa unor vrajbe primejdioase.

Felul în care se vor desfăşura tratativele dela Viena ne va arăta, dacă Cicerin, ministrul de externe al Rusiei, doreşte sincer înlăturarea tuturor asperităţilor cari, de şase ani, îngreuiază raporturile dintre noi şi fosta împărăţie a Ţarilor.

Una din rarile atracţiuni ale unui mare circ din New-York o formează în acest moment ceeace am putea numi o galerie de tablouri vie.

E o femee tânără şi destul de graţioasă, a cărei singură producţiune e de a-şi expune corpul în întregime acoperit cu tatuaje artistice, cari înfăţişează un mare număr de desenuri şi tablouri în miniatură. Numai faţa şi gâtul sunt cruţate.

Die Sehenswürdigkeit eines grossen amerikanischen Zirkus: Die tätowirte Dame, deren Körper vollständig mit Zeichnungen und Bilder bedeckt ist.

In epoca trilioanelor de mărci

La Salzwedel, în Burgstrasse, trece un biciclist. Strada aceasta fiind oprită pentru acest sport, i se face procesverbal, cu o amendă de 50 miliarde mărci, de achitat în termen de trei zile.

Biciclistul, ca să-şi bată joc de administraţie, schimbă bani în dreapta şi în stânga şi adună tot mărunţişul de mărci ce poate găsi.

Suma necesară la achitarea amendei o încărcă pe un camion şi o duce i se face cea mai mică observaţie.

Dar poliţia a vândut baloturile de hârtie monedă cu cântarul şi a căpătat pe el treisprezece trilioane de mărci. Un beneficiu frumuşel.

Un nou triumf al femenismului: 14 milioane de alegătoare în Anglia

Sub acţiunea unei vii propagande în toată ţara, Camera Comunelor a adoptat, cu o mare majoritate, un proect de lege prin care se acordă tuturor femeilor din Anglia, dreptul de vot, la 21 ani împliniţi, adică exact la vârsta când bărbatul devine de drept alegător.

Dacă această reformă va trece şi în a treia citire şi va căpăta sancţiunea regală, va fi de înregistrat fenomenul politic că numărul alegătoarelor — vreo 14 milioane — va covârşi pe acela al alegătorilor. Femeea engleză ar poseda astfel cea mai puternică armă — buletinul de vot; — ea ar face şi desface guvernele, pentru că mandatarii naţiunii în Parlament vor fi sclavii angajamentelor ce-şi vor lua faţă de majoritatea votanţilor — adică alegătorii feminini.

Un grup de sufragete străbătând stradele Londrei cu pancarte purtând inscripţia: „Votes for women — Same terms as men" (Dreptul de vot pentru femei, în aceleaş condiţii ca şi pentru bărbaţi).

Des suffragettes anglaises, recouvertes de pancartes, parcourent le rues de Londres.

Englische Stimmrechtlerinnen in Umzug durch die Strassen Londons.

Misterele Cetăţii Filmului

Femeea fatală

Sub acest nume e azi desemnată celebra stea a filmului Mabel Normand care, în interval de un an, a fost eroina a două drame sângeroase, în cari doi din adoratorii ei şi-au găsit pe rând moartea.

Prima victimă a vrajei fatale pe care o exercită această femee de o diabolică graţie a fost D. W. Taylor, unul din cei mai pricepuţi regisori din Holywood, cetatea filmului. Cu câteva clipe înainte de a fi mort, cu creerii zburaţi de un glonte de revolver, primise vizita artistei Mabel Normand, de care era îndrăgostit nebun. O explicaţie violentă a avut loc între ei şi apoi s'a auzit o detunătură de armă. S'a sinucis nefericitul amorezat ori a fost împuşcat de amanta lui? — lucrul nu s'a putut stabili. Misterul înconjură şi azi detaliile acestei tragedii.

A doua victimă e tânărul bancher Dines. Miss Mabel Normand tocmai supa cu el, când deodată a apărut şoferul artistei, un oarecare Kelly. Acesta — cu ce drept? probabil acela al unor tainice legături întinse cu stăpâna sa — a somat-o pe artista să-l urmeze acasă. Miss Mabel nici n'a îndrăznit să facă vreo obiecţiune şi s'a ridicat să plece.

Miss Mabel Normand.

Miss Mabel Nord, la célèbre star du film américain, l'héroine de deux drames sanglants.

Die amerikanische Filmdiva Miss Mabel Normand, deren Gewissen mit zwei Meuchelmorde belastet ist.

In momentul acesta se produce drama. Bancherul, care cheltuise o avere cu obiectul dragostei lui, socotise că are asupra femeei drepturi indiscutabile: s'a împotrivit dar plecării.

O încăerare s'a încins între bancher şi şofer. Un foc de revolver puse capăt scenei. Financiarul Dines, lovit de moarte, îşi dădu sufletul după câteva minute.

Cine a tras: şoferul Kelly, ori Miss Mabel Normand? Mister. E adevărat că şoferul a luat asupra lui răspunderea crimei, dar ancheta a stabilit că omorul a fost săvârşit cu revolverul ce artista îl purta totdeauna la ea.

In lipsă de dovezi, Miss Mabel a fost scoasă din cauză şi astfel femeea fatală are toată libertatea să facă noui victime.

Imulţirea fantastică a muştelor

Un naturalist american, profesorul *Howard*, a calculat că o muscă venită pe lume pe la 15 Aprilie poate întemeea o familie care la 30 Septembrie următor dacă toate larvele ajung să se desvolte şi dacă insectele care se nasc din ele nu au murit de moarte naturală ori violentă, va ajunge la cifra fantastică şi anevoe de conceput de 336 trilioane de indivizi.

Iată astfel progresiunea rapid ascendentă a acestor nouă generaţii:

1-a	generaţie	2
2-a	„	120
3-a	„	7,200
4-a	„	432,000
5-a	„	25,920,000
6 a	„	1,555,200,000
7-a	„	93,312,000,000
8-a	„	5,598,720,000,000
9-a	„	355,923,200,000,000

Să căutăm să ne facem o idee de ceea ce reprezintă aceste cifre şi să transpunem aceste numere de dimensiuni neobicinuite în domeniul mai concret al spaţiului; cu alte cuvinte dacă admitem că o muscă are lungimea de 1 centimetru de la capătul antenelor ei până la extremitatea aripelor,, muştele din a noua generaţie puse cap la cap ar forma un lanţ viu de 3360 milioane de kilometri, adică mai bine de douăzeci de ori depărtarea dela pământ la soare.

Distracţii americane

Simbolul căsătoriei

In chip pe cât de sugestiv, pe atât de hazliu, a fost simbolizată căsătoria la o serbare costumată de copii, organizată în Ashburg-Park, la Brookly, lângă New-York.

Mica Miss Berna Ford, fiica faimosului rege al automobilului", a apărut în ipostaza unei duble personalităţi: aceea a miresei şi acela a mirelui. Costumul ei, care e capo-d'operă de ingeniozitate, e pe jumătate bărbătesc (joben, frac, un crac de pantalon şi un pantof de lac), jumătate feminin: văl alb cu cunună de lămâiţă, jumătate de rochie albă, buchet în mâna dreaptă şi un pantof alb de mătase. La brâu purta un cerc figurând inelul căsătoriei şi cu inscripţia: „United" (uniţi).

Costumul acesta e reprezentaţia literală a formulei căsătoriei, bărbatul şi femeea devin un trup şi un suflet, sortiţi să fie părtaşi egali atât la bucuriile cât şi la necazurile unuia din soţi.

Le symbole du mariage réalisé d'une facon originale à une fête costumée, organisée à Brooklyn (Etats-Unis).

Die kleine Berna Ford, die Tochter des americanischen Automobil-Königs, als Symbol der Ehe auf einem Kinderfeste das im Ashbury-Park, in Broohlyn, stattfand. Miss Ford erschien zur Hälfte als Bräutigam, zur Hälfte als Braut gekleidet, und, um die Hüfte, ein Ehering.

Dialog de flirt

EL. — Domnişoară, marea, unica mea aspiraţiune în viaţă, e de a te putea numi a mea — şi asta cât de curând.

EA. — Atunci pot să-mi schimb iniţiala numelui de familie depe geamantan!

EL. — Nu 'nţeleg.

EA. — In vederea apropriatului voiaj de nuntă.

Un zbor fantastic

Cu aeroplanul în interiorul craterului Vesuviului

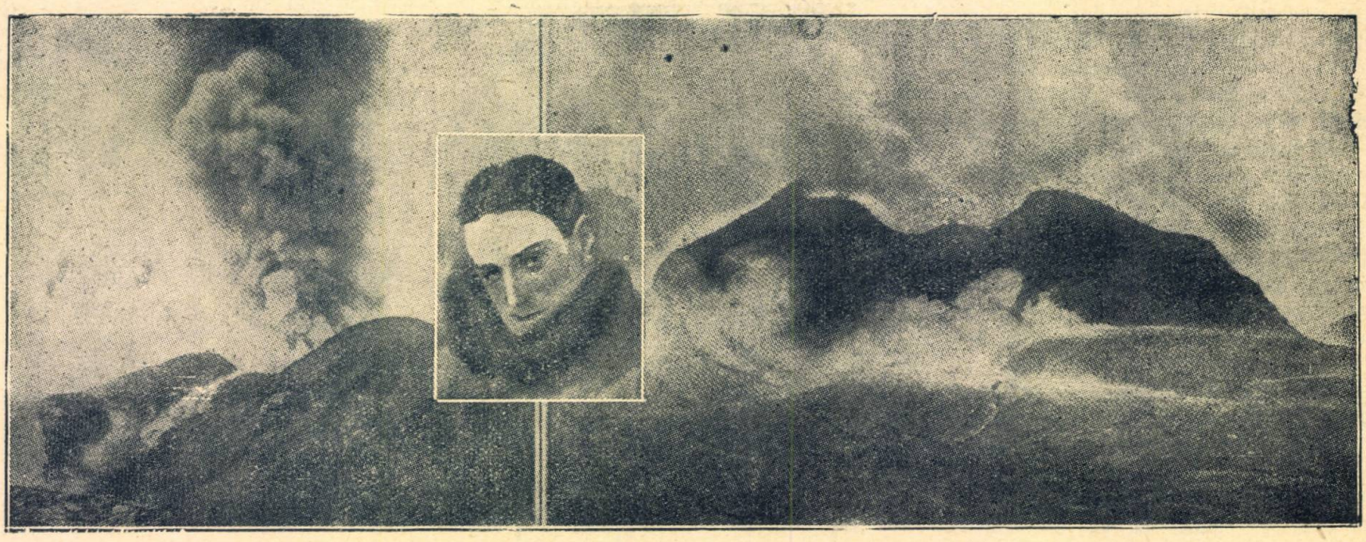

Aviatorul militar italian, maiorul Cappola, a realizat un zbor cu adevărat fantastic: cu un hidroavion a pătruns până la o adâncime de 80 metri în craterul Vesuviului, spre a lua vederi cinematografice ale conului în erupţiune.

Intreprinderea, după cum se poate închipui, era din cele mai anevoioase: îndrăzneţului pilot i-au trebuit nu mai puţin de 40 minute de zbor planat deasupra vulcanului, până să poată pătrunde în crater. Zborul în interior a durat 7 minute.

Atât maiorul Cappola, cât şi cei doi însoţitori ai săi, dintre cari un operator de cinematograf, erau prevăzuţi cu măşti de apărare contra gazelor asfixiante.

Fotografiile de mai sus arată: **în stânga**, vederea coloanei de fum cu conul în erupţiune; **în dreapta**, vederea conului central. **In mijloc, în pătrat**, maiorul Cappola, comandantul escadrilei de hidroavioane din Neapole.

Le commandant Cappola, chef de l'escadrille d'hydravions de Naples, a, à bord d'un appareil, pénétré à l'intérieur du cratère du Vésuve et en a pris des vues photographiques.

Der italienische Major Cappola der mit dinem Wasser-Flugzeuge im Innern des Kraters des Vesuvs eingedrungen ist und, während eines 7 Minuten langen Flugs, bessonders interesante photograpische Aufnahmen gemacht hat.

Legende Istorice

Diamantul împărătesei Charlotte

In romanul său „Mica Dorrit", Dickens vorbeşte de „Curtea Inimei sângerânde", de care e legată o legendă dramatică.

Numele acesta aparţine acum unui juvaer istoric a cărui legendă e şi mai tragică şi mai adevărată, decât cea a povestitorului englez. Acesta e diamantul, montat în urmă pe un inel şi pe care împăratul Austriei, cu prilejul căsătoriei fratelui său Maximilian, în 1857, l-a oferit logodnicei acestuia. Era frumoasa prinţesă Charlotte care a fost împărăteasa Mexicului, şi acum îşi încheie zilele în castelul Bouchout. Mintea-i e întunecată de o nebunie binefăcătoare, care i-a îngăduit să-şi uite durerile.

Inelul Insângerat nu mai e de mulţi ani pe degetul ei. Incă înaintea dramei din Queretaro, tânăra împărătească şi-a vândut bijuteria, căreia începuse să se atribuie o putere nefastă.

Diamantul care-i formează centrul nu se poate compara în mărime cu cele două sau trei fenomene cari sunt regii diamantelor. Cu toate astea el e celebru are o formă unică în lume: forma unei inimi al cărei vârf se sucește graţios spre dreapta, ca o frunză de ciclamen. El e înconjurat cu un şir de rubine tăiate ca nişte pietre înguste de caldarâm şi lipindu-se exact una de alta. Vine apoi un şir de briliante mici.

Impăratul Austriei îl dăruise numai ca un diamant frumos, cu o formă bizară; însuş Maximilian poruncise să-l monteze în mijlocul acelor pieire sclipitoare, unde a luat înfăţişarea unei inimi din care se scurge sângele.

In prezent se crede în Mexic că „Inima Insângerată" fusese încărcată de toate blestemele cari au căzut peste familia Habsburg. Dar unele documente puţin cunoscute din Biblioteca Nacional din Mexico afirmă, dimpotrivă, că împărăteasa Charlotte, în scurta-i perioadă de splendoare, îl socotea drept un talisman norocos.

Oricum ar fi, după ce Charlotte, plecă în Europa ca să imploreze zadarnic — ajutorul lui Napoleon III, steaua lui Maximilian a început repede să păleasca, ca şi cum împărăteasa ar fi luat şi norocul ei împreună cu bijuteria vrăjită. Şi curând se desfăşură drama fulgerătoare, simulacrul judecăţei, execuţia brutală.

Impărăteasa retrasă la Bruxelles la Curtea tatălui ei, impresionată poate de legenda sinistră creată în jurul frumosului inel, se hotărî să-l vândă. Dar era prea târziu ca să mai poată opri în loc desfăşurarea acţiunei tragice, care avea să-i întunece mintea, — era prea târziu ca să mai împace destinul, jertfindu-i preţiosul inel.

De atunci, Inima Sângerândă şi-a schimbat de mai multe ori stăpânul. Astăzi el e evaluat la mai bine de 10 milioane lei şi aparţine unei tinere fete americane.

Cerinţele artei cinematografice

Jocul sub apă

E adevărat că „stelele" filmului primesc onorarii princiare; dar nu e mai puţin adevărat că arta lor e una din cele mai grele şi legate de multe primejdii.

Cunoaştem figurile de acrobaţie pe cari trebuie să le execute şi în cari nu odată îşi riscă viaţa. Azi voim să aătăm „şcoala" specială ce trebuie să facă o asemenea artistă, spre a putea juca sub apă.

Zicem şcoală, pentru că, în afară de dificultăţile inerente cadrului în care trebuie să se producă, artista trebuie să poată suporta noua presiune atmosferică, spre a nu-şi pierde respiraţia. Aşa dar, în afară de lecţiunile de înnot, ea trebuie să-şi deprindă plămânii cu această schimbare de apăsare a aerului.

Dar nu orice organism omenesc poate rezista la o atare presiune — şi de aceea artista, înainte de a fi admisă să joace sub apă, e supusă la un examen, cu ajutorul unui aparat special (cum se vede în fotografia ce reproducem). Modificarea presiunii se face gradat şi numai acele artiste cari trec cu succes proba finală sunt angajate pentru rolul ce urmează să interpreteze.

In chipul acesta se recrutează sirenele, naiadele şi toate acele acrobate aquatice cari fac deliciul marei masse a spectatorilor dela cinematografe.

Proba de rezistenţă a artistei la schimbarea presiunii atmosferice sub apă.

L'épreuve de résistance des artistes du cinéma à la pression atmosphérique sous l'eau.

Eine Schauspielerin, die in einem Film unter dem Wasser spielen darf, wird an die veränderten Luftdruckverhältnisse gewöhnt.

Un fost profesor universitar căpitan de bandiţi

Dela o vreme regiunile muntoase ale Serbiei erau terorizate de nişte bandiţi cari prădau în fiece zi casele şi conacurile.

Bandiţii aceştia, foarte disciplinaţi, erau de o politeţă extremă faţă de oamenii pe cari îi jefuiau.

— Scuzaţi-ne, spuneau ei, suntem dezolaţi că suntem nevoiţi să vă luăm tot ce aveţi la d-voastră. Şi noi trebue să trăim şi cum nu o putem face ca d-voastră, suntem nevoiţi, spre marea noastră părere de rău, să uzăm de procedeuri neplăcute.

Banda se compunea din o sută şi zece persoane, împărţite în echipe de câte zece, comandate fiecare de un căpitan. Şeful îşi dăduse titlul de general de brigadă.

Impotriva acestui mici armate de hoţi „conştienţi" s'a trimis un regiment şi banda a fost capturată.

Şeful bandiţilor era un oarecare Rospovici, fost profesor de filosofie la Universitatea din Viena. Banda lui era compusă din Sârbi, Ruşi, Bulgari, Turci, Macedoneni şi Greci asupra cărora el exercita un ascendent extraordinar şi pe cari şi supusese unei discipline aspre.

——xx O xx——

Spicuri istorice

Asediul Saragosei

Intre numeroasele asedii înregistrate de istorie, acela al Saragosei e unul din cele mai sângeroase.

Ca multe alte oraşe spaniole, Saragosa s'a răsculat la 24 Maiu 1908 împotriva ordinului lui Napoleon, care tindea să înlocuiască pe regele Spaniei cu unul din fraţii lui.

Iosef Palafox de Melyi, un tânăr de douăzeci şi opt de ani, înflăcărat şi brav, luă comanda oraşului, organiză imediat o miliţie şi dădu semnalul revoltei, care se întinse până la hotarele Aragonului şi Navarei.

După numeroase hărţueli cu trupele franceze, cetele lui Palafox fură nevoite sa se retragă la Saragosa, urmărite de generalul Lefebore-Desnouttes, care ajunse la 15 Iunie înaintea oraşului. Intreaga populaţie, instalată pe acoperişurile caselor şi pe lucrări de întăritură înaintate îi primi pe francezi cu o ploaie de gloanţe. Aceştia fură nevoiţi, să aştepte întăriri.

La 1 Iulie începu un prim asalt susţinut de 20 obuziere.. Spaniolii aşezară în baterie 40 guri de foc. Francezii ocupară câte-va mânăstiri; dar erau nevoiţi să cucerească toate casele, una după alta, din mâinile asediaţilor, căci toţi locuitorii apărau fiece imobil cu multă îndârjire. Atacul fu oprit, căci într'o singură zi, trupele franceze pierduseră 500 oameni. Sosiră noui întăriri de artilerie şi de infanterie şi acţiunea fu reluată la 4 August. Toate străzile erau baricadate, toate clădirile prefăcute în fortăreţe. Francezii avură 300 morţi, 900 răniţi, între cari erau şi cei doui generali-şefi, şi nu reuşiră să pună stăpânire decât pe un număr limitat de străzi.

Căldura era dogoritoare. Soldaţii francezii puseră mâna pe merinde şi pe vin şi încetară dela sine atacul.

Un asalt viguros, dar scump plătit, pornit la 11 Ianuarie, aduse Francezilor o mânăstire care forma o întăritură înaintată. Dar trupele franceze oare-cum demoralizate de o rezistenţă atât de extraordinară pentru ele, trebuiră, să mai ceară ajutoare, pe cari le aduse însuş mareşalul Lannes. Abia la 27 Ianuarie se dădu ordinul unui atac general. El fu grozav de anevoios: „Sire îi scrise Lannes, împăratului, niciodată n'am văzut o îndârjire asemuitoare cu aceea de care dau dovadă duşmanii în apărarea acestui loc. Am văzut două femei cari au venit să moară în luptă. Fie-care casă trebuie asediată în parte'".

Abia la 20 Februarie şi pentru că din cei 40000 locuitori ai Saragosei 15000 umpleau spitalele, Spaniolii pe cari eroismul lui Palafox îi galvanizase, consimţiră să predea oraşul.

Roeşti-Vâlcea: P. Giuran. — **Roman:** D. Schächter, R. Davidsohn, F. Lebădă. — **Roşiorii-de-Vede:** Holodenski M.

Sălciile-Prahova: Popa I. P. — **Sărata-Basarabia:** M. Folescu. — **Sibiu:** N. Lupaşcu. — **Silistra:** P. Tuţuianu. — **Slatina:** Greifenberg C., S. Grünberg, Lt. N. Marinescu. — **Slobozia-Cahul:** D. F. Manea.— **Spineni-Olt:** N. Hristescu.

Târgovişte: Stratilat I., Niculescu S. — **Tg.-Neamţ:** S. Feigenbaum. — **Tg.-Mureş:** V. Popescu. — **Tibăneşti-Vaslui:** I. I. Coşeriu. — **Tulcea:** C. Raicu, G. V. Istor, Gavrilescu Şt. — **T.-Severin:** Al. Stoicescu, Ivanovici T.

Ulea-Tutova: P. şi I. Saffer.

Valea-Lungă (Prahova): G. Rădulescu.— **Vatra-Dornei (Bucovina):** C. Tipa.

Zimnicea: G. Vlădescu.

Fără indicaţie de localitate: A. Ştefănescu, Vetra C. N., S. Strat, Felner A.

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de aritmetică (volumul „Misterul Romanovilor") d. G. Juvara — P.-Neamţ.

Premiul metamorfozei (volumul „Tainele Curţii Germane") d. I. Scripcaru—Bacău.

Premiul cuvintelor în pătrat (volumul „Tainele Curţii Germane") d. M. Cattone, R.-Vâlcea.

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresa exactă, spre a li se putea expedia premiile.

——oxo——

Femeile în Parlamentele Europene

In următoarele Parlamente Europene femeile au izbutit să pătrundă:

Anglia.—La alegerile din Decembrie trecut au intrat în Camera Comunelor opt femei: Trei sunt conservatoare, două liebrale; celelate trei fac parte din partidul muncitoresc.

Suedia.—Patru femei fac parte din Cameră; o femee a pătruns în Senat.

Finlanda.—Decana femeilor parlamentare aparţine Camerei finlandeze: mandatul d-rei Annie Furuhjelm a fost reînoit de cinci ori pe o durată de trei ani.

Islanda.—O femee senator.

Olanda.—Şeapte femei avocate ori profesoare reprezintă în Cameră diferitele opinii politice ale ţării.

Ungaria.—O singură femee socialistă a intrat în Camera din Budapesta.

Ceho-Slovacia.—Printre cei treistuşipatru deputaţi sunt treisprezece femei. Printre cei o sută, şi cincizeci de membri ai Senatului, sunt trei femei.

Germania.—In Reichstag sunt treizecişişease de femei.

Procesul Hitler-Ludendorf. — Sub scutul unor baraje de sârmă ghimpată şi al baionetelor se judecă la München procesul agitatorului Hitler şi al complicelui său, faimosul general Ludendorf, acuzaţi de înaltă trădare. E vorba de lovitura de Stat de astă-toamnă care, dacă ar fi reuşit, ar fi însemnat prăbuşirea regimului republican şi instaurarea unei dictaturi militare, dacă nu chiar restaurarea monarhiei.

Extraordinarele măsuri de pază cari au fost luate în jurul tribunalului sunt justificate de teama unui atac din partea cetelor şoviniste ale lui Hitler cari, cu tot eşecul suferit, n'au desarmat.

C'est sous la protection de barrages de fil barbelé et de baïonettes qu'ont lieu à Munich les débats du proces du coup d'Etat tenté par Hitler et Ludendorff.

Unter dem Schutze der Truppen finden in München die Verhandlungen des Hitler-Ludendorf-Prozesses wegen dem bekannten Putsch, statt.

Cu o barcă demontabilă în jurul lumii

Trei sportsmeni bavarezi, inginerul Hiller, Doderer şi Kaestner, au întreprins ocolul lumii pe apă, într'o barcă demontabilă. Ei au pornit dela Landshut, pe Isar, au intrat în Dunăre pe care au străbătut-o în toată lungimea ei; apoi au străbătut Marea Neagră până la Constantinopol. De aci, trecând prin Dardanele, vor pluti dealungul coastei Asiei-Mici. Apoi vor străbate Mediterana şi, ieşind prin Gibraltar, vor intra în Oceanul Atlantic.

Trois sportsmen bavarois qui wiennent d'entreprendre le tour du monde en canot démontable.

Drei junge Münchener Wasserwanderer, Ingenieur Hiller, Doderer und Kaestner, die im Begriffe sind, mit ihrem Fallboot, eine Reise um die Welt auszuführen.

Sofismele

Sofismul consta în împreunarea unor anumiţi termeni, cari păreau că se distrug între ei, ori în argumente specioase, viclene, de o subtilitate care necesita reflexiunea. De pildă: a jura că juri fals, e în acelaş timp a jura adevărul şi a afirma prin jurământ un lucru fals. Când spui: mint, în acelaş timp şi minţi şi spui adevărul.

Sofismul cel mai obicinuit căuta să tragă o concluzie neaşteptată din câteva propoziţiuni acceptabile. De pildă: când ai douăzeci de mii de lei, nu eşti bogat; când ai treizeci nu eşti bogat; când ai patruzeci de mii nu eşti bogat. Deci... când ai douăzeci, treizeci sau patruzeci de mii de lei, e acelaş lucru.

Un alt exemplu de sofism clasic. Un om a visat că nu trebue să creadă în visuri. pentru că crede în visuri. El nu va crede în visuri, pentru că crede în acela care opreşte de a crede în visuri şi el va crede în visuri pentrucă ascultă de visul care-i porunceşte să nu creadă în visuri. Şi dacă omul acesta nesocoteşte avertismentul de a nu crede în visuri, el tot va crede şi în acelaş timp nu va crede în visuri.....

Stoicii aveau o înclinaţie vădită pentru aceste subtilităţi ale şcoalei din Megara.

———XXX-0-XXX———

Sfârşitul califatului turcesc

Marea moschee Sf. Sofia din Constantinopol

Prin depunerea şi surghiunirea lui Abdul Medgid, ultimul calif din neamul Osmanilor, Republica turcească şi-a scuturat lanţul robiei teocratice. In Noua Turcie suveranitatea naţională e de acum fără nici o stîrbire exercitată de adevăraţii ei mandatari: şeful laic al Statului şi Aduna rea Naţională din Angora.

E o revoluţiune de o însemnătate aproape tot atât de mare ca aceea care a avut de urmare înlăturarea regimului monarhic.

Dar medalia are şi reversul ei: Constantinopolul, încetând de a fi sediul Califatului, a pierdut şi puterea de atracţiune magnetică exercitată, timp de aproape cinci veacuri, asupra întregei lumi musulmane.

Moscheea S-ta Sofia, marele sanctuar în care, în fiece Vineri, califul venia să oficieze Selamlâcul, a pierdut şi ea din măreţia ei seculară.

La mosquée Sainte-Sophie de Constantinople.

Die Sophien-Moschee in Konstantinopel.

Crâmpee istorice

Termopilele şi cei 300 ai lui Leonida

Pentru a trece din câmpiile mănoase ale Tesaliei în văile strâmte cari formau Grecia antică, nu se oferea decât o singură trecătoare cu un acces mai lesnicios: defileul Termopilellor, strâns între mare şi lanţul de munţi care mărgineşte regiunea dela est la vest.

Termopilele puteau fi apărate cu uşurinţă şi situaţia aceasta a permis poporului grec de a-şi ţine civilizaţia la adăpostul năvălirii barbarilor.

Dar când Herxe sosi în fruntea formidabilei sale armate de Asiatici (485 a. Ch.) el a putut forţa defileul, ajutat bine-înţeles de trădare.

Leonida, ilustrul rege al Spartei, apăra Termopilele cu o armată de şeapte mii de oameni. Toate asalturile duşmanului fuseseră respinse, când un locuitor din împrejurimi îi indică lui Xerxe o potecă, pe unde putea ocoli armata grecească.

Văzându-se pierdut Leonida dete drumul trupelor sale, nu opri cu el decât 300 de soldaţi şi opuse barbarilor o rezistenţă disperată. Săgeţile aruncate de Asiatici erau atât de numeroase încât, se povesteşte, că nu se mai putea zări soarele. „Ei bine, zise Leonida, ne vom lupta la umbră".

Herxe minunat de curajul acestor eroi, cari mureau fără a se da înapoi măcar un pas, îi trimise vorbă lui Leonida, că dacă se predă îl va face rege peste întreaga Grecie: „Eu socot, răspunse Spartanul, că e mai frumos să mor pentru Grecia, decât să domnesc ca un stăpân peste compatrioţii mei".

Cele trei sute de soldaţi şi şeful lor muriră până la cel din urmă în strâmtoarea a cărei pază le fusese încredinţată. Pe Termopilele devenite, nemuritoare prin eroismul lor, s'a pus următoarea inscripţiune: „Trecătorule, mergi de spune Lacedemoniei că noi ne odihnim aici, fiindă am ascultat de ordinile cetăţei noastre".

Obiceiuri străvechi în Japonia modernă

Cultul taurului de bronz

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

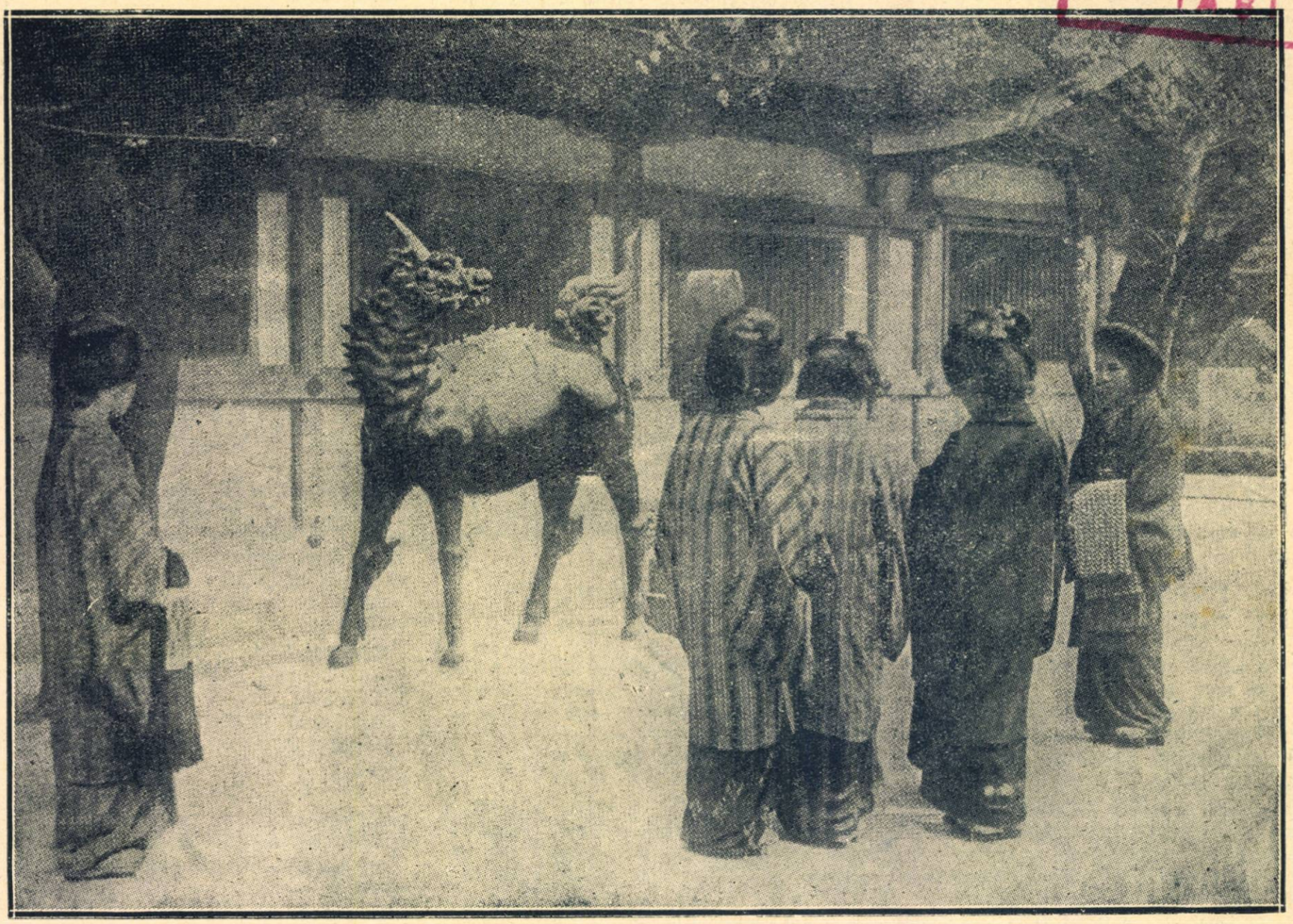

Tinere japoneze în pelerinaj, la sanctuarul din Dasaifu, spre a se închina la Taurul de bronz, o reprezentare a animalului pe care a călărit zeul Poeziei.

De jeunes-filles japonaisses en pèlerinage au sanctuaire de Dasaifou, où se trouve la figuration en bronze du taureau sur lequel, selon la tradition, avait chevauché le dieu de la Poésie.

Junge japanische Mädchen in dem Walfahrtsort Dasaifu vor dem brozenem Stier, dem Abbild des Tieres, auf dem der Gott der Dichtkunst geritten hat.

Caracteristica şi în acelaş timp secretul trăiniciei structurei politice, sociale şi culturale a Japoniei care, în câteva decenii numai a luat înfăţişarea unui Stat modern, e păstrarea neştirbită a tradiţiilor naţionale, păstrate din vremuri imemorabile. In deosebi pilduitor pentru celelalte neamuri e cultul acesta al trecutului, care constituie cel mai puternic reazem al conştiinţei naţionale.

Firește, fidelitatea aceasta către datini annachronice stârneşte uneori zâmbetul ironic al Europeanului ori Americanului blazat, şi unul şi altul prea robiţi unor preocupări de un materialism feroce; privită însă sub unghiul interesului de conservare a rasei, cultul trecutului apare ca un nesecat izvor de energie naţională.

Una din tradiţiunile îndeosebi impresionante e pelerinajul anual la Dasaifu, pe insula Kiushu.

Acum vreo 900 de ani, unul din miniştrii împăratului căzu în dizgraţie şi ca pedeapsă numit guvernator general al acestei insule — cea mai dela Sud a Imperiului lui Soare-Răsare — numire care, la acea epocă, era sinonimă cu o deportare. Sugavora-no-Michigare — acesta era numele ministrului pedepsit — suferi grozav în pustietatea în care fusese surghiunit; dar el rămase credincios augustului său stăpân şi în fiece zi se urca în vârful unei movile, de unde înălţa rugăciuni pentru sănătatea şi gloria monarchului.

Inzestrat cu o inspiraţiune poetică de o rară frumuseţe, Michigane a compus poeme, în cari, în versuri înaripate, a cântat măreţia primăverii. Atâta farmec au exercitat şi exercită şi astăzi, aceste stihuri asupra sufletului poporului, că poetul a devenit nu numai un personaj legendar, dar însăşi încarnaţiunea divinităţii Poeziei.

Şi astfel Sugavora-no-Michigane, devenit zeu sub numele de Tenjin, formează de veacuri obiectul de adoraţiune al Japoniei întregi, care i-a închinat sute de temple.

In fiece an, la revenirea primăverii, tineretul în deosebi se duce în pelerinaj la sanctuarele poetului divinizat, — sanctuare dintre cari cel mai mare e templul din Dasaifu, unde se găseşte şi chipul în bronz al taurului pe care, după tradiţie, a călărit Michigane — ceeace era Pegasus pentru vechii Greci.

JOCURI

PROBLEMĂ DE ARITMETICĂ

Un argat, certat de stăpân, fuge pe jos dela conac, îndreptându-se spre târgul cel mai apropiat, care se află totuş la o depărtare destul de mare.

Argatul merge cu o alură uniformă de 4 kilometri pe oră.

După un ceas şi jumătate dela plecare, bagă de seamă c'a pierdut brâul. Se'ntoarce şi-l găseşte la cale de un sfert de oră.

Reia drumul spre târg şi după ce a ajuns din nou la locul unde adineauri constatase lipsa brâului, face un popas de o jumătate de oră.

Odihnit acum, porneşte iarăşi înainte şi, după alte 2 ore de mers, face un nou popas, de astă-dată numai de un sfert de oră.

Mai face cale de o oră şi un sfert, când se pomeneşte ajuns de vechilul moşiei, care se luase după el cu un docar tras de doi cai.

La câte ore după fuga argatului a pornit vechilul în urmărirea acestuia, dacă se ştie că docarul a făcut 12 kilometri pe oră ?

FUZIUNE DE CUVINTE

Să se alcătuiască 10 (zece) cuvinte de câte două silabe, din câte 2 cuvinte de câte o silabă, după indicaţiile de împreunare de mai jos :

I. O negaţiune şi o conjuncţie dau la un loc rodul unui pom.

II. O interjecţie plus o negaţiune = numele unui postav.

III. Luând de două ori numele dat unei figuri geometrice într'un anumit joc, se capătă numele unui pom.

IV. Un articol plus o negaţiune = numele popular al aurorei.

V. O particulă, arătând o repetire, împreunată cu numele unui copac, dă numele unei părţi a jugului.

VI. Două interjecţii împreunate dau un substantiv care are înţelesul de risipă, jaf.

VII. O interjecţie plus un adverb afirmativ = un substantiv care are înţelesul de momeală.

VIII. Un pronume plus o negaţiune = o insulă istorică.

IX. Prezentul indicativului unui verb împreunat cu o conjuncţie dă numele unei corăbii unice în istoria omenirii.

X. O negaţiune şi un adverb împreunate dau un alt adverb.

Cu iniţialele cuvintelor bisilabe astfel formate şi în chiar ordinea mai sus arătată, se obţine numele pe care Evreii l-au dat primilor creştini.

CUVINTE IN TRIUNGHIU

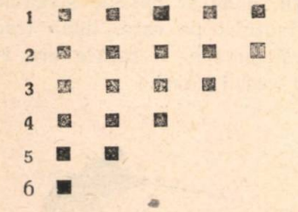

1. Impărat roman. — 2. Numele unei serii de Domni ai Moldovei. — 3. Fluviu în Asia. — 4. Conjuncţie şi adverb, după înţelesul ce-l are în propoziţiune. — 5. O măsură a timpului. — 6. Consoană.

La fel în coloanele verticale, dela stânga la dreapta şi de sus în jos.

PROBLEMA DE ŞAH

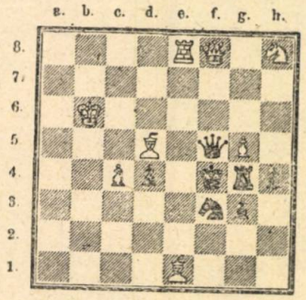

Alb trage şi, în două mişcări, dă şah mat.

Soluţiile şi numele dezlegătorilor jocurilor din numărul de faţă se vor publica în „Oglinda Lumei" No. 16

Răspunsurile, pe o carte poştală ori în plic închis, se vor trimite pe adresa: Redacţia revistei „Oglinda Lumii", Bucureşti, Str. Parlamentului 2.

Soluţiile jocurilor din „O.-L." No. 11

Problema de aritmetică: **6 (60) şi 9 (40).**

Metamorfoza : **Tăun — faun — taur — bour — botă — ortă — oina — Tisa — Teba.**

Cuvintele în pătrat: **ofis — Foca — Icar — sare.**

Problema de şah. — **Prima mişcare a Albului, spre a putea zădărnici orice încercare de apărare ori temporizare din partea Negrului, trebue neapărat să fie :** T a 4—a 6.

I. La Negru **Ri4—e5,** Alb **Cf2—d3+**
II. La Negru **Db8—d6,** Alb **Dd8×d6+**
III. La Negru **Db8—e5,** Alb **Cd4—e2+**
IV. La Negru **Db8—b7,** Alb **Dd8—d6+**
V. La Negru **Cf6—d5,** Alb **Nh4—g3+**
VI. La Negru **Na8×a6,** Alb **Dd8×b8+**

Au deslegat tus-trele jocurile :

Bucureşti: R. Knapp, Al. Dobrian, Feld M., Marinescu Al., Băicoianu T., Popescu-Nehoiaşi, Pruna V.

Bârlad: O. şi Tr. Idriceanu. — **Băileşti-Dolj:** M. G. Mihăilescu, M., Şt. şi P. Colan. — **Bălteni-Gorj:** G. Iscrulescu. — **Balş (Romanaţi):** N. M. Ştefan. — **Bibeşti-Gorj:** C. Călinescu. — **Bistreţ-Dolj:** Th. Noţulescu. — **Botoşani:** M. Pintilie, M. Şarf. — **Brăila:** S. Z. Iosif, I. Schwarz, L. Cohn, G. B. Caravia, G. şi S. Sudeţianu, G. Cremer. — **Buzău:** G. Spirescu.

Calafat: M., I. şi E. Ciupag. — **Cetate:** N. şi P. Anghelina, R. I. Colă. — **Cornu-Dolj :** Tr. şi E. Dinculescu. — **Coţofeni-Dolj:** Al. şi I. G. Niţă. — **Craiova:** M. Carayanis, P. Sason, Fraţii Corăciu, Tr. Turtureanu, Tr. Fotescu, N. Antonescu, Constantinescu Ilie, S. Vergatti, A. şi D. Stănculescu, A. Cartianu, M. şi G. Mazilu, Georgescu P. P., Oprănescu P., Fraţii Hacman, Ciuculescu Tr., Domingo L., P. şi B. Rabega, M. Zlatian, Salveter P., Dimulescu St., V. Etienne, G. Constantinescu N. Solovru, Marg. Ionescu, A. Papilian, S. şi Tr. Ionescu, Fl. Găluşcă, Lieberman E., Bârzan I.

Dobreşti-Dolj: N. Dobrescu. — **Dorohoi:** Andronache I. — **Dumitreşti (R.-Sărat) :** Georgescu I.

Filiaşi: L. Obeanu. — **Focşani:** Mihăescu T.

Galaţi: E. şi G. Panicu. — **Gugeşti (R.-Sărat):** E. V. Zoilnea.

Iaşi: I. Mitru.

Magalvit-Dolj: I. P. Stamin. — **Miera-Putna:** N. M. Măgureanu. — **Muncelu-Tecuci:** Vlad Ioan.

Padina-Buzău: I. Costache. — **Pătârlagele-Buzău:** I. Jitianu. — **Ploeşti:** J. Peteres.

R.-Sărat: N. şi N. Cocoş, Stănescu D. V., Iliescu Th. St., A. G. Aronescu. — **Roman:** V. şi T. Macarie, D, Damaschin, F. şi V. Georgescu. — **Rovinari-Gorj:** L. şi D. Burdulescu.

Sârbi-Putna: C. Brăileanu. — **Sadova-Dolj:** A. Tănăsescu. — **Sălciile-Prahova :** Popa I. P. — **Segarcea-Dolj:** Ş. Bîţă, I. Petrescu.

Tg.-Jiu: Fraţii Tamburlini, I. şi Gr. Pătrăşcoiu, T. N. Dimitriu. — **Trifeşti-Roman:** T. I. Năstase.

Au deslegat problema de aritmetică şi cuvintele în pătrat :

Bălţi: A. Grinblat. — **Braşov:** E. şi D. Cucu.

Caracal: A., L. şi V. Săndulescu. — **Chişinău:** Valuţa L., Gladciuc A. — **Craiova:** I. Zăvoianu.

Dumitreşti (R.-Sărat): Georgescu A.

Focşani: A. Stănescu, N. Georgescu, Olteanu I.

Odobeşti: C. Mihai, M. Mendelovici.

R.-Vâlcea: M., P. şi M. Cattone.

Tg.-Ocna: Rosenberg A.

Au deslegat metamorfoza şi cuvintele în pătrat:

Bucureşti: Ştefănescu I. I.

Bacău: I. Scripcaru.

Dorohoi: Segall M.

R.-Sărat: St. D. Campane.

Au deslegat problema de aritmetică şi metamorfoză:

Bucureşti: N. Mihăilescu, P. Bottea, S. Rădulescu, G. Duport, E. Pfeiffer, Fl. Negulescu, Apostol D., A. Nicoară, E. D. Dimitriu, G. şi D. Kasman.

Bălţaţi (R.-Sărat): Călin D. — **Beceni-Buzău:** V. Constantinescu.

Craiova: A. Nicolau. — **C.-de-Argeş:** Sp. Ograda.

Galaţi: Litzica E., V. şi S. Vasiliu, Constantin D. A. — **Giurgiu:** G. Antonescu.

Piteşti: Zaharescu I. I. — **Ploeşti:** S. Ludwig.

Titu: G. Georgescu.

Au deslegat numai metamorfoza :

Botoşani: C. Prodan.

Giurgiu: P. Neculcea.

Au deslegat numai problema de aritmetică :

Bucureşti: I. W., A. Caragea, P. Mayer, P. A. Blank, Petrescu D., Locatelli G., Petrescu G., R. Adelstein, E. Pocekovici, Weinberg M., M. şi L. Gelbert, E. Sedlacek, Zaregian, Ch., N. Andreescu, L. Endörfer, Cl. Marcus, I. Prusan, H. Earidas.

Alexandria: Fl. Mateescu. — **Amărăştii-**

Vezi urmarea tabloului cu numele deslegătorilor în paginile 210, 214, 218 şi 220.

Victimile bolşevismului

Din general de divizie vânzător de ziare. — Una din mărturiile documentare ale ruinelor acumulate de regimul comunist în Rusia e acest instantaneu : Generalul Seliveroff, general de divizie sub Ţarul Nicolae II, azi vânzător de ziare la Belgrad.

Le général de division russe Sélveroff, crieur de journaux à Belgrade.

Der frühere russische Divisions-General Seliveroff, der heute in Belgrad Zeitungen verkauft.

Recordul condamnărilor pentru beţie

Recordul beţiei e poate greu de stabilit dar nu credem ca acela al condamnărilor pentru beţie publică să poată fi disputat unui locuitor din Normandia numit Edmond Lenormand, zis şi micul Edmond.

Tribunalul corecţional din Cherbourg a rostit împotriva acestui individ, tânăr încă — el nu a trecut de patruzeci de ani — a şeasezeci şi doua condamnare pentru beţie: două luni închisoare şi 300 franci amendă.

Primul beţivan al Normandiei şi fără îndoială şi al Franţei, a protestat cu energie împotriva regimului sec care pe nedrept justiţia i-l impune în timpul cât stă la răcoare: „Imi daţi închisoare, ăsta e dreptul vostru; dar apă, mereu apă, două luni de apă — zău! nu aveţi dreptul să-mi impuneţi asemenea tortură!"

Mierea, zahărul şi cancerul

Unii medici susţin că uzul exagerat al zahărului provoacă adeseori cancerul. Părerea aceasta e împărtăşită şi de numeroşi medici din Statele-Unite, cari preconizează înlocuirea zahărului cu mierea.

Intr'adevăr, statisticele din această ţară arată o sporire a cazurilor de cancer de când America desalcoolizată s'a năpustit asupra dulciurilor, spre a înlocui băuturile spirtoase.

Mierea, zahăr natural, nu are inconvenientul zahărului produs artificial. Intreaga omenire, din timpurile cele mai îndepărtate, nu a consumat decât miere şi s'a remarcat cu drept cuvânt că la popoarele din Africa, unde se consumă multă miere, nu se ştie de cancer.

Noi am pierdut într'atâta obiceiul de a consuma miere, că aproape am uitat de ea; i-am uitat şi valoarea alimentară şi valoarea terapeutică.

Sunt medici cari susţin că diabeticii pot consuma fără teamă zahăr sub forma de miere; lucrul acesta ar merita să fie controlat cu luare aminte.

Mierea e un agent nutritiv de prima ordine, ea e direct complect asimilabilă şi, din punctul de vedere al chimiei organice e unul din cele d'întâi alimente cunoscute.

In practică trebue mult mai puţină miere pentru a înlocui o cantitate anumită de zahăr şi gospodina va găsi în ea un mare avantaj atât pentru pungă, cât şi pentru sănătatea ei şi aceea a familiei sale.

O schioră remorcată de un zmeu. — Spre a mări viteza, skiorii norvegieni se servesc de un aparat în formă de zmeu, care îndeplineşte rolul unui tractor.

Instantaneul nostru înfăţişează pe o skioră înarmată cu un astfel de aparat.

Une skieuse remorqueé par un cerf-volant.

Eine von einem Drachen bugsierte Skiläüferin.

Porcul — campion

Porcul acesta se bucură, în America, de o celebritate de invidiat, datorită nenumăratelor victorii repurtate de dânsul în concursuri de alergare.

E, ca să ne exprimăm aşa, cel mai „decorativ" nascur din lume, dat fiind marele număr de medalii şi diplome ce i s'au decernat.

Fotografia de mai sus ni-l arată pe „Pretty-Pig" călărit de fiica proprietarului său, un fermier din Georgia, care e mândru de dânsul ca de un adevărat crack al turfului.

Un spécimen de la race porcine — propriété d'un fermier américain — vainqueur dans plusieurs courses.

Ein Schwein — Eigentum eines amerikanischen Farmers — Sieger in zahlreichen Wattrennen.

Superstiţii

Umbra nucului

La unele popoare există credinţa, că umbra nucilor e nesănătoasă şi e primejdios să adormi sub ei.

Invăţaţii au recunoscut că prejudecata aceasta se trage fără îndoială de acolo că nucii înfloriţi răspândesc un miros foarte tare; dar umbra lor nu e nici de cum rău făcătoare. E însă prudent ca, atunci când suntem încălziţi, să nu ne oprim la umbra nucilor, nici la aceea a altor copaci frunzaşi.

LA COMISARIAT

de GEORGES COURTELINE

Comisarul de poliţie, cincizeci de ani.
Francisc, 45 de ani.
Un vardist.
Un agent.

(In avenue Friedland. Ora cinci şi jumătate dimineaţa primăvara. In cabinetul comisarului de poliţie. Vardistul şi Francisc stau pe o bancă singuri).

Francisc. — Mai stau mult aci?

Vardistul. — Trebuie să vie. Ori şi cum e o afacere neplăcută pentru d-ta. Ai rămas fără slujbă..

Francisc. — E cum se cade comisarul?

Vardistul. — Da, depinde; Iată-l că vine.

(Uşa se deschide şi în pragul ei îşi face apariţia comisarul. E oarecum rău dispus. Vardistul şi Francisc se scoală în picioare).

Comisarul — aşezându-se la biurou şi arătând pe Francisc. — A! d-ta eşti.

Francisc. — Da, domnule.

Comisarul. — Ia loc şi spune-mi pe scurt cum s'a petrecut cazul.

Francisc. — D. marchiz de Grémont...

Comisarul. — Stăpânul d-tale?

Francisc. — Da d-le, — marchizul s'a sinucis azi noapte. Am constatat faptul acum o oră şi am venit numai decât să dau o declaraţie.

Comisarul. — Unde locuiţi?

Francisc. — Aci la doi paşi în strada Lamenais, 25.

Comisarul. — Şi de ce s'a sinucis stăpânul d-tale?

Francisc. — Nu ştiu domnule.

Comisarul. — Era înscris la vreun club?

Francisc. — La trei, domnule.

Comisarul. — Era jucător?

Francisc. — Nu ştiu, domnule.

Comisarul. — Cum nu ştii?

Francisc. — Fireşte că nu; şi în afară de asta n'am obiceiul să mă amestec în treburile altuia.

Comisarul. — D. de Grémont era însurat?

Francisc. — Nu, — a fost însurat; pe urmă a divorţat.

Comisarul. — Nu ştii ce s'a făcut fosta lui nevastă?

Francisc. — Ştiu doar atât că trăieşte din expediente. Nu mai încape îndoială că ea scria toate scrisorile anonime pe care le primea stăpânul meu.

Comisarul. — Scrisori anonime?

Francisc. — Da, domnule.

Comisarul. — Va să zică marchizul îţi arăta scrisorile.

Francisc. — Mie? Nici odată..

Comisarul. — Atunci de unde ştii că erau anonime?

Francisc. — Fiindcă erau întotdeauna scrise pe cărţi poştale...

Comisarul. — Pe care le citeai...

Francisc. — Nu domnule. Alţii le citeau.

Comisarul. — Şi cine sunt aceştia?..

Francisc. — Servitorii. Mă preveneau de altfel când mi le remiteau. Eu le rupeam şi nu le mai dădeam marchizului. La ce să-i fac sânge rău.

Comisarul. — Eşti o perlă.

Francisc. — Şi stăpânul meu era o perlă.

Comisarul. — Crezi că d. de Grémont s'a sinucis din pricina unei femei?

Francisc. — Nu cred. Dânsul era prea inteligent ca să facă o astfel de prostie.

Comisarul. — Dar ia spune-mi te rog, de câţi ani eşti în serviciul marchizului?

Francisc. — De vreo patru ani.

Comisarul. — Şi marchizul era mulţumit de d-ta?

Francisc. — Cred că da.

Comisarul. — Şi cărui motiv atribui d-ta sinuciderea marchizului?

Francisc. — De, ştiu şi eu...

Comisarul. — Să nu fie vreo femeie la mijloc.

Francisc. — Asta n'aşi putea să ştiu.

Comisarul. — Hm. Curios! Şi ce face stăpânul d-tale acum?

Francisc. — Ce să facă de vreme ce a murit.

Comisarul. — A murit, eşti sigur?

Francisc. — Fireşte.

Comisarul. — Voiam să spun unde este? L'ai lăsat singur?

Francisc. — Cum eram să-l las singur. L'am culcat în pat; i-am aprins o lumânare la căpătâi şi am rugat pe o servitoare să-l veghieze.

Comisarul. — Bine! Şi acum spune-mi te rog, cum s'a sinucis. Asta e principalul lucru.

Francisc. — Păi asta voiam să vă spun şi eu, dar nu m'aţi lăsat.

Comisarul. — Lasă asta şi spune tot fără multă vorbă, căci n'am timp de pierdut.

Francisc. — In sfârşit. De vreo lună de zile, marchizul nu prea era în apele lui. Cu toate astea starea lui nu m'a neliniştit, fiindcă l'am mai văzut de multe ori prost dispus, pe urmă îşi revenea... De data asta nu şi-a mai revenit însă. Eri, a eşit dis de dimineaţă în oraş şi nu s'a înapoiat decât pe la nouă şi jumătate seara. Cum a venit, mi-a spus că n'are nevoie de nimic, că-i e somn şi să-l las să doarmă până mâine la zece...

Comisarul. — Ei şi?

Francisc. — După ce l'am ajutat să se desbrace m'am dus în odaia mea foarte preocupat. Vezi d-ta aveam parcă o presimţire. La ora patru noaptea, — n'am putut închide ochii o clipă, mi s'a părut că aud o detunătură. Mă îmbrac repede şi mă duc în odaia marchizului. Era prea târziu. Se sinucisese.

Comisarul. — In ce poziţie se afla el când ai intrat.

Francisc. — Era trântit pe jos...

Comisarul. — Nu ştii, mai răsufla încă?

Francisc. — De unde.

Comisarul. — Nu strică să mergem să vedem; poate n'a murit încă.

(In clipa aceia uşa circumscripţiei se deschide şi în prag apare un agent cu o scrisoare în mână).

Agentul. — D-le comisar poftim o scrisoare din partea domnului din strada Lamenais 25...

Comisarul. — Vezi că n'a murit de vreme ce-mi scrie... Dar mai întâi să văd ce conţine scrisoarea. (Desface scrisoarea şi citeşte).

Domnule,

„De îndată ce veţi primi scrisoarea aceasta, vă rog să anunţaţi ştirea morţii mele, mătuşi-mii, d-na de Gervais domiciliată la Orleans, strada Recouvrance No. 18. (Intrerupându-se din citit). Va să zică a murit. Nu mai înţeleg nimic; totuşi nu strică să mă conving. Hai să mergem.

(Ese urmat de agent şi de Francisc).

Agentul. — Uite că se face ziuă... Cred c'o să avem o zi frumoasă azi.

Comisarul. — Cine naiba l'a mai pus şi pe marchizul ăsta să se sinucidă în timpul serviciului meu. Nu putea să găsească o altă zi.

Francisc, — cu demnitate. — De acum încolo voi putea spune, fără să mai fiu obligat să mint, că domnul marchiz nu e acasă.

Braşov: N. N. Oancea, I. St. Ioan, Stoicu O., A. Plesnilă. — **Buzău:** R. Schächner, Rădulescu P., V. C. Angelescu.

Călăraşi: I. Satmare. — **Câmpina:** G. C. Ion. — **Caracal:** S. şi G. Oprescu. — **Cernăuţi:** A. şi Sp. Hoidas. — **Chişinău:** A. Stratan, A. Romanovici, Valuţa L., Gladciuc A., Oprea T., Brusnevschi Vl., M. Băcescu. — **Constanţa:** A. G. Tuvy. — **Craiova:** A. M. Popescu, E. Rosenfeld, G. şi I. Dorângă, M. Soreanu, Fl. Găluşcă, Lieberman E., N. Petrescu, Ignătescu M. A., A. D. şi M. Stoenescu, Papilian A.

Dorohoi: Alupoaie P., L. Covalciuc.

Fălticeni: S. şi B. Catz. — **Focşani:** Colin Fr., I. Brădeanu, Dinu V., Russan V., S. Cernăuţi, N. Balovski.

Galaţi: Casapu N., L. Lecker, Manea P. A., Zilberman I., Ionescu T. Th., S. şi E. Grünberg, M. Novac, Z. Feingold, Litzica E. — **Ghergheasa (R.-Sărat):** A. Cristian.

Giurgiuţa (Dolj): I. şi M. Stănoiu. — **Giurgiu:** P. Vochin, Christea I. Ap., Şurculescu A., I. Penchas.

Iaşi: Motaş I. T., D. Zeltzer.

Moineşti: G. Faingold.

Nehoi-Buzău: V. C. Rădulescu. — **Nouă-Suliţă:** Lt. Bârzu G.

Odobeşti: C. Mihai, I. Aisner, I. şi I. Avram. — **Orhei:** A. Reciulschi.

Padina-Buzău: I. Costache. — **Păncăşti-Roman:** M. Panţiru. — **Piatra-N.:** G. H. Juvara, H. şi O. Pisam, A. A. Gheorghiu. **Piteşti:** Predoiu I., A. Săndulescu. — **Ploeşti:** Munteanu N., O. Lixeanu, N. Săveanu, C. Cristu, C. şi T. Cutnescu.

R.-Sărat: Iliescu Th. St., A. Gaginski.—

(Urmează în pag. 214).

Sporturile

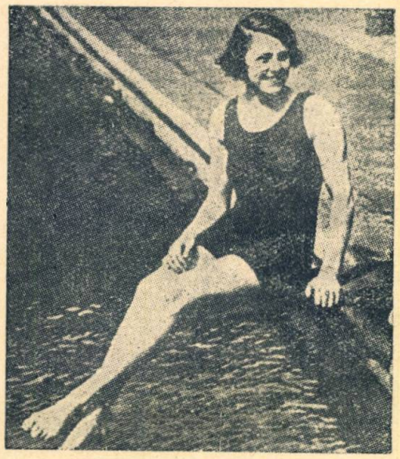

Miss Hilda James (engleză) recordwoman a înnotului. O altă recordwoman a naţiunei e d-ra Mullerova (cehoslovacă).

In acest moment, recordurile mondiale de înnot sunt deţinute după cum urmează: America 24, Anglia 7, Suedia 6, Germania 3, Ungaria 2, Canada, Belgia, Australia şi Cehoslovacia, câte unul.

Cele mai vechi recorduri mondiale (1912) sunt deţinute de Hogson (Canada) şi Courtman (Anglia).

Miss Hilda James (Angleterre) recordwoman de la natation.

Miss Hilda James (England) Schwimm-Weltmeisterin.

Un tratament contra obezităţii

O veste bună pentru Fatty şi pentru fraţii şi surorile lui în grăsime.

Doi medici francezi au experimentat, în tratamentnul obesităţii o metodă nouă care le-a dat rezultate excelente.

Folosindu-se de propri tăţile speciale ale razelor ultra-violete, ei au obţinut la unii obezi pierderi de greutate ce variau între 4 şi 10 kilograme, şi aceasta în mai puţin de treizeci de şedinţe.

E curios de constatat că aceleaş raze ultra-violete întrebuinţate în alte împrejurări pentru a întări organisme debilitate au provocat la pacienţii astfel trataţi, pe lângă toate avantajiile unei hrăniri mai bune, o considerabilă creştere a greutăţii.

Cine va explica tainele contradictorii ale razelor ultra-violete?

Cea mai mică skioră din lume. — O fetiţă norvegiană, în vârstă de numai 3 ani, înaramtă cu o pereche de ski, cu cari a făcut prima ei cursă pe zăpadă.

La plus petite skieuse du monde : une fillette norvégienne âgée de 3 ans.

Die kleinste Skiläuferin der Welt : ein norwegisches Mädchen im Alter von nur 3 Jahren.

O conferinţă internaţională funestă pentru membrii ei

E vorba de faimoasa conferinţă care, acum doi ani, s'a ţinut la Genua şi care n'a fost cu noroc pentru o întreagă serie dintre membrii ei, cari au murit de moarte violentă.

Prima victimă a fost Rathenau, delegatul Germaniei. La 24 Iunie 1922, acesta a căzut răpus de gloanţele unor emisari ai ligii pangermaniste.

La începutul lui Noembrie acelaş an, şi-au dat sufletul delegaţii greci, fostul premier Gunaris şi colegul său dela afacerile streine, Baltazzi, cari, împreună cu alte patru victime au pierit în chip şi mai înfricoşător pe calvarul din Kephissia.

In Decembrie a murit primul delegat polonez dela Genua, d. Gabriel Narutovicz, care abea fusese ales preşedinte al Republicei şi a căzut lovit de gloanţele fanaticului Niewiadomski.

In Maiu 1923: unul din însoţitorii lui Cicerin, delegatul sovietelor Worowski e asasinat la rândul său în plină conferinţă la Lausanne.

In Iulie 1923, e omorât, cu prilejul contra-revoluţiei, Stambuliski, care a fost primul delegat al Bulgariei la aceeaş conferinţă.

Talismanele

Talismanul e un obiect de metal ori de piatră lucrat sub anumite constelaţiuni şi socotit că are puteri supranaturale.

Patria talismanuluui a fost Chaldea şi el a fost preţuit de mai toate popoarele antice. Magii nu-l socoteau un obiect de superstiţie, ci un semn vizibil, menit să amintească neîncetat ideea lui Dumnezeu şi puterea voinţei. Doctrina alchimistă susţine că talismanul pierde orice putere când posesorul lui se lasă stăpânit de un gând vinovat ori de o dorinţă necurată. Talismanul era foarte întrebuinţat în timpul evului-mediu.

El era reprezentat printr'o bucată de metal topit ori prin pietricele pe cari erau gravate anumite semne, cărora li se atribuia o putere magică. Talismanul caşi amuleta, ca şi fetişul, era făcut, pentru a înlătura lucrurile funeste.

In timpurile noastre, mai pozitive, talismanul a devenit un aducător de noroc şi emblema de pe el variază mai mult după modă, decât după o credinţă adevărată.

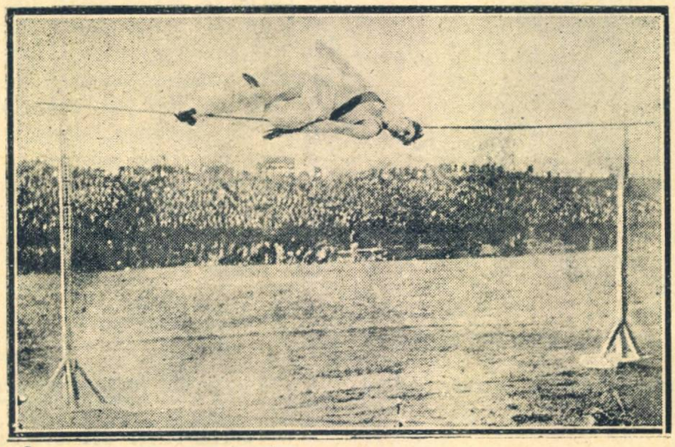

Campionul american Harold Osborne, care a bătut recordul mondial al saltului în înălţime (2 m. 0147).

Le champion américain Harold Osbor ın fine, în Iunie 1923, primul ministru saut en hauteur (2 m. 0147). ne, qui a battu le record du monde du

Der Amerikaner Harold Osborne, dem die Weltmeisterschaft im Höhersprung (2 m. 0147) zugesprochen wurde.

MODA

O colecţie de 7.000 varietăţi de orchidee

Doamna Coolidge a vizitat dăunăzi colecţia de orhidee pe care o îngrijeşte cu o dragoste de mamă doamna Wilson — care nu trebue confundată cu văduva fostului Preşedinte al Statelor-Unite.

Colecţia aceasta merită să fie văzută, căci numai există pe lume o a doua ca ea. Ea a fost începută acum o jumătate de veac şi mai bine şi ea numără 7.000 varietăţi.

Specialiştii bine plătiţi de d-na Wilson cutreeră fără încetare cele cinci părţi ale globului, cu misiunea de a căuta fără încetare specimene noui.

Colecţia doamnei Wilson e evaluată la 50 milioane de lei.

Cinci modele de pălării de primăvară.

Cinq modèles de chapeaux.

Fünf Frühlingshüte-Modelle.

Elegantă haină de primăvară, din piele neagră de maimuţă, cu pliuri tivite şi cu benţi încreţite.

Manteau en peau de singe noire.

Frühjahrsmantel ans schwarger Affenhaut.

Moda şalurilor

Odată cu turbanele, au apărut şi şalurile: Nu din acele din cari s'au măi văzut ci şaluri noui de caşmir negru cu flori mari vii şi mărginite cu ciucuri lungi. In zilele de recepţie ele sunt purtate îndoite, cu colţul pe spate şi ele ţin cald la umeri.

Şalurile acestea sunt de mare efect pe sub mantile, când acestea se întredeschid şi lasă să se vadă nuanţele vesele ale florilor de pe ţesătura neagră.

Şalul de mătase chinezească alb e brodat şi modernizat cu o bandă de flori de fel de fel de culori aşezată ca o bordură. Şalurile cu fond negru, zugrăvite peste tot cu flori mari mov şi argintii aruncate pe un câmp de floricele de acelaş ton, au nuanţe delicioase.

Pe lângă aceste şaluri foarte elegante ştiţi ce mai e foarte şic? Pur simplu şalul de lână croşetată, ca pe vremea bunicelor noastre. Ele sunt lucrate în trei colţuri, cu lână de culori variate formând în lucrătură, desemnuri de flori ciudate ori dungi vii.

Fie că e vorba de turbane, fie că e de şaluri, vedem că moda are o preferinţă pentru amestecul obţinut din culori variate şi vii.

———oxxo———

De toate şi de pretudinednr

Mizeria în Rusia

Dela 10 Decembrie până la 25 Ianuarie s'au găsit pe străzile Moscovei 1035 corpuri de copii degeraţi. In acelaş răstimp poliţia a mai găsit şi 3785 copii pe jumătate îngheţaţi.

Moda pudrei la Negresele din Africa

Ultima noutate a văzut lumina zilei la Marsilia.

Un fabricant de pudră neştiind ce să mai facă, spre a-şi desface marfa, a avut ideea ingenioasă de a o exporta Negrilor. El a colorat pudra în roşu. aprins şi a încărcat vapoare întregi cu ea. In câteva săptămâni moda fu lansată.

Negresele cele mai bogate s'au deprins acum să se pudreze „à la Française"; şi se pare că asta le dă o înfăţişare foarte nostim.

Trei modele de rochii de primăvară.

Trois modèles de robes.

Drei Frühlingskleider-Modelle.

Actualitatea în caricatura

Norocul

— ...Cum ! N'ai auzit de păţania artistei X ? Toate gazetele au vorbit despre asta: i s'a furat un colier de perle veritabile...

— Aşa noroc mai rar !

— Noroc ?

— Fireşte: toată lumea ştie acum că a ajuns femee la preţ, de vreme ce a putut să-şi permită luxul unui colier de perle. Acum şi mai lesne va găsi adoratori cari nu numai să-i cumpere bijuterii, dar să-i şi clădească un palat.

— Tu sais, l'artiste X, vient d'être victime d'un vol important — un collier de perles...

— Elle en a de la veine, la voilà définitivement lancée.

— Weisst, der Schauspielerin X. wurde ein wertvolles Perlencolier gestohlen...

— Die Glückliche, da ist sie unverhoft und schnell berühmt geworden !

Vremuri Noui

A. — Ai văzut? Obloanele de la prăvălia lui Speculescu sunt trase.

B. — Desigur încă o victimă a crizei de numerar, a dat faliment?

A. — Nu în doi ani a realizat atâta numerar, c'a putut să se lase de afaceri.

Voiţi să cunoaşteţi progresele ştiinţei, marile descoperiri şi invenţii? Citiţi regulat
MAREA REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ
„ORIZONTUL"
12 pagini mari cu numeroase clişee
Apare în fiecare Joi
Un No. Lei 4

Situaţia politică în Anglia

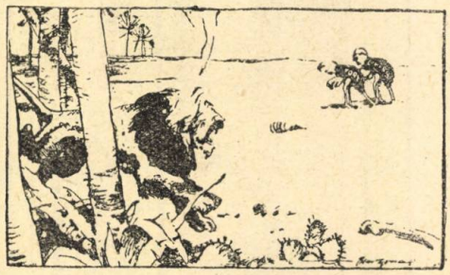

Struţii opoziţiei (partidul conservator—tory şi partidul liberal — wigh), surprinşi de leul socialist (labour) îşi închipue că vor putea ocoli primejdia umblând cu capul în nisipul compromisurilor.

Les autruches anglaises: le parti conservateur et le parti libéral espèrent conjurer le péril travailliste, en se cachant la tête dans le sable des compromis.

Die Strausse der britischen Politik: die Conservativen und die Liberalen bilden sich ein der Labour-Gefahr vorbeugen zu können in dem sie ihre Köpfe in den Kompromiss-Sand verstecken.

Afurisita de vârstă

— Ştii, Jenny, că-ţi stă foarte bine cu părul scurt. Mai c'aş încerca şi eu.

— N'ai avea decât de câştigat, te-ar întineri cu cel puţin treizeci de ani.

— Această necuviinţă nu ţi-o voiu ierta nici odată.

— Qu'est-ce que tu dirais, Jenny, se je me faisais aussi couper les cheveux ?

— Je dis que ça t'avantagerait énormément, tu rajeunirais de trente ans au moins.

— C'est une impertinance !

— Was würdest du dazu sagen, sollte ich mir das Haar schneiden lassen ?

— Zögere nicht, das würde dich mit wenigstens dreissig Jahren verjüngern.

— Das ist eine Frechheit.

Păcală şi spărgătorul

Păcală (către spărgător, pe care-l surprinde în timpul operaţiei). — In interesul dumitale, lasă-mi şi mie cel puţin trei zeci de mii de lei.

Spărgătorul. — Nu văd care ar fi acest interes?

Păcală. — Ca să pot plăti chiria pe şase luni, că altfel mă evacuează proprietarul şi a doua oară nu mai nimereşti adresa mea...

Regrete sincere

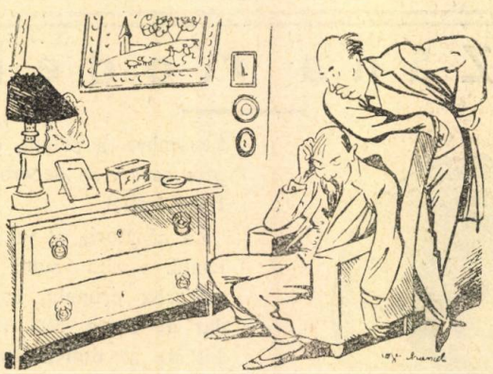

Prietenul. — Dragă Mişule, nici nu-ţi poţi închipui cât te compătimesc de nenorocirea care te-a lovit : să-ţi pierzi tovarăşa vieţii după treizeci ani de căsnicie !

Văduvul. — Durerea mea e cu atât mai mare, că a murit tocmai în momentul când începusem să mă obicinuesc cu jugul !

— Pauvre ami, je vous plains d'avoir perdu votre compagne de toute une vie...

— Surtout au moment où je commençait à m'y habituer !

— Mein armer Freund, ich verstehe wie gross der Schmerz ist, den das Hinscheiden deiner Gattin dir verursacht hat.

— Und besonders im Augenblick wo ich anfing mich mit ihr zu gewöhnen !

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Un milion de dolari venit pe zi

După un ziar din New-York, s'a calculat că venitul lui Henry Ford, regele industriei automobilismului, se cifrează la peste 350 milioane de dolari pe an.

Socotit pe zi, venitul acesta atinge cifra cu adevărat fantastică de aproape un milion de dolari, ceeace, în valuta de azi, reprezintă un câştig cotidian de vreo 200 milioane de lei de ai noştri.

Paradisul chiriaşilor

In epoca aceasta a crizei de locuinţe din toată lumea, e în deosebi de interesant să atragem atenţia cititorilor asupra unei localităţi care pare ca o oază în deşertul nevoilor generale.

In vechiul oraş Augsburg din Bavaria există o donaţiune făcută de familia Fugger, prosperă încă din evul mediu şi care a întemeiat un întreg cartier, numit Fuggerci şi care şi azi mai are primitiva-i destinaţie caritabilă.

Opera aceasta grandioasă de filantropie a fost donată în anul 1513 de Iacob Fugger şi de fraţii lui, sub denumirea de „Oraşul Sărac". El se compune din 53 case cu peste o sută de locuinţe. Apartamentele acestea, compuse din câte trei camere şi bucătărie, se mai închiriază încă şi azi, conform stipulaţiunilor lui Fugger, numai oamenilor săraci şi onesti cu o chirie anuală de — 4 mărci şi 50 de pfeningi, pe tot timpul vieţei lor. In schimb însă chiriaşii trebue să spună în fiecare zi „Tatăl Nostru".

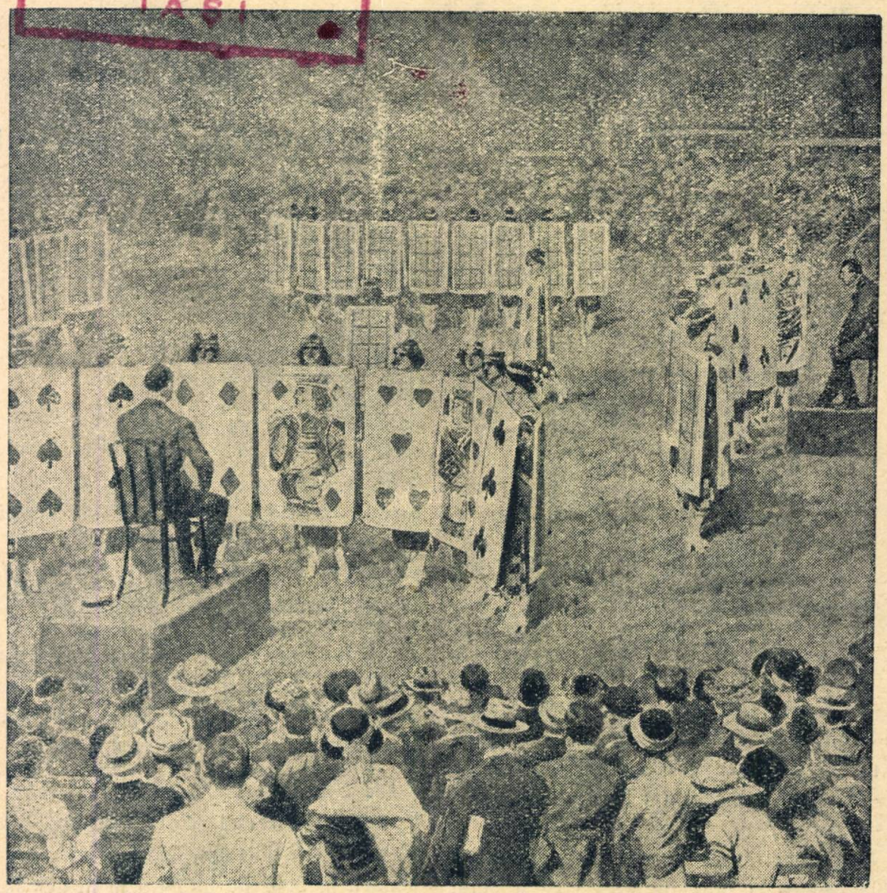

O partidă de joc de cărţi vii. — In „Oglinda Lumii" No. 25 (anul II), am dat fotografia şi descripţiunea unei partide şah cu figuri vii (la Compiégne Franţa); astăzi dăm fotografia unei partide în care cărţile de joc au fost figurate de patruzeci din cele mai frumoase fete din New-York. Reprezentaţia aceasta — căci a fost un spectacol pe cât de original peatât de interesant — s'a dat în folosul unui spital din marea metropolă americană. Cele patruzeci de figurante erau împărţite în grupe de câte zece şi ele se mişcau după indicaţiunile date de cei patru parteneri ai jocului, aşezaţi pe câte o estradă.

Une partie de cartes oú celles-is étaient figurées par quarante des plus belles jeunes filles de New-York.

Eine Kartenpartis in welcher vierzig junge Mädchen die Karten darstellen.

Zâna Modei

Ca în toţi anii, zilele trecute, la Paris, cu prilejul Balului „Corsetului", s'a procedat la alegerea „Zânei Modei Parisiene" pentru 1924. Candidatele la acest titlu efemer dar, precum se vede, întrucâtva rentabil, sunt tinerele lucrătoare din diversele ramuri ale Modei.

Fericita aleasă de astăzi, d-ra Marcelle Besombes, a primit, odată cu pergamentul prin care i se decerne titlul, şi un dar de 1.000 franci.

La căsătoria ei va mai primi, ca dar de nuntă, o altă sumă de 1.000 franci. La naşterea primului copil, i se va da, ca dar de botez, 500 franci, la naşterea celui de al doilea copil, 1.000 franci, iar la naşterea celui de al treilea 1.500 franci.

Aveam dar dreptate să spunem că, dacă gloria e trecătoare, avantagiile materiale sunt destul de mulţumitoare.

M-lle Besombes, laufée de la mode parisienne pour 1924.

Frl. Besombes die „Fee der Pariser Mode für das Jahr 1924.

Leacurile băbeşti

Vrăjitoarele nu mai sunt la modă şi puţini oameni mai cred azi în puterea „buruienelor".

Plantele medicinale cresc şi se ofilesc prin păduri ori pe lângă gardurile de mărăcini, fără ca cineva să mai apeleze la virtuţile lor.

Totuş mai există anumiţi oameni cari caută leacuri prin vegetale sălbatece.

Aşa, în Scoţia, fermierii scot din centurea un excelent tonic pentru... fazani.

Ei pun anumite frunze de se moale în untură şi obţin astfel o alifie care vindecă toate rănile.

Iar ţăranii cari suferă de reumatisme, de ischias, se servesc de o alifie făcută cu grăsime de ariciu, un adevărat panaceu care alină durerile de natură artistică.

Editura Institutului de Arte Grafice „EMINESCU" S. A. Str. Parlamentului, No. 2.

Anul III, No. 15. EXEMPLARUL 5 LEI Sâmbătă 12 Aprilie 1924

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIUROURILE: Str. Parlamentului 2. — ABONAMENTUL 250 lei anual. Un număr vechiu 6 lei

Vizita Prințului imperial japonez Naru-Hiko, în București. — **Sus, în stânga,** mulțimea adunată în piața Palatului Regal. — **Sus în dreapta:** M. S. Regele și Prințul Naru-Hiko în ținută de gală. — **Jos, în stânga,** Prințul Naru-Kiko (x) în fața Mormântului Eroiului Necunoscut pe care a depus o superbă coroană de flori naturale. Apoi: A. S. R. Principele Carol (xx) în noua uniformă de inspector general al aeronauticei, d. General Mărdărescu (xxx), ministru de război. — **Jos, în dreapta:** Prințul Naru-Hiko (2) având în dreapta pe A. S. R. Principele Carol (1) citește omagiul de admirație adus vitejiei armatei române. — 3. Ministrul Japoniei în București. — Apoi a vizitat Muzeul Militar.

Le Prince impérial du Japon Naru-Hiko à Bucarest. — Der japaniscke Prinz Naru-Hiko in Bucarest.

Foto — „Oglinda Lumii"

Cum se combat grevele aiurea

Deputatul-Potcovar

In ţările cu adevărat civilizate, unde nu se poate concepe ca în mod brusc, dintr'o consideraţie ori alta, contractul de muncă fie sfâşiat de una din părţi, grevele nu au mai niciodată şanse de succes şi de fapt nici nu durează. Nu că autoritatea constituită ar exercita vreo presiune în favoarea patronului, dar pentru că există o opinie publică nepărtinitoare, o societate pătrunsă de spiritul de disciplină care nu admite ca echilibrul să fie rupt, înainte de a se fi epuizat toate căile legale de conciliere a intereselor în conflict. Pentru examinarea revendicărilor breslelor de lucrători există comisiuni mixte de arbitraj, cari, în măsura putinţei materiale, dau satisfacţie acelor cereri cari sunt judecate întemeiate.

Şi dacă totuş se întâmplă ca o grevă bruscată, să isbucnească, nu lipseşte remediul: imediat întră în arenă breslele de amatori, ridică oameni recrutaţi din toate straturile sociale, cari nu pregetă să înlocuiască braţele cari lipsesc. Ajutorul

Instantaneu înfăţişând pe deputatul improvizat potcovar şi potcovind un cal.

Ein französischer Abgeordneter als Hufschmied während des Hufschmieden-Streikes in Paris.

acesta cetăţenesc nu e dat numai serviciilor publice, dar şi întreprinderilor particulare, a căror paralizare ar însemna o adevărată calamitate publică. Aşa am văzut în Anglia, aşa în Franţa, aşa în Germania ori Austria.

In deosebi interesant e chipul cum, acum în urmă, s'a zădărnicit greva potcovarilor din Paris. Nu importă motivul, fapt e că într'o bună zi toţi potcovarii de pe malurile Senei au încrucişat braţele. Neajunsul a fost mare, pentrucă sunt încă numeroase întreprinderi cari se servesc de tracţiunea animală.

Un deputat al Parisului, a luat iniţiativa alcătuirii în pripă a unei legiuni de potcovari amatori. Şi astfel s'au văzut doctori, medici veterinari, ingineri, avocaţi etc., cari ştiu să mânuiască cleştele şi ciocanul împrovizându-se fierari.

Leacul a prins, căci, după patruzeci şi opt de ore, potcovarii de meserie s'au reînfiinţat în faţa nicovalelor.

Săptămâna

Preţuim vizita Prinţului Naru-Hiko nu numai ca un act de măgulitoare curtoazic din partea Impăratului Japoniei, dar şi ca un gest politic de o netăgăduită însemnătate pentru noi. Coincidenţa că solul prieteniei nipone a călcat pe pământul României, în chiar momentul în care usurpătorii puterii din Moscova stăruie cu încăpăţânare în absurdele lor pretenţii asupra Basarabiei, — coincidenţa aceasta, zicem, accentuiază şi mai tare valoarea acestei vizite.

E un avertisment dat imperialismului roşu, — şi cu siguranţă că-şi va avea efectul de a calmveleităţile de cotropire ale depozitariior vre melnici ai tradiţiei moscovite. Japonia, care şi-a pus semnătura în josul protocolului pentru recunoaşterea unirii Moldovei de peste Prut cu Patria mumă, dă o nouă mărturie de hotărârea ei de a nu îngădui să se aducă o cât de mică ştirbire unor drepturi solemn proclamate şi de ea, alături de Franţa, Anglia şi Italia. aponia,] care ne-a fost aliată în cel mai crâncen dintre războaiele pomenite în istorie, ne rămâne credincioasă şi pentru chezăşuirea unităţii naţionale, pe care am plătit-o cu opt sute de mii de vieţi şi ruinătoare jertfe materiale.

Iată de ce am pus atâta preţ pe prezenţa în mijlocul nostru a solului Impărăţiei lui Soare Răsare. Cele două mâni întinse dela Tokio şi Bucureşti şi strânse deasupra hibridului colos moscovit formează stavila de care trufia şi provocaţiunea sovietică îşi vor toci colţii.

———xxooxx———

Soluţiile jocurilor

Medjidia: Preda A. V. — **Moineşti:** Faingold G.

P.-Neamţ: J. Juvara. — **Piteşti:** Băianu I. — **Popeşti (R.-Sărat):** V. Trifan.

Târgovişte: Constantinescu A. — **Tg.Jiu:** A. Matici, Bogdan C.

Vaslui: P. Kinsbrunner.

Au deslegat cuvintele în romb:

Bucureşti: A. Goldstein, Deleca M., Th. Kranţ, Vittor G. F., R. A. Knapp, Popescu-Nehoiaşi.

Botoşani: Davidson S. M., C. Prodan. — **Brăila:** M. Kohl, F. Braunştein. — **Buzău:** Sub-lt. J. Rădulescu, L. Bernstein, C. I. Mănăilă, P. Rădulescu, Dumitrescu J., D. Rădulescu.

Caracal: V. Smărăndescu. — **Cernăuţi:** S. Grisianu. — **Craiova:** Ignătescu A., M. Munteanu, Florescu T. C., Corcoveanu P. P. — **Constanţa:** D. Alperin. — **Cuzgun (Constanţa):** T. Rucica.

Dumitreşti (R.-Sărat): Georgescu G. Al.

Galaţi: Zlocever A., H. şi M. Hirsch, I. Kirstein, Z. Benianu, Lazarovici Gr. Kuner I., M. Solomovici, Ionescu M. P., V. şi N. Bănescu, H. Feinberg, Valist A., N. Crosberg. — **Giurgiu:** G. Antonescu.

Iaşi: I. Mihăilescu, A. Glückman.

Podul-Iloaiei (Iaşi): I. Klingher. — **Poiana-Mare (Dolj):** Iovăncescu D.

Tg.-Neamţ: Şechter F. — **Tulcea:** Panaitof T. G., Lipovici A. M., Zilberman I., G. V. Istoc, Dobrescu S., Martinici C., Gavrilescu St., G. A. Grosulescu.

Vaslui: C. Cihodaru.

Au mai rezolvat problema de şah din No. 12:

Bucureşti: Radu Negreanu. — **Bălţi:** H. Şvartz. — **Brăila:** Paul Scolobiuc, Carol Fein.

Au mai deslegat jocurile din No. 12:

Bucureşti: G. N. Dimitrescu, I. Calmanovici, Georgescu M. O., Filitti M., H. şi A. Katy, Ştefănescu G. Fr., E. L. Niculescu, A. Popescu, R. Negreanu, Gherghina N., T. Stoian, N. Orologiu, D. Dulică, Rozen I. M., R. I. Torceanu.

Băieşti (Buzău): G. Sporea. — **Bălţi:** H. Şvarţ. — **Bârca (Dolj):** S. şi I. Negreanu. **Bazargic:** Ar. Bogosian. — **Botoşani:** N. Gross. — **Brăila:** P. Scolobiuc, S. Ferendino, H. Leibovici, I. Vogelman. — **Braşov:** El. Mocanu, V. Coliban, Al. Plesnilă. **Breaza (Buzău):** I. St. Alexandrescu.

Câmpina: G. C. Ion, C. Bucea. — **C.-Lung (Muscel):** G. T. Baciu, Ştefănescu. — **Ciumuleşti-Fălticeni:** M. Dimitriu. — **Cernăuţi:** A. Gordună. — **Chişinău:** E. A. Haivas. — **Comăneşti (Bacău):** I. Gossav. — **Comarnic:** P. Machedon. — **Constanţa:** E. Racu. — **Cornesti (Dâmboviţa):** S. Popescu. — **Craiova:** G. Negulescu, N. Petrescu, G. şi C. Atanasescu, R. şi L. Pârâianu, T. şi S. Teodoroiu, I. Pârlog.

Deleni (Vaslui): T. Crăciunu. — **Dorohoi:** A. Schlesingher.

Focşani: Pamfil St., Dinu V.

Galaţi: Vatist A., Ortensia, V. Ştefănescu, Soare A. E., J. Kohn. — **Gărlele (Moineşti):** Neghelski B.

Giurgiu: P. Vochin.

Iaşi: Lakovski V., Zaigher I.

Mânăstirea Dealului: Stratilat I., Niculescu S. — **Moineşti:** S. Leibovici, N. D. Ionescu.

Odobeşti: I. Avram. — **Orhei:** A. Reciulski.

Urmează în pagina 236.

Dispariţia Almanachului Gotha

După o existenţă de o sută şeasezeci de ani, Almanachul Gotha, şi-a încetat apariţia anuală.

Incă înaintea războiului şi a revoluţiei cari i-au urmat, mulţi prinţi şi prinţese, mari-duci şi mari-ducese renunţaseră la drepturile şi la bogăţiile lor pentru puţină linişte şi fericire. Aşa că încă înainte de au dispărut atâtea tronuri, eticheta, care a contribuit într'o anumită măsură la menţinerea lor, începuse să se surpe.

Editorul Almanachului Gotha explică dispariţia compactei cărţulii roşii prin faptul că nu mai există destule familii domnitoare, ca să umple paginile volumului. El mai invocă şi greutatea de a nota toate schimbările cari se produc neîncetat, în sânul aristocraţiei şi al Curţilor.

Dispariţia Almanachului Gotha va fi pentru anumite persoane o adevărată pagubă. Pentru toţi acei cari erau în legături, de aproape ori de departe cu curţile, Gotha, era sfetnicul, prietenul, călăuza care nu greşeşte niciodată.

Capriciile naturii

Pruncul cu barbă

La Maternitatea din Bratislavà (Cehe-Slovacia) s'a născut un copil cu o barbă lungă; de altfel sugarul e absolut normal.

Noul născut care stârneşte o mare curiozitate se bucură de o sănătate excelentă.

Cortegiul „M. S. Carnavalul"' la Nizza. — Mascarada de ăst-an a carnavalului a întrecut în grotesc tot ce ingeniozitatea organizatorilor din anii precedenţi oferiseră spectatorilor veniţi din toate colţurile lumii.

Dar şi grotescul acesta avea o netăgăduită notă artistică — dovadă „Cortegiul M. S. Carnavalul" reprodus în instantaneul de mai sus.

Le cortège de S. M. le Carnaval à Nice.

Der Umzug S. M. des Karnavals in Nizza.

D. Mussolini în vechea un'formă de prim ministru, părăsită de predecesorii săi şi pe care el a adoptat-o din nou. In partea de jos a fotografiei se vede iscălitura autografă a dictatorului.

Nu numai prin puterea ce efectiv o exercită, dar şi prin titlul recent ce i s'a acordat, d. Mussolini e egalul regelui său. In adevăr, cu prilejul proclamării anexiunii definitive a oraşului Fiume la Italia, Regele Victor-Emanuel, care a prezidat în persoană această solemnitate, a creat pe d. Mussolini cavaler al ordinului suprem al Annunziatei.

E cea mai mare distincţiune la care poate râvni un Italian, căci ea îi conferă şi titlul de „văr al Regelui". Numărul cavalerilor e strict limitat, la 20, plus Suveranul şi Principele Moştenitor cari sunt membri de drept.

M. Mussolini revêtu de l'uniforme de premier-m'nistre.

Herr Mussolini in seiner Uniform als Ministerpraesident.

150 milioane lăsate de un prestidigitator

Carl Hertz unul din cei mai cunoscuţi prestidigitatori din Anglia, a murit la Coventry unde dădea reprezentaţii cu toată vârsta-i înaintată de aproape şeaptezeci de ani. Se spune că el a lăsat o avere de peste 150 milioane de lei, câştigată toată cu exerciţiul profesiunii sale şi care fără îndoială că e cea mai considerabilă pe care a agonisit-o vreodată un artist de varieteu.

Născut în America din părinţi germani Carl Hertz şi-a descoperit darul de prestidigitator — căci la el era chiar un adevărat dar — pe când era vânzător într'o băcănie din San-Francisco.

Un amănunt interesant: principalul lui truc, a cărui taină n'a putut niciodată să fie descoperită de concurenţii săi, consta în a face să dispară o raţă. Se pare că secretul acesta fusese cumpărat de Karl Hertz pe o sumă de nimică dela un ilu-zionist francez numit Buattier.

Din imperiul lui Soare-Răsare

Datina sandalelor de lac

Cu prilejul vizitei pe care, în calitate de reprezentant al Impăratului Japoniei, ne-a făcut-o Prinţul Haruhiko Higashi-Kuni, vom nota una din datinele străvechi ale Imperiului lui Soare-Răsare şi care a fost observată şi cu prilejul recentei căsătorii a Regentului Hiro-Şito cu Principesa Nagako, propria soră a ilustrului oaspe japonez.

E vorba de ritul zis al sandalelor de lac, şi a cărui îndeplinire a fost prinsă pe instantaneul ce reproducem.

Tânăra mireasă e înfăţişată în momentul când părăseşte casa părintească, spre a se urca în automobilul care urmează s-o conducă la palatul imperial.

E îmbrăcată cu o mantie de mătase bogat brodată, iar fruntea îi e încinsă cu o diademă de nestemate.

Inainte de a trece pragul, ca — conform datinei — trebuie să încalţe ritualele sandale de lac. Două din damele de onoare ale Curţii i le pun în picioare.

In ziua nunţii, Principesa s'a sculat la 3 dimineaţa şi, timp de două ore, până la 5, s'a rugat în faţa altarului strămoşilor.

Apoi, pentru cea din urmă dată, a-dejunat împreună cu părinţii ei, după care s'a dat pe mâna damelor de onoare, pentru facerea toaletei. La ora 9 s'a dus la palat.

E de notat că, în conformitate cu regulele severe ale Curţii, ceremonia cununiei s'a făcut în cea mai strictă intimitate. Nici măcar corpul diplomatic n'a fost invitat.

Singura fotografie ce s'a putut lua e aceea a ritmului sandalelor de lac, care a precedat căsătoria propriu-zisă. Dela ceremonia care a avut loc în templu, nu există nici o vedere fotografică, pentrucă pietatea japoneză consideră atari indiscreţiuni ca un adevărat sacrilegiu.

Două din damele de onoare au rarul privilegiu de a pune sandalele de lac în picioarele viitoarei Impărătese a Japoniei.

Le mariage du Régent du Japon: des dames d'honneur accomplissant le rite de chausser les pieds de la Princesse Nagako des sandales de laque traditionnelles.

Zur Hochzeitsfeier des Regenten von Japan: zwei Hofdamen ziehen der Braut die Lack-Sandalen an.

Scamatorii chinezi

Misionarul Staunton povesteşte, în însemnările sale, următoarea întâmplare, care dovedeşte dibăcia de scamatori a Chinezilor.

Era în oraşul Kanton. Pentru a putea privi tabloul ce-l oferă bâlciul chinezesc, Staunton se opri pe podul înalt care duce peste stăvilarul din apropierea mării şi de unde perspectiva e minunată. De odată el auzi o convorbire între un băiat şi un bărbat. Ripostele contrazicătoare ale băiatului pe acesta din urmă. El ridică pumnul şi izbi cu putere pe băiat, de-l culcă la pământ. Apoi îngenunchiă lângă victima sa, scoase un cuţit şi-l împlântă de câteva ori în gâtul băiatului.

Apoi se sculă şi lăsă acolo pe baiatul plin de sânge. Omul se îndepărtă în grabă.

Uluiţi de acest asasinat, făptuit ziua în amiaza mare în mijlocul mulţimei, Staunton şi însoţitorii lui alergară la locul crimei şi cerură spectatorilor să aresteze pe criminal. Acesta se întoarse încet cu cuţitul plin de sânge şi ridică binişor mâna băiatului ca să se încredinţeze de moartea lui. Nici un om din mulţime nu se mişca; dar când englezul voi să pună mâna pe el, criminalul începu să râdă şi făcu un semn; atunci înjunghiatul sări iute pe picioare şi apoi începu să colecteze într'o farfurie pentru această scamatorie reuşită.

Examinând mai de aproape unealta crimei, văzură că ea era o lamă inofensivă care se strângea când se dedea lovitura şi lăsa să curgă dintr'însa un lichid roşu ca sângele.

Băiatul jucase de minune scena morţii. Staunton şi însoţitorii lui se îndepărtară în mijlocul râsetelor mulţimei; Chinezii erau încântaţi că Englezii fuseseră păcăliţi.

Dansul Tut-Ankh-Amon. — La modă nu sunt numai toalete şi coafure egiptiene din epoca faimosului faraon; s'a lansat acum şi moda dansului Tut-Ankh-Amon.

Cele două instantanee de mai sus înfăţişează două fiduri ale acestui dans, executate pe scena unui varieteu din Londra.

Deux figures de la nouvelle danse, dite Tout-Ankh-Amon.

Zwei Figuren des sogennanten Tut-Ank-Amon-Tanzes, die von einer englischen Variété-Tänzerin ausgeführt werden.

Regimul lui Edison

Edison, care a împlinit şeaptezeci şi şeapte de ani lucrează cu zelul unui om tânăr. Dela 8 dimineaţa până la prânz, şi dela 2 până la şease seara munceşte fără încetare.

Dar sănătatea-i nu se resimte după urma acestei activităţi. E drept că el are cui să semene, căci bunicul lui a murit la o sută şi patru ani, iar tatăl său la nouăzecişişase!

Deunăzi gloriosul inventator spunea unui ziarist care venise să-l vadă în laboratoriul său din West-Orange:

— Mă simt încă viguros la trup şi la minte. Mănânc ce e neapărat necesar şi dorm puţin. Aceasta e reţeta mea".

Edison a destăinuit interlocutorului său că speră să găsească curând utilizarea practică şi productivă a razelor solare şi că e pe cale să facă o descoperire care va uimi întreaga lume. Să aşteptăm.

Promoţia ofiţerilor 1909 la mormântul Eroului Necunoscut

Foto — „Oglinda Lumii"

Cu prilejul împlinirii a 15 ani dela primirea primelor trese, ofiţerii promoţiei 1909 — în cap cu A. S. R. Principele Moştenitor, şeful acestei promoţii — au făcut un pios pelerinaj la Mormântul Eroului Necunoscut.

După oficierea unei slujbe religioase pentru pomenirea tuturor celor căzuţi în Războiul Intregirii, A. S. R. Principele Carol a depus, pe lespedea care acoperă sfintele moaşte ale neamului întreg, o superbă coroană de flori naturale. Maiorul invalid Cristescu Virgil, în numele ofiţerilor de infanterie, şi maiorul Aritonovici, în numele ofiţerilor de cavalerie, au rostit însufleţite cuvântări, în cari au preamărit vitejia armatei române în grelele lupte pentru înfăptuirea visului de aur al lui Mihai-Viteazul.

Sus: oficierea parastasului. In primele rânduri, A. S. R. Principele Moştenitor, înconjurat de d. general Stratilescu, inspector general al armatei (în stânga A. S. Regale) şi d-nii generali Rujinski, Dragu, Popescu, Moruzzi, etc., foşti şi actuali profesori ai acestei promoţii.

Jos: întreaga promoţie fotografiată în grup în faţa Mormântului Eroului Necunoscut, pe care se vede (în dreapta) coroana depusă de A. S. R. Principele Carol.— **In cerc,** d. lt.-col. Grigore Ionescu, directorul Muzeului Militar din Parcul Carol, dă raportul A. S. Regale şi invită pe ofiţeri să viziteze Muzeul. La plecare, toţi şi-au exprimat admiraţia nu numai pentru bogăţia colecţiunilor, dar şi pentru sistematica lor grupare.

Sämtliche Mitglieder der rumänischen Offiziersprомotion 1909 am Graben des Unbekannten Kriegers, im Park Carol. Nach einem feierlichen Gottesdienste bedeckte S. K. H. Kronprinz Carol, in Seiner Eigenschaft als Vorsteher dieser Promotion, den Grabstein mit einem prächtigen Kranz.

Progresele edilitare în străinătate

Cum se ridică gunoiul la Viena

Bucureştiul nostru, sub raportul higienei, e într'un hal fără de hal. In centrul oraşului, pe locuri destinate a deveni pieţe ori chiar în mijlocul stradei cum e, de pildă, Strada Lipscanii-Noui, în dosul palatului Vama-Poştei, de vreo zece ani rămas neisprăvit) avem o expoziţie permanentă de gunoaie, excelent teren de prăsire a şoarecilor. Nu că n'am avea un serviciu al ridicării gunoaelor — dovadă că primăria încasează taxele cu o regularitate matematică — dar domnii din capul serviciului tratează Capitala ca în vremea de războiu şi — vorba Francezului: à la guerre comme à la guerre — nu se sinchisesc dacă gunoiul e ori nu ridicat. Iar Bucureşteanul se mulţumeşte să-şi facă stricta datorie de a plăti şi înghiţi.

Iţi crapă obrazul de ruşine, la auzul reflecţiilor pe cari le fac streinii cari, dela războiu încoace, ne frecventează mai des. „Oraş oriental" e încă una din cele mai indulgente calificări. Şi au dreptate, pentrucă, de cum treci graniţa, constaţi că prima grijă a administraţiilor municipale e curăţenia oraşului.

In străinătate e, sub acest raport, o adevărată întrecere. Viena de pildă. Deşi decăzută din mărirea de odinioară, când era capitala unei puternice împărăţii, cetatea aceasta, cu toate mijloacele ei reduse, poate fi dată ca model de îngrijire higienică.

Primăria a creat o cutie-tip pentru depunerea zilnică a gunoaelor, în dreptul fiecării case. In fiece dimineaţă oamenii serviciului special vin şi ridică aceste cutii şi le duc până la o răspântie, unde aşteaptă camionul-automobil închis, în care se deşeartă. In chipul acesta stradele Vienei sunt mereu curate, nu găseşti pe ele un fir de gunoiu.

...Nu cerem ca, bătând din palme, să se improvizeze şi la noi acest serviciu perfecţionat. Putem însă pretinde ca, pentru banii plătiţi, să ni se cruţe spectacolul maidanelor şi stradelor transformate în depozite de gunoaie.

Un om al serviciului gunoaelor, ridicând două cutii-tip, spre a le goli în camion.

Le nouveau service d'enlèvement des ordures ménagères à Vienne.

Der moderne Mistbauer in Wien: Die Einsammlung der Koprophorkasten von Haus zu Haus.

Marii făuritori

Contele Cavour

Principalul făuritor al unităţii italiene, Camillo Benso, conte de Cavour, s'a născut la Turin la 10 August 1810. Lenevia ce o arăta la primele sale studii nu prezicea întru nimic activitatea şi zelul lui la muncă de care a dat dovadă mai târziu.

După ce fu paj al principelui moştenitor de Sardinia şi elev al Academiei militare din Turin, Cavour ajunse ofiţer de geniu şi se dovedi a fi mai puţin bun soldat, ca politician înflăcărat. El înclina pe atunci în spre ideile revoluţionare, dar era stăpânit şi de ambiţii personale. El nu avea mai mult de douăzeci de ani când a scris într'o scrisoare: „A fost un timp când aş fi socotit foarte firesc să mă trezesc într'o bună dimineaţă ministru diriguitor al regatului Italiei". Dar acum nu putea fi încă vorba de aşa ceva pentru el; fapt e că de pe atunci se gândea la liberarea ţării sale „strâns într'o parte, zicea el, de baionetele austriace şi de cealaltă de excomunicările papale".

Cavour părăseşte armata, conduce exploataţiunile agricole ale tatălui său, apoi călătoreşte prin Franţa, prin Anglia şi prin Belgia, se liberează de doctrinele revoluţionare, păstrându-şi însă spiritul foarte liberal şi se întoarce la Turin continuă să se ocupe de agricultură, se lansează însă şi în întreprinderi industriale şi financiare, se face publicist şi întemeiază „Societatea Whistchii" unde se joacă foarte mare, dar unde se formează şi un elan politic, care devine iute puternic.

In anul 1847 regele Carol-Albert se hotăreşte să facă nişte reforme. Cavour profită de această împrejurare pentru a scoate un jurnal, „Il Resorgimento", în care apără principiile liberale şi cere o constituţie. Aceasta e acordată de suveran şi Cavour face parte din Comisiunea pentru elaborarea legii electorale, al cărei autor principal e el. Mai târziu e numit deputat, apoi e impus lui Victor-Emmanuel ca ministru de comerţ contra voinţei acestuia din urmă, care abea se urcase pe tron şi a cărui domnie îi va datora lui Cavour întreaga ei glorie.

In anul 1852 Cavour e preşedintele consiliului. Intreaga lui energie şi toată abilitatea lui, cari sunt mari, ardoarea şi plăcerea ce simte în primejdie, temperate de o judecată dreaptă, sunt puse în serviciul unui singur scop: unitatea italiană. El se pricepe să alipească un mic contigent de trupe sardino-piemonteze de corpul expediţionar trimis de Franţa şi Anglia în Crimea, ceeace îi dă drept regelui Sardiniei să fie reprezentat la Congresul din Paris şi de a aduce acolo chestiunea italiană. Napoleon se interesează de proiectele lui Cavour şi la Plombières în 1858 hotăreşte împreună cu el campania din Italia. Franţa va primi ca dar din partea Piemontului Savoia şi comitatul Nisei, iar Franţa va asigura Piemontului ţările din Italia supuse Austriei. Cavour mai nădăjduieşte că împăratul francez îl ja ajuta pe Victor Emmanuel să adune sub sceptrul său toate celelalte state italiene, mai mult ori mai puţin dependinte de Viena. Dar Napoleon III se opreşte în plină victorie. Cavour, decepţionat că nu obţine pentru ţara lui decât Lombardia, se foloseşte de un alt mijloc. Fără a se compromite, fără a-l supăra pe Napolean III, cu o dibăcie extremă, el se serveşte pentru scopurile sale de un condottiere, de Garibaldi, pe care-l însărcinează să hârţuiască pe ascuns micile principate şi pe papă. Iar Cavour se foloseşte de aceasta pentru a reàliza unitatea naţională.

Cavour a murit în anul 1861, în plină acţiune, înainte ca visul lui să fie complect înfăptuit.

Păsările hoațe

Fapt e că toate coțofenele sunt mari hoațe. Dar nu numai acestei paseri îi place să-și împodobească cuibul, ci și verii ei mai îndepărtați, corbii, cioarele și stancele au instincte analoage.

Din luna Februarie stanca construiește căminul pentru familia ei, și căminul acesta nu e așa de rudimentar cum s'ar putea presupune la o examinare superficială. Ramurile acelea cari par numai încolăcite sunt unite cu un ciment solid de noroi; în interior totul e unit printr'un strat de lut și confortul e asigurat printr'un capitonaj savant de paie, de fân, de crengulețe.

Gaițele și coțofanele se servesc și ele de zidărie la cuiburile lor.

In ce privește corbul, el adună pentru culcușul puilor săi lână, rămurele, mușchiu, blană, păr, tot ce poate face leagănul mai moale.

Intre pasările răpitoare uligaea e cunoscută pentru materialul baroc de care se folosește pentru cuibul ei: petice de culori vii, bucățile de hârtie și chiar ziare vechi. In **Memoriile** lordului Lilford găsim o notă în care el povestește că a aflat în Spania de asasinatul președintelui Lincoln, printr'o bucată de jurnal găsită în cuibul unei uligaie. Acea uligae era amatoare de actualități. Dar ea mai iubea și altceva și trebuia să aibă afinități tăinuite cu coțofana mai sus pomenită, căci călăuza lordului Lilford a găsit în acelaș cuib o pungă tixită de monede.

Campionatul mondial... al macaroanelor. — E cel mai nou dintre matchurile extravagante organizate în țara tuturor posibilităților — am numit America.

Concursul a avut loc în orașul Kansas City, care avea cinstea de a adăposti între zidurile lui pe campionul mondial de până acum, Walter Randazzo. Gloria aceasta de a fi bătut recordul vitezei în consumarea unei respectabile cantități de macaroane, a stârnit invidii: Frank Rufolo și Peter Lapetina l-au provocat la o întrecere.

Doi arbitri au supraveghiat matchul și campionul Randazzo a fost bătut de Rufolo. Ex-recordmanul s'a clasat al doilea.

E de remarcat că tus-trei concurenții sunt Italieni de origine — ceea ce explică virtuozitatea lor... în arta consumării macaroanelor.

Un match de consommation de macaroni qui eut lieu entre trois Italiens établis à Kansas-City (Etats-Unis).

Ein in Kansas-City (Vereinigte Staaten) veranstalteter Makkaroni-Wettbewerb, an dem sich drei Italiener beteiligten. Der erste Preis entfiel einem gewissen Rufolo, der die grösste Menge in kürzester Frist herunterschluckte.

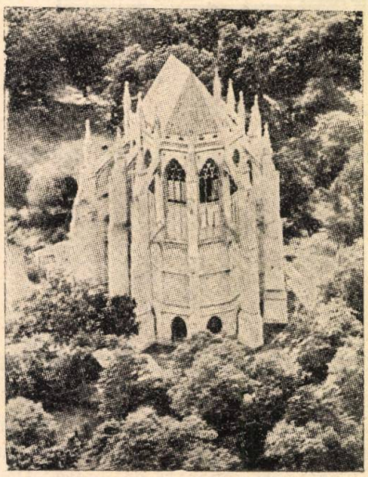

Mormântul lui Wilson. — Vederea paraclisului Betleem, din preajma catedralei din Washington, unde a fost înmormântat ex-președintele Wilson.

La chapelle de Bethlehem de Washington, qui abrite la sépulture de feu le Président Wilson.

Die Bethlehen-Kapelle in Washington wo sich die Gruft des verstorbenen Praesidenten Wilson befindet.

Anecdote

O păcăleală a scriitorului englez Bernard Shaw

Acum o lună, o mică revistă engleză î-a pus lui Bernard Shaw următoarea întrebare:

„Cari sunt, după părerea d-voastră, cei doisprezece scriitori contimporani al căror talent eclipsează pe acela al celorlalți?"

Shaw găsi că chestiunea aceasta e insolubilă. Dacă ar fi voit să răspundă, ar fi fost nevoit să justifice pe lung cele douăsprezece preferințe ale sale. De aceea el a tăcut.

Aceasta însă nu fu pe placul acelei publicații indiscrete. Ea îl săcâi într'atât pe celebrul umorist, că el n'avu încotro și la urmă compuse următoarea listă:

„1) George Bernard Shaw; 2) G. Bernard Shaw; 3) George B. Shaw; 4. Geo. B. Shaw; 5) G. B. Shaw; 6) G. B. S.; 7) George Shaw; 8) Bernard Shaw; 9) George; 10) Bernard; 11) Shaw; 12. Shaw George Bernard".

Nostim e că mica revistă nu a priceput. Ea a publicat lista aceasta cu mulțumiri și elogii ditirambice la adresa lui Shaw.

—XXX-0-XXX—

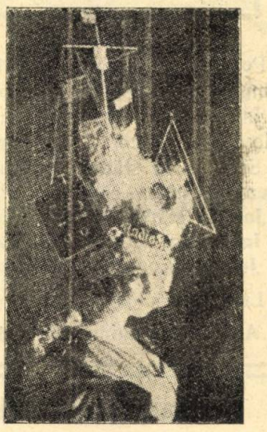

Coafura radiofonică. — O văzurăm și pe asta — bine înțeles în America. La o mare serată dată în unul din saloanele aristocrației banului din New-York, soția unui Rege al unuia din numeroasele trusturi, a apărut cu un aparat radiofonic fixat în coafură.

Une coiffure radiophonique qui vient de faire son apparition en Amérique.

Der radiophonische Kopfputz einer reichen Amerikanerin.

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IAȘI

„Riscurile meseriei“

Accidentul Prinţului de Wales într'o cursă de cai

Pentru a 10-a oară că Prinţul de Wales, Moştenitorul tronului Angliei, cade victima pasiunii sale pentru turf. Şi nu ca simplu spectator, ci ca sportsman activ, luând parte la cele mai dificile curse.

Instantaneele de mai sus înfăţişează fazele ultimului accident când, în a doua cădere, Prinţul s'a ales şi cu o puternică lovitură de copită în piept.

Sus. — In stânga, Prinţul de Wales (21) şi fraţii săi Ducele de York şi Prinţul Henry sărind o barieră de pământ. **In dreapta,** prima cădere a Prinţului de Wales.

Jos, In stânga, a doua cădere a Prinţului de Wales.

In mijloc, Prinţul de Wales ridicat după căderea sa.

Jos, în dreapta. — Prinţul de Wales transportat pe o targă.

Les phases de la dernière chute du Prince de Wales.

Augenblicksaufnahmen des letzten schweren Umfalls des Prinzen von Wales.

Cataclismul din Japonia prevestit în vis

D. Bert L. Kuhn unul din directorii ziarului „China Press" ce apare la Şangai povesteşte:

„„Părăsisem Yohohama într'o Joie, cu două zile înainte de cutremurul de pământ şi vaporul era pe drumul spre Kobe. Vineri seara câţi-va domni stăteau de vorbă după masă şi doctorul George C. Ballard, dela Fundaţia Rochefeller, povesti că noaptea în ajun avusese un vis îngrozitor.

— „Era visul cel mai lămurit ce l'am avut vre-odată, — a explicat el. Am visat că întreg Tokio fusese prăpădit de un cutremur de pământ şi de foc. Am văzut tot oraşul distrus, clădirile mari în ruine, sute de mii de oameni morţi".

„Am râs cu toţii de această povestire şi unul din domni întrebă în glumă, dacă nu cumva doctorul mâncase prea mult Camembert în acea seară. Sâmbătă după masă la orele patru şi jumătate vaporul „Lincoln" părăsi Kobe, unde se resimţise o uşoară zguduitură a pământului, care făcuse să oscileze sfeşnicele din otelul Orient, dar nu se ştia nimic de catastrofa care lovise cu câteva ore mai înainte oraşele Tokio şi nu mult după miezul nopţii postul de telegrafie fără fir de pe vapor recepţionă S. O. S. („Save our seuls"): Salvaţi-ne viaţa, ale unui vapor care vestea, ca în portul Yokahama el fusese împins pe uscat cu cei 350 pasageri japonezi ce ducea. Dar noi înaintasem prea mult spre Sud, ca să ne mai putem întoarce la timp spre a alerga în ajutorul lor. Mărimea catastrofei au aflat-o abea când am intrat în portul Sangai.

Doctorul Ballard nu găseşte nici o explicaţie pentru visul ce avusese. El ne-a mai povestit că oprise şi el o cabină pentru ultima călătorie a „Titanicului", trasatlantic scufundat înainte de războiu) dar a renunţat să plece după ce visase un vas scufundat".

Binefacerile T. F. F.

Salvarea a 521 vieţi omeneşti de pe un vapor în flăcări

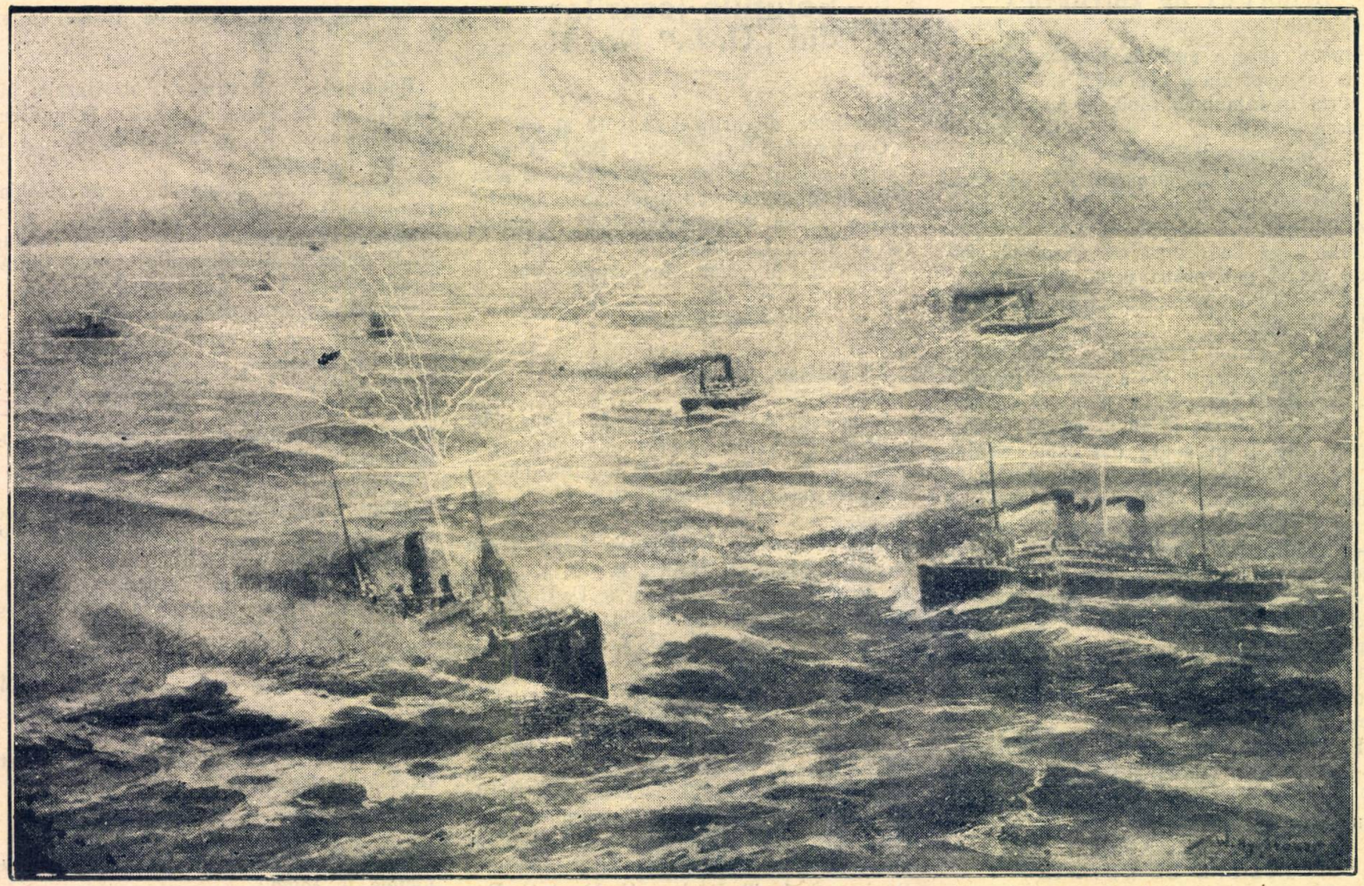

Nimic mai sugestiv despre nepreţuitele servicii aduse de invenţia lui Marconi ca acest tablou, care ne dă o imagine de felul cum strigătul de ajutor, transmis prin T. F. F., străbate văzduhul, spre a ajunge la toate vapoarele aflate pe imensitatea oceanului, la depărtări mai mari ori mai mici de locul sinistrului.

Vasul cel mare, din stânga, e transatlanticul „Volturno" pe care, în drum, s'a declarat un incendiu. Pe bord se aflau 657 persoane. A isbucnit o panică teribilă şi mulţi s'au aruncat în apă.

Comandantul vaporului, rămas la postul său, a lansat imediat, pe cale radiografică, semnalul convenţional S. O. S. (Save our souls — Salvaţi-ne). Mesajul acesta a fost interceptat de toate vapoarele înzestrate cu aparate de T. F. F. şi cari se aflau pe acelaş ocean. Unele fiind la prea mare depărtare n'ar mai fi putut ajunge la timp ; zece însă au sosit înainte ca flacările să-şi fi desăvârşit opera şi, din totalul de 657 vieţi omeneşti, au putut salva 521.

Liniile albe tremurate reprezintă drumul străbătut prin văzduh de undele hertziene.

Figuration d'un transatlantique, tombé la proie des flammes, lançant le message de détresse S. O. S. et secouru par dix vapeurs ayant intercepté cet appel.

Ein brennender Dampfer sandte den Notruf S. O. S. aus, worauf 10 Schiffe herbeieilten und 521 Menschenleben retteten.

Cum se evită fraudele electorale în Porto-Rico

La 15 Martie au avut loc alegerile preşedinţiale din Porto-Rico. Zelul alegătorilor era aşa de mare, c-a fost nevoie să se ia precauţiuni pentru a-i împiedeca de a vota de două ori.

In alegerile anterioare, spre a se evita orice fraudă, fiecare alegător a fost nevoit să-şi vâre degetul arătător într'un vas cu cerneală care nu se şterge. In chipul acesta, votanţii, după ce-şi depuneau buletinele în urmă, rămâneau însemnaţi pentru multă vreme.

Dar de atunci s'a descoperit un reactiv chimic care face să dispară orice urmă de cerneală. Şi cine ar mai putea împiedeca acum pe alegător, al cărui deget alb nu-i mai trădează conştiinţa pătată, să depună în urmă un vot fraudulos.

De aceea s'a găsit altceva. Alegătorii din Porto-Rico au fost siliţi să aplece capul în faţa incoruptibililor agenţi ai autorităţii, cari au tăiat din părul lor o bucată de lărgimea unei maşine de tuns. Aşa că instrumentul acesta util, care până acum n'a jucat nici un rol politic, a fost cumpărat acum în cantităţi mari din ordinul guvernului.

Operaţia aceasta a mai permis să se judece şi numărul celor cari s'au abţinut dela vot, căci votanţii au rămas pentru câteva săptămâni cu semnul pe cap.

De unde vine numele de dolar?

Numele monedei celei mai căutate, deoarece în schimbul internaţional, dolarul hârtie e echivalent cu dolarul aur, e de origină germană. Intr'adevăr, el derivă din cuvântul Thaler, veche monedă germană.

Thalerul s'a născut sub Carol-Quintul, împărat al Austriei, rege al Spaniei, stăpânitorul Americei spaniole, pela anul 1518 şi a fost botezat după o mină de argint situată în valea (pe nemţeşte „Thal") lui Ioachim, lângă Carlsbad.

JOCURI

PROBLEMĂ DE ARITMETICĂ

Bunicul, spre a pune la încercare priceperea în socoteală a nepotului său, îl duce în curte în faţa unui rând de nuci şi i se adresează astfel:

— Precum vezi, Nicuşor al tatei, am înşirat aici în linie dreaptă 100 de nuci. Depărtarea dela o nucă la alalta e de 1 (un) metru.

„Mai bagă de seamă că, în capul rândului, exact sub prima nucă, am săpat o gaură destul de mare, ca să încapă în ea cele 100 nuci.

„Ascultă acum propunerea mea:

„Ale tale vor fi toate nucile, dacă'mi faci socoteala exactă de numărul de metri ce ai străbătut în total, ca să strângi nucile câte 5, în gaura din capul şirului. Şi ca nu cumva, dacă ţi s'ar întâmpla să greşeşti socoteala, să-mi spui la urmă că nu m'ai înţeles, ţin să precizez că, punându-ţi condiţia să le strângi numai câte 5, înţeleg:

„După ce ai ridicat de jos primele 5 nuci, te'ntorci şi le arunci în gaura din capul şirului. Apoi te duci şi ridici alte cinci nuci şi iar te'ntorci să le arunci în gaură. Tot aşa vei proceda până la ultimele 5 nuci".

Faceţi şi domniavoastră socoteala, ca să vedem dacă se potriveşte cu aceea a lui Nicuşor, pe care bunicul a găsit-o bună.

FUZIUNE DE CUVINTE

I. Se dau următoarele 7 grupe de câte două cuvinte: **1. an şi lujer; 2. car şi amin; 3. duel şi cap; 4. ţac! şi Ion; 5. zer şi mană; 6. caş şi mai; 7. mi şi nara.**

II. Printr'o nouă aşezare a tuturor literelor din fiecé grup, să se obţină, în ordinea dată mai sus, 7 cuvinte noui, cari să arate: 1. tipărituri; 2. un adjectiv care indică o stare de restriste sufletească, de suferinţă chinuitoare; 3. mâncărime la talpa celor ce umblă desculţi; 4 firidă la sobele ţărăneşti; 5. portocale stacojii şi amare; 6. vălul Turcoaicelor; 7. hoţ de codru.

Iniţialele noilor cuvinte, citite în aceiaşi ordine şi de sus în jos, dau numele unei puternice împărăţii din Răsăritul-Indepărtat şi cu care ţara noastră a legat o temeinică prietenie.

CUVINTE IN PĂTRAT

1. Localitate unde Mântuitorul a săvârşit prima sa minune. — 2. Numele biblic al unei roabe, străbună a Mahomedanilor. 3. Momeală. — 4. Localitate în Ardeal.

La fel în coloanele verticale, dela stânga la dreapta şi de jos în sus.

Răspunsurile, pe o carte poştală ori în plic închis, se vor trimite pe adresa: Redacţia revistei „Oglinda Lumii", Bucureşti, Str. Parlamentului 2.

Soluţiile jocurilor din „O.-L." No. 13

Problema de aritmetică: **12 şi 60.**

Combinaţia de silabe: **Râm—Alma—Dedal—uricar—Grenteş—Raicevici—Evstratie — codobatura — englendisesc — Aprodul Purice—Naum Râmniceanu—Udriste Năsturel = Radu Greceanu.**

Cuvintele în romb: **Iov—Gol'a—Vid.**

Au deslegat tus-trele jocurile:

Bucureşti: A. A. Dobrian, L. Jonaş, Mihăilescu P. V., G. Duport, Marinescu Al., Feld M., M. Weintraub, Băicoianu Th.

Amărăştii-de-Jos (Romanaţi): M. F. Ionescu.

Baia-de-Aramă (Mehedinţi): Lepădătescu Gr. N. — **Băileşti (Dolj):** L. Th. Culescu, M. P. Colan. — **Bârlad:** G. şi D. Popa. — **Botoşani:** M. Şarf. — **Brăila:** Şwarţ B. S. Hirschfeld I., Şwarţ I., G. Kremer. — **Braşov:** I. Murăroiu.

Căineni (Vâlcea): M. A. Popescu. — **Catane (Dolj):** V. şi D. Minea. — **Celari (Romanaţi):** Ionescu M. — **Cheia (Vâlcea):** D. Antonescu. — **Chişinău:** Oprea Th., M. Băcescu, Brusneski Vl. — **Cioroiaşi (Dolj):** F. şi C. Gheorghe. — **Coţofenii-din-faţă (Dolj):** E. şi T. Firulescu, G. Vieru.—**Craiova:** P. şi S. Vergatti, P. Ionescu-Miluta, Bârzan C. I., T. Pârlog, M. E. şi G. Paneca, Th. şi I. Velsan, Gr. I. Corăciu, Constantinescu Ilie, N. Petrescu, N. Antonescu, M. Caraianis, S. Martinovici, Tr. Turtureanu, Dimulescu M. St., A Cartian, N. Popescu, Georgescu P. P., Tr. Ciuculescu, I. şi R. Elman, R. I. Colă, D. O. Levy, A. Nicolau, P. Salvetter, E. Virgiliu, M. Slatian, N. Antonescu.

Drogu (R.-Sărat): St. D. Campanie. — **Dumitreşti (R.-Sărat):** Georgescu I.

Fântânele-Botoşani: G. D. Grigoraş. — **Focşani:** A. şi V. Lungulescu, D. şi A. Stoian, F. Stoian.

Galaţi: A. Dolis, E. şi L. Niculescu, V. Donciu, G. Zaharia, S. Ciuhudaru. — **Gârlele-Moineşti:** Neghelski B.

Iaşi: M. Simionescu. M. şi O. Călinescu.

Miera (Putna): N. M. Măgureanu. — **Mihăileşti (Vlaşca):** N. Constantinescu.—**Moineşti (Bacău):** N. D. Ionescu. — **Muncelu (Tecuci):** Vlad I. I.

Negrileşti (Putna): I. Taftă, C. L. Petrache.

Oltenita: Durus.

Păncesti (Roman): M. Panţiru. — **Pietroasele (Buzău):** Al. Nestor. — **Ploeşti:** J. Peters.

R.-Sărat: Leibovici E., N. Cocoş, Bernardis G., G. şi D. Paraschivescu, Stănescu D. V., A. G. Aronescu. **R.-Vâlcea:** A. T. şi D .Hackman. — **Roman:** Deaconu V. C., F. şi V. Georgescu, V. şi V. Popovici, D. Damaschin, V. şi T. Macarie.— **Roşiori (Roman):** Platon C. C.

Sadova (Dolj): A. Tănăsescu, T. Dumitrescu. — **Sârbi (Putna):** C. V. Brăileanu.

Trifeşti (Roman): T. Năstase. — **Tg.-Jiu:** D. Drăghiceanu, L. Tamburlini, E. Pateli, N. Junian.

Au deslegat problema de aritmetică şi cuvintele în romb:

Bucureşti: V. Secăreanu, M. Basula, M. Gheorghiu, R. Negreanu, P. Gr. Bălănescu, S. Bălănescu, R. A. Torceanu, Rozen I. M., El. Niculescu.

Alexandria: N. Dumitriu. — **Anadolchioi (Constanţa):** P. G. Parusi.

Barcea-Tecuci: A. şi N. Barbu. — **Bacău:** R. Rosenberg. — **Botoşani:** Abramovici A. **Brăila:** Dima I. I., Cohn L.

Câmpulung (Muscel): M. Chirovici, Chiriţă D. G. — **Caracal:** P. şi C. Murotinescu. — **Chişinău:** Gladciuc Al., Valuţa L. Boşnevski V., E. A. Haivas, S. Tichinovschi, G. Wasenberg. — **Cluj:** V. Magda.— **Corneşti (Dâmbovi-a):** S. Popescu. — **Comăneşti (Bacău):** I. Gossav.

Dărmăneşti: Pascal M.

Galaţi: G. Aquino, C. Anstache, V. S. Ştefănescu, Plut. Popescu I. — **Giurgiu:** P. Vochin.

Iaşi: J. şi E. Blum, I. Mitru.

Moineşti: L. şi J. Rubinstein, M. Hirs, M. Helţer.

Piteşti: Gr. Bellu, N. Ion.

R.-Sărat: Priftis A. G. — **Roman:** B. M. Şimşa.

Slatina: Al. Dumitrescu.

Tg.-Ocna: I. Bernstein. — **Tâmboieşti (R.-Sărat):** Priftis A. G.

Tulcea: Raicu D. C.

Au deslegat combinaţia de silabe şi cuvintele în romb:

Bucureşti: I. Voiculescu.

Bechet (Dolj): C. şi N. Cugiac.—**Brăila:** G. B. Caravia. — **Buzău:** C. D. Popper.

Caraula (Dolj): I. Prejbeanu. — **Cornu (Dolj):** Tr. şi E. Dinculescu. — **Coţofenii-din-faţă (Dolj):** Al. şi I. Gh. Niţă. — **Craiova:** P. Sason, N. şi N. Solovoiu, Popescu Ec., Popescu N. Sc., Martinescu V.

Pârşani Noi (Dolj) M. Hârciog. — **Predeşti (Dolj):** F. Bârsan.

R.-Sărat: Iliescu St., E. Campanie, Rădulescu V. I.

Tg.-Jiu: C. C. Isăcescu.

Au deslegat problema de aritmetică şi combinaţia de silabe:

Băceşti (Buzău): G. Sporea. — **Bistreţ (Dolj):** G. şi C. Butaliuc.

Tg.-Mureş: Danala G.

Au deslegat numai problema de aritmetică

Bucureşti: E. Sedlacek, N. Marin, I. Stancu, I. Prusan, H. şi A. M. Katy, R. Adelstein, P. Maier.

Brăila: T. Trifan, E. Istrate.

Cărbuneşti (Gorj): Vonica C. I. — **Constanţa:** J. D. Stânculescu.

Dorohoi: H. Horodişteanu, D. Fişler, J. Brüll, I. Fişler.

Galaţi: F. R. Selinger, M. Elenbogen, P. Jitinţkaia, C. N. Săvescu, J. Kohn, Zilberman I.

Iaşi: Zaigher I.

Vezi urmarea tabloului cu numele deslegătorilor în paginile 226 şi 236.

Moravuri de aiurea

Coşciugul ministrului japonez căzut în disgraţia poporului

Scena s'a petrecut acum câte-va săptămâni. Intr'o ţară în deosebi de frământată, în pradă unor mari dificultăţi, am numit Japonia, un ministru încetase de a mai fi pe placul unui număr de cetăţeni. Aceştia căutau un mijloc ca să scape de el.

Intr'o dimineaţă ministrul văzu înaintea casei sale un dric somptuos. Nişte oameni îmbrăcaţi în negru, foarte corecţi, îl însoţeau. Ce scop urmăreau ei?

Omul politic care voia să plece în oraş se întoarse iute în casă. De la o fereastră el observa mişcările acestor vizitatori stranii.

Aceştia, cu multă băgare de seamă, coborâră din trăsura lor funebră un cosciug şi-l depuseră pe trotoar. Apoi se îndepărtară tot aşa de liniştit cum veniseră.

Ministrul intrigat, se întreba care să fie oare semnificaţia acestui fapt. Strada era pustie. Ieşi să examineze cadoul ce căpătase.

Cosciugul, lucrat în întregime din lemn de cireş şi de trandafir, era într'adevăr confortabil; avea incrustaţiuni de bronz şi mânere de argint. Drept la mijloc avea nişte iniţiale frumos încolăcite. Fără voie ministrul simţi că fiori de ghiaţă îi străbat corpul. Iniţialele erau ale lui!

Ar mai fi vrut încă să se îndoiască, dar pe cosciug era prins un bilet, astfel conceput: „Lasăm mobila aceasta goală. Nădăjduim că diseară vom avea plăcerea s'o luăm de aici plină!"

Nu mai era chip să se amăgească. Vicontele Goto, membru în cabinetul Yamamoto, era învitat să facă harakiri.

In urma cataclismului care s"a abătut anul trecut asupra Japoniei, ţara a trecut printr'o strașnică criză socială şi economică. Miniştrii fură nevoiţi să ia măsuri strașnice. Vicontele Goto îşi făcu duşmănii teribile. Dar au trecut vremurile, când era destul să prezinţi unui om un sicriu ca să-l hotăreşti să se sinucidă. Vicontele Goto nu numai că nu se sinucise, dar îşi şi păstră portofoliul.

Tricentenarul şocoladei

Intre numeroasele centenare ilustre cari se serbează, să ne fie îngăduit să spunem o vorbă şi despre tricentenarul şocolatei....

Ea e originară din Mexic, a fost adusă în Europa în secolul al şeasesprezecelea, mai întâiu în Spania şi cu mult mai târziu în Franţa.

Se pare că în una din zilele lui Martie ale anului 1624 regina Maria-Terezia a Austriei, i-a oferit şocolată lui Ludovic XIV, căruia i-a plăcut foarte mult. Din acea zi şocolata a ajuns la modă în Franţa şi a fost introdusă în alimentaţie; ea e delicioasă la gust, foarte hrănitoare, dar predispune la trândăvie.

Cochetăria animalelor

Manicura gorilei

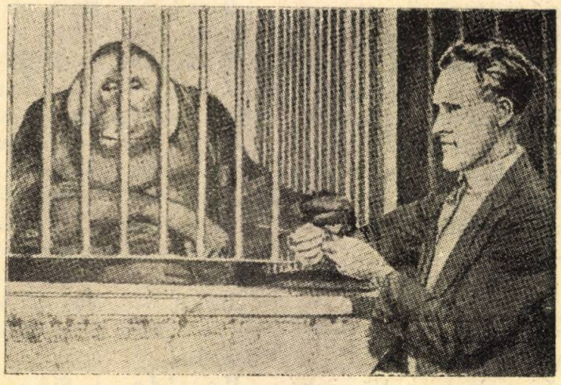

Fraţii noştri quadrumani cari, sub raportul imitaţiei deţin recordul întregului regn animal — au ajuns să ne copieze nu numai gesturile şi mişcările, dar şi obiceiurile.

La modă acum e ca orice bărbat ori femee cari se respectă să-şi facă manicura. Gorila Suzana, pensionară a Grădinii Zoologice din Sidney (Australia) observând într'o zi cum i se făceau unghiile directorului, şi-a pus numai decât în cap să i se facă la fel. Şi prin mimică şi gesturi, a izbutit să-şi exprime arzătoarea-i dorinţă.

Dar de oarece nu s'a putut găsi o domnişoară destul de curagioasă spre a face toaleta unghiilor unei maimuţe care devine de o rară ferocitate, atunci când e rănită şi, de, manicurezele cam greşesc câte odată şi înţeapă — a trebuit ca însuş directorul să ia asupra lui această sarcină.

Şi de atunci i se face Suzanei manicura la fiece două săptămâni.

Instantaneul de mai sus înfăţişează o scenă a acestei operaţii.

Un gorille qui se fait faire les ongles.

Die Manikur eines Gorillas.

Acrobaţii înnotului. — Figura reprodusă de instantaneul de faţă e una cu adevărat inedită: saltul în apă al unei perechi, în poziţiunea prinsă de obiectivul fotografic.

Doi acrobaţi ai înnotului (bărbat şi soţie) s'au produs cu acest număr la un concurs organizat la Palm Beach (Florida, America). Singură poziţiunea ajunge spre a ne da o ideie de greutatea execuţiunii figurii.

Figure inédite de plongeon exécuté à un concours organisé à Palm-Beach (Floride, Etats-Unis).

Kunstspringen bei einer Schwimmkonkurrenz in Palm-Beach (Florida, Vereinigte Staaten): Paarsprung-Dame und Herr.

Ceia ce nu dăinuieşte

Sceneţă de **HENRY LAVEDAN**, dela Academia Franceză

René, douăzeci şi nouă de ani.
Matilda, două zeci de ani.

(La Locarno pe malul lacului Maggiore pe la unsprezece seara, în faţa unei ferestre la primul etaj al unui mare hotel, tăcut şi pustiu. Inceputul lui Mai).

René. — Preumblarea pe care am făcut-o a fost nespus de plăcută. Ai văzut cum străluceau în umbră ochii femilor când treceam în faţa lor.

Matilda. — Da. Italiencele au nişte ochi minunaţi; ne invidiau poate.

Renè. — Aveau dreptate. Te simţi mai bine?

Matilda. — Iţi mulţumesc. Mă simt bine acum. Eram obosită din pricina călătorii. Eri mai ales eram completamente zdrobită, cu toate astea mă simţeam atât de fericită, de aceia am şi plâns dacă îţi aminteşti.

René. — Da. Te-am întrebat chiar de ce eşti tristă.

Matilda. — Şi eu ţi-am răspuns că nu sunt tristă ci numai mişcată. Emoţia asta m'a cuprins de-odată în clipa în care trenul s'a oprit în câmp, — intr'o pustietate care m'a impresionat grozav. Niciodată cerul nu mi-a părut mai albastru. Munţii păreau viorii şi o adiere îmbălsămată a pătruns prin fereastra vagonului desmierdându-mi faţa, asemenea unei sărutări; mă gândeam: „Iatămă şi în Italia cu René..." Şi apoi, din pricina soarelui cald m'am gândit imediat apoi, fără să vreau, la sărmanii ftizici pe cari îi întâlneşti la tot pasul, în ţinuturile astea calde şi care mor în plină tinereţe... Şi iată de ce am plâns ca o fetiţă.

René. — Ce copilă eşti. Cu toate astea nu te cert, fiind că eu însu-mi am resimţit aproape aceiaşi impresie ca şi tine şi mă gândeam că ar fi păcat să călătoreşti singur în ţara asta atât de frumoasă.

Matilda. — Ai dreptate.

(Pauză).

René. — La ce te gândeşti?

Matilda. — La tot ceia ce s'a petrecut de alaltăeri, la plânsetele mamei, la plecarea noastră, la munţii Gothard.... Mi se pare că toate astea sunt amintiri îndepărtate.

René. — Mie din potrivă. Cum te simţi aici?

Matilda. — Foarte bine. Vom sta aici o săptămână, nu e aşa?

René. — Şi mai mult dacă vrei.

Matilda. — Ce departe suntem de Paris. Ce linişte, nu se aude nici un zgomot.

René. — E drept. E o noapte minunată.

Matilda. — Stelele par mai numeroase şi mai strălucitoare. O! şi cum sclipesc — şi lacul ce frumos e în bătaia lunii... Dar i-a spune-mi se cunoaşte că suntem însuraţi de curând?

René. — Dacă nu se vede se ghiceşte.

Matilda. — După înfăţişarea noas-

René. — Dar. Dar nu înţeleg de ce-mi pui întrebarea asta?

Matilda. — Fiindcă am observat că la masă chelnerii râdeau prosteşte în timp ce-mi turnai de băut. Şi în afară de asta n'ai auzit la desert convorbirea englezoaicei aceleia bătrâne cu fata ei.

René. — Nu. Şi apoi nu ştii că am fost premiat trei ani în şir la liceu. Stanislas.

Matilda. — Şi?...

René. — Asta înseamnă că nu ştiu o boabă englezeşte... Şi ce a spus?

Matilda. — Ei bine, fata a zis la un moment dat: „Mă mănâncă spatele, trebuie să mă scarpin!" Atunci mama s'a roşit şi a rostit pe un ton scandalizat: „Ce vorbă e asta Anny? — Dar cum să spun. mamă? — Nimic, cel mult poţi spune la rigoare: „Sunt muşcată" Atâta" Ce zici de asta René?

René. — De, în Anglia pudoarea şi decenţa sunt împinse la extrem.

Matilda. — Nu ştiu de ce dar Anglia îmi face impresia unei ţări de unde iubirea şi visul sunt excluse.

René. — Ai dreptate.

Matilda. — Şi cu toate astea câte lucruri frumoase se găsesc în romanul COPPERFIELD...

René. — Fireşte, dar Anglia e o ţară în care numai stomacul are prioritate. Inima e pe planul al treilea.

(Pauză)

Matilda. Am să-ţi pun o întrebare.

Renè. — Sunt la dispoziţia ta

Matilda. — Tu care ai citit atâtea cărţi, spune-mi există oare un roman în care să fie descrisă viaţa unei tinere căsnicii. Bună oară aşa cum suntem noi acum, — tineri fericiţi şi singuri într'o noapte de primăvară pe ţărmul unui lac sub razele lunei.

René. — Fireşte că da.

Matilda. — In ce roman şi cum îi spune?

René. — Dar...

Matilda. — Să mi-l dai şi mie să-l citesc. De când sunt soţia ta, simt că mi-ar plăcea să citesc toată ziua romane care mă vor face să mă gândesc la tine, chiar dacă n'ar fi vorba numai decât de tine. Vrei? Nu te superi? Nu prea am avut distracţii în copilărie. N'aveam voie să citesc ziarele. In sfârşit sunt o femeie neştiutoare. Ce plăcut mai trebuie să fie să citeşti romane.

René. — Am să-ţi dau câte vrei. Cu toate astea să nu-ţi închipui că romanele sunt ceva distractiv, de oarece majoritatea scriitorilor actuali ignorează complet că există pe lume fiinţe tinere. Dacă vre-unul din ei ne-ar auzi vorbind acum şi-ar bate joc de noi.

Matilda. — De ce? Nu suntem ridiculi? Eu nu cred că sinceritatea poate fi prilej de ironie. Dar dacă spui tu, se vede că ai dreptate. Şi apoi vreau să te ascult în totdeauna. Ştii bine c'o să faci din mine tot ce vrei. Adevăratul şi singurul meu roman eşti tu. Ţi-am spus-o când ai venit regulat acasă să-mi faci curte şi părinţii ne lăsau singuri, după masă, pe canapeaua din salonaş. Ţi-aduci aminte.

René. — Fireşte.

Matilda. — Şi seara în care mi-ai adus inelul....

René. — Da.

Matilda. — Şi balul la care am fost împreună....

Matilda. — O! e aşa frumos afară. Incă o clipă. (Trimite o sărutare stelelor) Pe mâine, dragele mele.

René. — Pe mâine. Uită-te la mine, drăguţă, Mă crezi că te iubesc?

Matilda. — Da sunt sigură, Şi mă vei iubi oare în tot deauna?

René. — Da şi cât erai de frumoasă (Vrea s'o sărute)).

Matilda. — Bagă de seamă, dacă ne-ar vedea cineva.

René. — Cine? Stelele? Fii pe pace n'or să spună nimic, — ele văd doar atâtea. (O sărută) Hai să intrăm, e răcoare şi mă tem să nu răceşti.

René. — Da.

Matilda. oarecum tristă. — Fie!

Piteşti: Georgescu St., M. Diaconescu, I. Nicolaie, S. Pristăvescu, B. şi C. Grigorescu, V. Dumitrescu, G. Boteanu.—**Plenita (Dolj):** F. Roiban. — **Poiana-Mare (Dolj):** Iovănescu D.

R.-Sărat: V. Veselin, N. Halauai, Leibovici E., Bernardis G. — **Roman:** R. Davidson.

Tg.-Jiu: Vonica C. I., V. Pănoiu. — **Tg.-Neam:** Sichter F. — **Tg.-Mureş:** Bossie V. Popescu V., G. Danale.—**Topoloveni (Muscel):** Visarion V., V. şi A. Popescu, M. Floroiu, P. C. Popescu. — **Tulcea:** Panaitof T. G. — **T.-Severin:** Ivanovici F. T.

Udreşti (Prahohva): C. Ciocoiu.

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de aritmetică (volumul „Tainele Curţii Germane") d. D. Antonescu — Cheia (Vâlcea).

Premiul combinaţiei de silabe (volumul „Tainele Curţii Germane") d. Raicu D. C. Tulcea.

Premiul cuvintelor în romb (volumul „Misterul Romanovilor") d. Lazarovici Gr. Galaţi.

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresa exactă, spre a li se putea expedia premiile.

XXX O XXX

OXO

Sporturile

Ski cu motor. — E invenţia unui inginer din Berlin. O helice acţionată de un mic motor fixat la spatele skiorului, permite acestuia să realizeze o viteză vertiginoasă. Singurul inconvenient sunt zgudulturile provocate de motorul în mişcare.

Instantaneul de mai sus înfăţişează în plină cură pe un skior prevăzut cu astfel de aparat.

Le ski à moteur — invention d'un ingénieur berlinois. Un moteur, fixé au dos du skieur, actionne une hélice qui permet de réaliser de grandes vitesses.

Motor-Schlittschuhe — Erfindung eines Berliners Ingenieurs. Mittels einer Schraube, die von einem im Rücken des Skiläufers angebrachten Motor in Bewegung gesetzt wird, kann der Sportsmann eine besonders grosse Geschwindigkeit erreichen.

Un curios fel de a înlătura mingea echipei adversare, adoptat de goal-keeper, în matchul de foot-ball care s'a disputat pentru Cupa Franţei. Goal-keeper-ul echipei Red-Star s'a trântit la pământ şi, cu capul, a dat mingea la o parte.

Une manière curieuse de détourner le ballon, adopté par le gardien d'une equipe.

Eigenartige Verhinderung eines goals.

Semnale pentru automobile

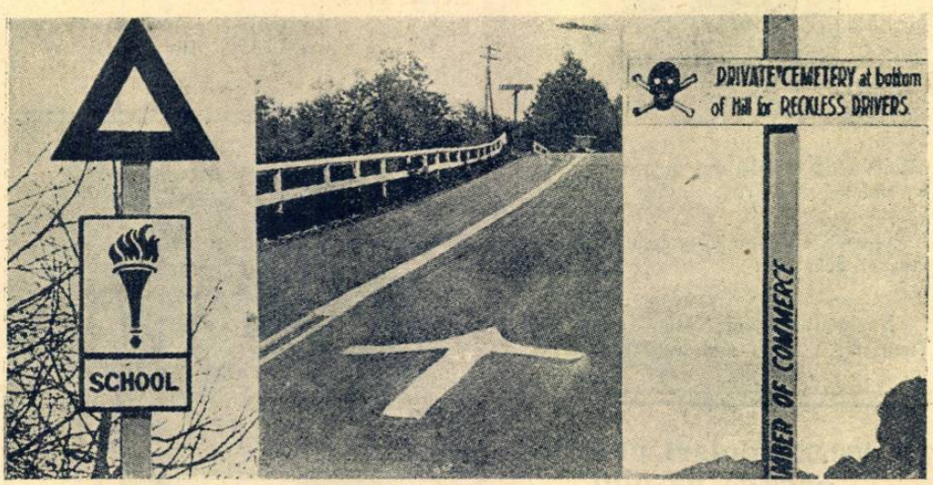

In stânga: un semnal englez simbolic, indicând automobiliştilor o şcoală.

In mijloc, pe o sosea foarte sinuoasă şi primejdioasă din Michigan (Statele-Unite) o dâră albă delimitează urcuşurile şi coborâşurile. Graţie acestei semnalizări s'au evitat multe accidente. — **In dreapta.** — Un semnal glumeţ instalat de Camera de Comerţ din El Paso (Texas, Statele-Unite): inscripţia de pe tăbliţa fixată de stâlp pune în vedere automobiliştilor că, la capătul pantei, se află un cimitir... pentru conductorii imprudenţi.

Modes de signalisation pour les automobiles. — **A gauche,** un signal anglais symbolique indiquant une école. **Au centre,** sur une route très sinueuse et dangereuse du Michigan (E.-U.), une large ligne blanche délimitant les voies montantes et descendantes a empêché beaucoup d'accidents de se produire. **A droite,** un poteau américain, fixé par la Chambre de Commerce d'El Paso (Texas), annonce qu'un cimetière privé se trouve au bas de la descente pour les conducteurs imprudents.

Verschiedene Signalisierungsarten für den Automobilverkehr auf den Landstrassen. — **Links,** ein symbolisches Signal das (in England) eine Schule bezeichnet. — **In der Mitte,** (in Michigan, Vereinigte Staaten) ein weisser Streifen teilt die Strasse, durch die Länge, in zwei: die eine Seite für das Hinfahren, die andere für das Zurückfahren. — **Rechts.** — Eine scherzhafte Signalisierung: die unvorsichtigen Führer werden aufmerksam gemacht dass am Fusse des Abhanges sich ein Friedhof für sie befindet.

In secolul surogatelor

Flori fardate şi parfumate

Adeseori se văd la florai crizanteme şi garoafe de un roz aprins.

Chiar şi la horticultorii cei mari se pot admira trandafiri de nuanţe ciudate, cari numai naturale nu pot fi.

De când poeţii, printr'o sforţare strasnică a imaginaţiei, au pornit să asemene femeile cu florile, industria a început şi ea să înţeleagă că ar putea asimila florile femeilor şi să le dea şi lor, întocmai ca femeilor, o mână de ajutor pentru a le mări frumuseţea.

Şi astfel a început fardarea florilor. Acum ele se şi parfumează. Odinioară era tocmai contrariul şi se presupunea că florile furnizează mirosurile suave.

Am ajuns astfel că în marile restaurante si hoteluri, masa şi camerile să fie împodobite cu flori atificiale, colorate şi parfumate cu esenţe speciale, fabricate în Austria.

„JULIETTA"
A Klingeberg
Fotograful Curţilor Regale: Română
Sârbo-Croată-Slovenă şi Helenă.

MODA

Rochie de stradă din postav bleu închis cu volane şi eşarpă.

Robe de ville en drap bleu foncé, à volans et écharpe.

Nachmittagskleid aus dunkelblauem Tuch mit Volants und Schärpe.

Trei modele de rochii de serată pentru domnişoare.

Trois modèles de robes du soir pour jeunes filles.

Drei Kleider-Modelle für junge Mädchen.

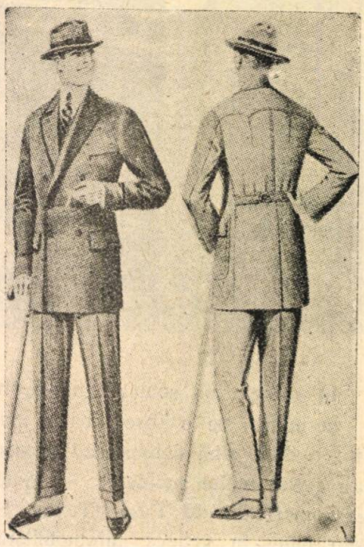

In stânga, model de costum saco la două rânduri. — **In dreapta.** model de costum sport.

Modèle de veston croisé et modèle de costume sport.

Sako-Anzug und Sport-Anzug.

Toaletă de doliu din postav negru cu garnitură de crep.

Toilette de deuil en drap noir garni de crêpe.

Trauerkleid aus schwarzem Tuch mit Kreppbesatz.

100.000 dolari pentru pocirea nasului

Ziarele din New-York ne aduc ştirea că d-na Cid Chaplain, cumnata celebrului comic al filmului, supranumit „Regele Râsului", a dat în judecată pe doctorul Robert Griffith, din Los Angeles, cerându-i drept daune — interese suma de 100.000 dolari.

D-na Cid impută doctorului că aceasta, operând-o la nas spre a-i înlătura o depresiune, în loc s'o înfrumuseţeze, a sluţit-o şi mai mult.

Şi gravii judecători americani vor desbate această cerere de daune-interese; se poate chiar să nu găsiască exagerată pretenţia de 100.000 dolari, ceeace, în lei de ai noştri, face nu mai puţin ca vre-o 19 milioane.

America e doar ţara tuturor posibilităţilor.

Un plebiscit original

„ISIS" ziarul studenţilor din Oxford a organizat un plebiscit între cetitorii săi cu premii destul de originale. Chestiunea pusă era să se găsească persoana cea mai populară din Oxford. Premiul întâiu era, după alegere, ori suma de două lire, ori o „undergraduate", adică o studentă, căreea câştigătorul va avea privilegiul să-i ofere ceaiul în fie-care Duminică a anului curent.

Premiul întâiu al concursului l'a câştigat d. Parker, el o va putea cinsti pe „undergraduate"! Dar se vede că nu prea cunoaşteţi pe studenţii din Oxford. Directorul ziarului „ISIS" a scris fericitului câştigător, felicitându-l pentru succesul său şi întrebându-l ca să-i trimită studenta ori cele două lire.

„Trimeteţi iute cele două lire", a răspuns puţin galantul Parker.

Actualitatea în caricatura

Vocabularul special

Mimy. — Dar ce scrii tu acolo ?

Lily. — O scrisoare. Vreau să-l spurc pe George, dar nu găsesc termeni destul de tari.

Mimy. — Ia darea de seamă a şedinţei de eri dela Cameră şi în diversele dialoguri dintre majoritate şi opoziţie vei găsi tot ce se poate şi mai vechiu şi mai inedit ca vocabular special.

— Ma chère, je suis en train d'écrire à cette canaille de Georges, mais je ne trouve pas d'expressions assez cinglantes.

— Tu n'a qu'à utiliser le compte rendu de la Chambre.

— Meine Liebe, ich will eben an diesem nichtswürdigen Georg schreiben und finde keine passende, kraftvolle Ausdrücke.

— Schau nur im Bericht der Reichstags s'tzungen nach, da wirst du schon wählen können was du brauchst.

La restaurant

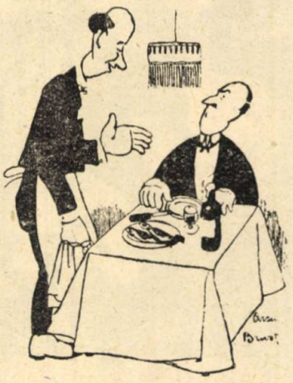

Consumatoru! (către chelner).—Ascultă, Gogule, mi-ai servit o porţie de peşte imputit !

Chelnerul. — Aţi gustat din amândoi ?

Consumatorul. — Nu, numai dintr'unul.

Chelnerul. — Incercaţi-l şi pe al doilea.

Konsument. — Einer der zwei Fischen stinckt.

Kellner. — Versuchen Sie den zweiten.

Unica rezervă

Imbogăţitul. — Domnişoară, te iubesc la nebunie şi uite, sunt gata să depun la picioarele dumitale....

Artista. — Bucuroasă primesc orice, afară de... persoana dumitale.

— Bitte nur den Wunsch auszusprechen und ich bin bereit zu Ihren Füssen niederzulegen...

— Ich nahme alles an, nur... Sie selbst nicht !

Orb din născare

ORBUL. — Fie-vă milă de un biet orb din născare.

O CUCOANA MILOASA. — Uite cinci lei; dă-mi restul trei.

ORBUL (după ce a pus mâna pe hârtie). — Bine cucoană, tocmai pe mine, un biet orb, ţi-ai găsit să mă păcăleşti? Nu vezi că hârtia dumitale e din două jumătăţi diferite şi că numărul dintr'un colţ nu se potriveşte cu numărul din celălalt colţ! .

Reţeta

VADUVIOARA (către medicul becher). — Dragă doctore, de când mi-a murit răposatul, nu mai am odihnă o duc într'o insomnie.

MEDICUL. — Reţeta cea mai bună ar fi să te remăriţi.

VADUVIOARA. — Se poate să aibi dreptate şi, fiindcă 'mi eşti simpatic, cel mai simplu ar fi să-mi devii d-ta bărbat.....

MEDICUL. — Uiţi un lucru: noi, doctorii, prescriem medicamente, dar niciodată nu le luăm noi înşi-ne.

——xxxx——

Vizită plăcută

A. — Imi place grozav casa ce ţi-ai cumpărat, numai copacii din grădină sunt prea mici, parc'ar fi nişte pueţi.

B. — Sper că atunci când voiu avea nespusa plăcere de a primi a doua ta vizită, nu vei mai recunoaşte grădina'; o să fie brazi falnici, unul şi unul.

——xxx-o-xxx——

Punctul de vedere profesional

I. **Pacientul.** — Domnule dentist, am venit să-mi examinaţi gura, că mi se pare...

II. **Dentistul** (după ce l-a aşezat pe scaun şi a aruncat o privire în gura pacientului). — Ah ! domnule, ce curioasă dentiţiune,..

III. **Dentistul** — ..Dar e superb !,,.

IV. **Dentistul** — ...E magnific !,,.

V. — ...Pe onoarea mea, ai unul din cele mai frumoase specimene de gură ce am văzut vreodată !...

VI. **Pacientul.** — Vă mulţumesc, domnule dentist, mă bucură nespus de mult că...

Dentistul: ...Da... n'ai un singur dinte sănătos în gură. Aşa ceva încă n'am mai pomenit !

Point de vue professionnel. — Le dentiste exprime au pacient son admiration pour sa mâchoire dont toutes les dents son gâtées.

Beruflicher Standpunkt. — Der Zahnarzt spricht dem Pazienten seine Bewunderung für seinen Mund, in dem sämtliche Zähne krank sind, aus.

UNIVERSITATEA IAȘI

Educația fizică a femeei

Batalionul studentelor din Cincinnati

Sub raportul educației fizice a femeei America a luat-o cu mult înaintea bătrânei Europe, care nu se poate așa ușor desbăra de anumite prejudecăți, dintre cari unele cu o vechime milenară. O femee în costum sportiv — tricou ori bluză cu culoți — mai apare multora de pe vechiul continent, dacă nu ca un atentat la bunele moravuri, în orice caz un port care jignește simțimântul decenței.

De aceea considerăm ca o curiozitate ceeace, dincolo de Oceanul Atlantic, e privit ca un lucru firesc: femeea să practice toate sporturile, să facă toate exercițiile menite a-i întreține și spori vigoarea fizică. Iar în timpul acestor exerciții să adopte un port care să nu-i stinghereasca libertatea mișcărilor — portul bărbătesc.

Ultima noutate americană e crearea batalionului de pușcașe, recrutate exclusiv printre studentele Universității din Cincinnati.

Sub conducerea unui ofițer, care le servește de instructor, tinerele și grațioasele yankee fac zilnic la anumite ore exerciții de mânuirea armei. Unele dintre ele dau dovadă de o deosebită îndemânare la concursurile de tir, organizate-n fiece săptămână, pe un platou din împrejurimile orașului.

Un grup de studente, în timpul exercițiului de mânuirea armei.

Les étudiantes de l'Université de Cincinnati (Etats-Unis) s'exerçant au tir.

Studentinnen der Cincinnatier Universität (Amerika) bei den Schiessübungen.

Curiozități

Șobolanul orb

E una din acele povești stranii despre animale, cari fac să se adâncească în fel și fel de reflexiuni neamul omenesc care, după cum spun unii, nu e decât un animal superior.

Un miner din Cardiff întorcându-se acasă zări deodată înaintea lui doi, șobolani cari mergeau liniștiți unul lângă altul, cu o crăculiță între dinți. Cu o lovitură de băț, el ucise pe una din rozătoare, dar mare îi fu uimirea când văzu că tovarășul lui ținea capătul crăcuței în gură și sta pe loc, neștiind ce să facă.

Curios, el apucă animalul și constată că era orb. Fără tovarășul său el nu-și putea continua drumul.

Minerul înduioșat de această dovadă de caritate animală și căindu-se de gestul său, a cărui victimă fusese călăuza patrupedă, luă acasă la el pe șobolanul orb.

Povestea aceasta se discută mult în societățile competinte din Anglia, cari par uimite de cazul acesta de inteligență la aceste mamifere mici, la cari nu se credea ca spiritul de solidaritate să fie atât de desvoltat.

Un funicular până la 1.000 metri înălțime

Una din minunile lumii e funicularul care leagă orașul Rio-de-Janeiro (capitala Braziliei) cu stânca Pao do Assucar (420 m. înălțime) și stânca Morro (1000 m. înălțime), de unde oferă ochiului grandioasa priveliște a panoramei portului și a Oceanului până la o mare depărtare de coaunea terminus a uneia din liniile de tram-

Funicularul acesta pornește dela stațistă.

vai cari străbat Rio-de-Janeiro.

Vagonul care deservește linia aeriană e încăpător pentru 16 persoane.

Le funiculaire qui relie Rio-de-Janeiro aux rochers Pao do Assucar et Morro (1.000 mètres d'altitude).

Die Drahtseilbahn welche die Stadt Rio de Janeiro (die Hauptstadt Brasiliens) mit den Kilppen Pao do Assucar und Morro (1000 Meter Höhe) verbindet.

Editura Institutului de Arte Grafice „EMINESCU" S. A. Str. Parlamentului, No. 2.

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IASI

Anul III, No. 16. EXEMPLARUL 5 LEI Sâmbătă 19 Aprilie 1924

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIUROURILE: Str. Parlamentului 2. — ABONAMENTUL 250 lei anual. Un număr vechiu 6 lei

Foto — „Oglinda Lumii"

Prinţul Naru-Hiko al Japoniei în Bucureşti. — 1. M. S. Regele şi Prinţul la Regimentul de escortă regală. In dreapta, d. colonel Ilasievici, comandantul regimentului. — 2. Prinţul japonez în automobil cu Principele Carol. — 3. Parada militară din Piaţa Palatului. — 4. Prinţul Naru-Hiko (în civil) şi Sir Derring, ministrul Angliei în Bucureşti. — 5. La curse: Prinţul Naru-Hiko (x) cu generalul Moruzzi; în spate: Principele Carol şi ministrul Japoniei în Bucureşti. — 6. Prinţul japonez şi Prinţul Carol la Muzeul Zoologic. Intre ei, d. Gr. Antipa.

Medalia orbilor

Războiul mai întâiu, urmările lui economice după aceea au ruinat pe foarte mulţi, în deosebi în ţările cu moneda naţională depreciată. Familii, pe vremuri bine înstărite, au ajuns azi în cea mai neagră mizerie. Se topesc văzând cu ochii, pentru că mulţi preferă moartea prin inaniţie umilinţii de a întinde mâna.

Cu deosebire tristă e soarta orbilor: acestora, nu le e îngăduită nici nădejdea de a putea găsi mijlocul de a-şi câştiga pâinea prin munca braţelor. Şi se numără cu miile nenorociţii cari, din pricina lipsurilor şi a necazurilor, şi-au pierdut vederea.

Germania stă în capul tuturor ţărilor prin procentul celor orbiţi din cauza mizeriei. Această jalnică întâietate se explică prin catastrofalele efecte ale prăbuşirii mărcii, care a prefăcut în scrum economiile acumulate înainte de războiu.

Una din măsurile de ajutorare luate de guvernul din Berlin e crearea unei medalii de identificare a celor scăpătaţi şi orbiţi. Orbul — bărbat ori femee — poartă medalia aceasta pe piept, în partea stângă: e un apel discret la caritatea trecătorilor.

Numai cei prevăzuţi cu o astfel de medalie au dreptul să primească mila; pentru ceilalţi orbi cerşitul rămâne interzis.

O tânără contesă sărăcită şi oarbă, cu medalia distinctivă pe piept, în timpul tristei ei plimbări pe stradele Berlinului.

Une jeune ci-devant comtesse, poussée par la misère, a accepté et épinglé sur la poitrine la médaille des aveugles qui l'autorise à mendier dans la rue.

Auf Veranlassung des preussischen Ministeriums werden Blinde mit einem Abzeichen Versehen, das auf der linken Brustseite getragen wird, um das Publikum zu Hilfeleistungen für dieselben beim Passieren der Strassen zu veranlassen.

Un regulament poliţienesc al aplauzelor în teatru

Aplauzele, cari sunt o manifestaţie a entuziasmului, o formă de aprobare zgomotoasă dar veselă, n-au fost reglementate în nici-o ţară, afară de Austria, unde regulamentele poliţieneşti de acum o jumătate de veac conţineau următoarele dispoziţiuni ciudate:

„Aplauzele pe cari le-ar merita piesa ori actorii nu trebue nici odată să se manifesteze în chip zgomotos, contrar regulelor bunei cuviinţe.

„Aplauzele repetate, de trei ori fiind socotite un omagiu ce se cuvine numai suveranilor, nu e permis ca ele să fie acordate actorilor şi actriţelor. Mai e interzis de a cere, prin bătaie cu mânile, prin ţipete ori prin alt zgomot, ca un octor să mai apară după sfârşitul spectacolului".

Mai era interzis tuturor persoanelor ataşate de serviciul teatrelor Curţei să cedeze „acestor soiuri de provocaţiuni" şi să reapară sub un pretext oarecare şi mai ales să mulţumească publicului.

Aceste dispoziţiuni riguroase prevedeau numai o singură împrejurare când puteau fi călcate. „Regulamentul acesta nu suferă nici o excepţie afară de cazul de debut al unui personaj". Acesta era tocmai personajul care avea mai puţină şansă să excite entuziasmul.

Săptămâna

Încă înainte de în veci binecuvântata zi de 9 Aprilie — a 6-a aniversare a actului solemn al realipirii Basarabiei la Patria-Mumă — Moldovenii dintre Prut şi Nistru au răspuns la îndrăzneaţa încercare a guvernului sovietic de a redeschide chestiunea acestei uniri. La vestea provocătoarelor pretenţii formulate la Viena de Krestenski, întreaga suflare românească din Basarabia — această provincie din totdeauna trup din trupul României — a ripostat printr'o protestare, a cărei impetuozitate n'avea de egală decât spontaneitatea ei. Ca un singur om norodul basarabean s'a ridicat spre a-şi afirma hotărârea de a trăi o viaţă românească între hotarele firesti — etnice, istorice şi geografice — ale României tuturor Românilor.

Voinţa aceasta nestrămutată a fost din nou şi — dacă se poate — cu un încă şi mai cald entuziasm proclamată pe întreg teritoriul Basarabiei, în ziua când primul-ministru al României Intregite a venit la Chişinău să se lege în numele ţării că „dacă s'ar întâmpla să se găsească vre-o forţă care, prin violenţă, să conteste dreptatea actului îndeplinit al unirii, acea forţă va fi întâmpinată de conştiinţa unui neam întreg, care va şti să facă să i se respecte drepturile". Iar prin aclamaţiunile lui, poporul basarabean, exponentul autorizat al conştiinţei naţionale a Românismului dintre Prut şi Nistru, a întărit acest legământ.

Blestematul jug moscovit, care a dăinuit 106 ani, este şi va rămâne numai ca amintirea unui vis urât.

Soluţiile jocurilor

Au deslegat problema de aritmetică şi cuvintele în triunghiu:

Bucureşti: R. Adelstein, C. Nuţescu, Petrescu D., S. şi M. Ghelbert, Weinberg M., Petrescu G., J. Ghelbert;. B. Zisman.

Botoşani: St. Bârzu G.

Buzău: V. şi A. N. Deciulescu.

Câmpina: Chiţu I., Marinescu; *Cluj:* V. Magda.

Dumitreşti (R. Sărat): C. G. Ste fănescu.

Galaţi: St. şi Al. Lovin, R. Ghingold, Grunfeld M. Muşală T., Liţica E.; *Giurgiu:* P. Stănişteanu, P. I. Paştin.

Iaşi: Glickman A.

Piteşti: V. Dumitrescu, V. Olteanu, E. Dumitru, J. Ştefănescu, C. Olteanu; *Ploeşti:* G. Iacşa.

Roman: E. şi M. Sachelaride.

Tecuci: M. Cobzac; *Tulcea:* Gavrilescu St.

Vârlezi (Covurlui): V. M. Caraman.

Au deslegat fuziunea de cuvinte şi cuvintele în triunghiu:

Bucureşti: M. Ţiuleanu, L. Şeptelici, I. Bălănescu, G. G. Ionescu, G. Duport, P. Gr. Bălănescu, M. G. Ionescu, Mihăilescu V., Dumitrescu N. G., Stănescu V., Boteanu A., Popescu-Nehoiaşi, Knapp A. R., Tr. G. Ştefănescu. L. Ionaş, C. P. Bottea.

Almăj (Dolj): E. şi C. Vlăduţă..

Bacău: Scripcaru I.; *Băileşti (Buzău):* Sporea G., Cucu P.; *Băileşti (Dolj):* M. şi P. Colan, M .şi I. G. Mihăilescu; *Beceni (Buzeu):* C. Moldoveanu; *Bistreţ (Dolj):* C. şi G. Butaliu; *Botoşani'* Spodhaim S., Şarf M., I. Manea; *Brăila:* G. B. Caravia; *Buzeu:* I. şi E. Pleşoianu.

Calafat: E. şi M. Ciupag; *Câmpulung (Muscel):* M. Chirovici; *Caracal:* A. şi F. Cristescu, A. L. şi V. Săndulescu, L. Petriceanu; *Cetate (Dolj):* C. C. Popescu, E. I. Piroteală, L. şi M. Predescu, R. I. Colă; *Chişinău:* M. Băcescu; *Coţofeni (Dolj):* L. şi M. Bărbulescu, L. şi G. Vieru; *Craiova:* M. şi I. Seliţte, G. Bucureşteanu, N. Petrescu, M. Zlatean, Ionescu C. A., M. Munteanu, Cristescu A. V., Tr. Turtureanu, E. M. şi G. Panica, N. Soloviu, J. şi A. Ignătescu, Georgescu P. P., L. E. şi D. Constantinescu, J. Pârlog, V. Etienne, P. şi I. Roiescu, A. Cartianu, Dinulescu M. Şt., P. şi B. Rabega, Gheorghiu N. F., A. Nicolau, Domingo O. L., S. Mandler, Fraţii N. Cartian, N. Antonescu, Gr. I. Corâliu, Martinescu V., G. Negulescu, F. şi A. Popescu, Popilean A., A. şi D. Stânculescu.

Dobreşti (Dolj): N. Dobrescu.

Focşani: I. Segal.

Galaţi: Ionescu F.; *Ghergheasa (R.-Sărat):* A. Cristian; *Giurgiu:* I. Penhas, P. şi M. Neculcea, Şoculescu M. A., Sp. Sverca, Cristea I. Ap., Popescu N .C.; *Gugeşti (R.-Sărat):* E. V. Zainea; *Gura-Sărăţii (Buzeu):* G. şi V. Panaitescu.

Jegălia (Ialomiţa): V. Stoian.

Miera (Putna): N. M. Măgureanu; *Moţăţei (Dolj):* V. şi M. Corcoveanu.

Negrileşti (Putna): I. Taftă; *Nistoreşti Moineşti:* N. D. Ionescu.

(Putna): Cl. Petrache.

Ploeşti: J. Peters. *Olteniţa:* Durus.

Urmează în pagina 252.

După ruperea tratativelor româno-ruse dela Viena. — Delegaţii celor două guverne, fotografiaţi în grup cu d. Gruenberger, ministrul de externe al Austriei, are a prezidat şedinţa de deschidere. — In rândul întâiu, pe scaune, dela stânga la dreapta: 1) d. Serebriakow (rus); 2) Krestensky, ambasadorul Rusiei la Berlin, şeful delegaţiunei ruseşti; 3) d. Gruenberger, ministrul de externe al Austriei; 4) d. Langa-Răscanu, şeful delegaţiunei româneşti; d, Mircea Juvara, al doilea delegat al României.

La conférence roumano-russe à Vienne. — Assis, de gau che à droite: 1) M. Serebriakow (Russe); 2) M. Krestensky (Russe); 3) M. Gruenberger, ministre des Affaires étrangères d'Autriche, qui a présidé la séance d'ouverture; 4) M. Langa-Rascanu, chef de la délégation roumaine; 5) M. Mircea Djuvara, second délégué roumain.

Die rumänisch-russische Konferenz in Wien. — Sitzend von links nach rechts: 1) Herr Serebriakow (Russland); 2) Herr Krestensky, Praesident der russische Delegation; 3) Herr Dr. Gruenberger, esterreichischer Bundesminister für Aeusseres, der die erste Sitzung eröffnete; 4) Herr Langa-Rascanu, Praesident der rumänischen Delegation, Herr Mircea Djuvara, der zweite Delegierte Rumäniens.

Reântoarcerea păsărilor călătoare

Incepe să ne sosească păsările călătoare. S'a întors primăvara!

Unde se duc oare să-şi petreacă iarna aceşti călători inimoşi? Diferitele societăţi de ornitologie au făcut studii interesante în această privinţă şi mulţumită unui acord internaţional, s'a putut stabili itinerariul lor.

Un inel uşor fixat de piciorul unor anumiţi indivizi, cărora li se redă apoi libertatea pentru a fi capturaţi din nou în vre-o regiune îndepărtată unde se duc cu iuţeala vântului, a permis fixarea identităţii lor. In chipul acesta s'au făcut peste 50.000 constatări. Fluerarii auriţi sunt cei mai cugetători, căci ei străbat distanţe până la 5000 leghe. Raţele şi gâştele sălbatece pleacă din Scandinavia în sudul Asiei, din Alaska în America meridională. In coloniaa Capului s'au prins rândunele cari veneau din Anglia. Ce călătorie imensă, pentru nişte păsări mici!

Uneori, în cursul drumului, ele poposesc pe vre-o insulă unde găsesc ceva hrană. Alte dăţi ele găsesc prilejul de călători cu vaporul, de a se agăţa de vre-un vas care se îndreaptă spre ţinta lor. Multe din ele se lasă amăgite de mirajul farurilor, în jurul acestora sunt adevărate lucatombe de păsări,

Când se întorc în meleagurile noastre, rândunelele îşi regăsesc cuiburile fără greş. Ca şi berzele, ele sunt socotite de popor ca aducătoare de noroc.

Berzele se întorc în toţi anii la aceeaş epocă. La data fixă se aude clăpăitul lor când sosesc şi-şi iau în stăpânire acoperişurile înalte, clopotniţele şi se înşirue ca o cunună albă pe frontispiciul bisericilor.

In Alsacia barza face parte din istoria legendară a ţării, din decorul ei. Ea a devenit acolo o pasăre aproape sfântă cum e ibisul în Egipt. Ea e simbolul hale.

Moravuri de aiurea

Nebunia religioasă în Rusia

Sforţările făcute de dirigiutorii sovietici de a smulge credinţa din sufletul rusesc, n'au fost încununate de succes.

In multe sate, mai ales în Rusia meridională, ţăranii au fost copriţi de o panică, de oarece ei socot că sfârşitul lumei se apropie. Se duc în cete mari prin păduri, taie copacii şi fac din ei cruci imense, cu cari înconjoară casele lor spre a le feri de duhul răului. Orice muncă, în afară de aceea a facerii crucilor, a încetat. Mulţi îşi părăsesc colibele şi se duc de se instalează la adăpostul semnului isbăvitor.

Mai peste tot locul se ivesc profeţi cari anunţă că „o mare parte din teritoriul Sfintei Rusii va dispare sub apă şi că Moscova va deveni cel mai mare port al Europei orientale".

Se spune că s'au produs numeroase cazuri de nebunie, provocată de groaza nespusă răspândită de aceste profeţii.

... Ca oamenii!

Lupte fratricide în lumea insectelor

Interesante observaţiuni au fost făcute, în anii din urmă, de naturaliştii cari au studiat în deaproape viaţa diferitelor genuri ale regnului animal. La unele din ele s'a notat existenţa instinctului de războire între indivizi aparţinând aceleiaşi societăţi, întocmai ca la oameni.

Şi pornirile acestea duşmănoase se manifestă prin încăerări sângeroase cari, în cele mai multe cazuri, se isprăvesc prin răpunerea adversarului mai slab.

Un curios instantaneu a fost luat de un entomolog german, care a fost martor la o luptă crâncenă între două lăcuste. Avem iluzia c'am asista la o încăerare între două din mândrele făpturi „plăsmuite după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu", a căror menire pe pământ numai aceia de a se istovi în lupte fratricide nu poate fi.... Da, priviţi la duelul dintre cele două lăcuste şi spuneţi dacă nu înfăţişează aidoma scena unei ciocniri între doi oameni, cari, ca ultim argument, recurg la puterea pumnului, spre a regula un diferend de ordin material ori moral.

...Oare unica deferenţiare dintre om şi animal să nu fie decât darul graiului articulat, de care, de altfel, facem un abuz cu calomniile şi înjurăturile triviale? Ar fi trist dacă acesta ar rămâne singurul atribut caracteristic al regelui creaţiunii..

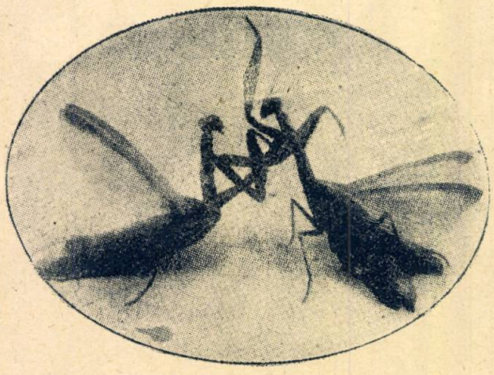

Instantaneu înfăţişând o încăerare între două lăcuste.

Instantané représentant deux sauterelles en plein combat.

Augenblicksaufnahme die zwei Heuschrecken in erbitterten Kampf darstellen.

Indemânarea nevestei

— Ei cum a gătit nevastă-ta pentru prima dată?

— Nu mai întreba! Până şi cartea de bucate s'a ars!

Mascotele

Ori-cine şi-a încercat vreodată norocul la joc, ori a privit cum joacă alţii, ştie câtă putere are superstiţia la masa de joc. Jucători şi jucătoare cu experienţă jură că sunt obiecte aducătoare de şansă ori de ghinion şi obicinuiesc să poarte la ei o mascotă, adică un obiect care să îndepărteze de ei ghinionul la joc. Dar ce anume se pretează pentru o mascotă?

LLa aceasta răspunde cu deamănuntul o carte engleză apărută de curând şi intitulată „hhe Mascot book". In primul rând nu poate fi mascotă nici un obiect cumpărat pentru uzul propriu, ori obţinut pe cale necinstită, acest fel de obiecte devine tocmai... aducătoare de ghinion.

Foarte eficace ca mascotă e o bucăţică de cărbune de pământ, cumpărat pe stradă ori căpătat dela vreun prieten. O mascotă excelentă mai e mărgeanul. El mai fereşte etât pe copil cât şi mama de deochiu. Acesta e adevăratul motiv pentru care se pun şi copiilor mici coliere de mărgean. In schimb n'au nici o valoare mascotele născocite în chip arbitrar în formă de animale, etc., cu cari se face un negoţ înfloritor mai ales la Monte Carlo. El are doar proprietatea de a îmbogăţi pe negustori.

O colecţie de câteva sute de ceasornice

Oraşul american Boston posedă un original, care are o manie pe cât de ciudată pe atât de inofensivă. El are adevărată patimă pentru ceasornice şi cheltuieşte tot ce are spre a-şi mări colecţia care numără de acum câteva sute de specimene, diferite. Posedă toate modelele cunoscute şi necunoscute, dela ceapa strămoşilor noştri, până la bijuteria microscopică din zilele noastre.

Unele sunt de o mare valoare intrinsecă, ori artistică. Este unul care bate orele cu un clopoţel argintiu, altul bate jumătăţile şi sferturile, altul cântă ca o păsărică; un al patrulea face să apară succesiv pe cadran cei doisprezece apostoli. Toate au un lanţ, o cheie şi o pecete asortată la stilul lor particular.

Fericitul posesor al acestor mici maşine le întoarce pe toate în fiece dimineaţă, cu o regularitate de cronometru şi-şi petrece ziua observându-le şi egalându-le mersul.

Asta nu e o ocupaţie uşoară căci e tot aşa de anevoios să faci să se potrivească două ceasornice cum e să faci să se înţeleagă două femei, şi e cu atât mai anevoios când ai câteva sute de ceasornice. Se înţelege dela sine că el nu reuşeşte nici odată şi e omul din Boston care ştie mai puţin ca oricare altul cât e ceasul.

M. S. Regele , înconjurat de A. S. R. Principele Moştenitor (1), în uniformă de inspector general al aeronauticei, de ministrul Poloniei în Bucureşti (2) şi de d-l general Paul Angelescu (3), Mareşalul Pa atului — care dă cetire listei — prinde pe piepturile a 37 ofiţeri români activi şi de rezervă, decoraţia de război ce le-a fost conferită de Preşedintele Republicei Poloneze. Printre aceşti ofiţeri se află şi d. Ionel Lupescu (4) cunoscutul deputat ţărănist, ofiţer de rezervă decorat cu ordinul „Mihai Viteazul".

Begleitet vom Kronprinzen Carol (1), vom polnischen Gesandten in Bukarest (2) und vom Hofmarschall, General Ange escu (3) heftet S. M. der König an der Brust von 37 rumänischen Offizieren das Tapferkreuz das ihnen vom Praesidenten der Polnischen Republik verliehen wurde, an.

O „stea" a acrobaţiei

Miss Bird Millman, prima dansatoare pe sârmă din întreaga Americă.

Pe o sârmă întinsă deacurmezişul stradei Broadway, în apropierea Primăriei din New-York şi la o înălţime de aproape 100 metri, această „stea" a acrobaţiei face paşi de dans, cu tot vântul care suflă cu putere.

In timpul cât se produce pe sârmă, artista e în legătură cu strada printr'un mic aparat radiofonic portativ.

După cum şi era de aşteptat, s'a constituit un consorţiu spre a o exploata ca pe o reclamă vie aeriană.

Miss Bird Millman qui joue sur une corde tendue à travers la Broadway, à New-York, à une altitude de 100 mètres.

Miss Bird Millman, die erste Seiltänzerin Amerikas. In einer Höhe von 100 Meter überschreitet sie auf einem strafgespannten Seile den Broadway, in New-York.

Patru bărbaţi ridicaţi pe mâini de către o fată de 17 ani. — O putere cu adevărat herculeană are această atletă care cu fiecare braţ ridică în acelaş timp câte 2 bărbaţi care reprezintă o greutate totală de vre-o 250 kilograme — adică 125 kilograme într'o mână.

Une jeune fille de 17 ans soulevant de ses bras quatre hommes, soit un poids total de 250 kilos.

Ein 17 jähriges Mädchen beim Heben von vier Männern im Gesamtgewicht von 250 kgr., d. h. je 125 kg. in einer Hand.

Fotografia

— Uite, bărbate, ce frumos arăt eu pe fotografie!

— Aşa; bine ar fi să arăţi totdeauna aşa!

Câinele-campion al înotului

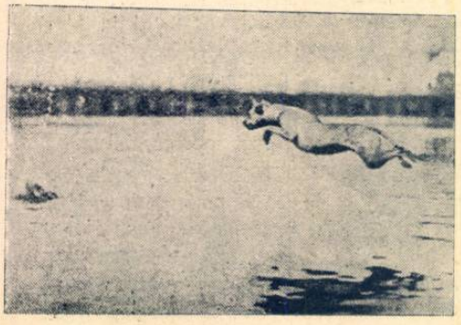

La un concurs organizat la Londra între numeroşi reprezentanţi ai rasei canine, căţeaua Daisy a bătut recordul înnotului.

Instantaneul de mai sus o înfăţişează pe Daisy în superbul ei salt în apă spre a reapare apoi la suprafaţă în punctul negru din stânga (capul agilului înnotător patruped).

Un chienne qui détient le record canin du plongeon.

Ein Hund der den Weltrekord des Sprunges ins Wasser, des Tauchens und des Schwimmens behauptete.

O raritate: un diamant verde

D. Nowick, însărcinat cu examinarea zăcămintelor din Transvaal a sosit la Londra cu un diamant de o specie aproape necunoscută. El e de culoare verde închisă. Dacă diamantele negre şi galbene se întâlnesc destul de des, şlefuitorii de diamante din Londra nu-şi amintesc decât de un singur diamant verde de o nuanţă cu mult mai deschisă şi care a fost vândută cu un preţ destul de bun la licitaţie acum vreo treizeci de ani.

Piatra descoperită de d. Nowick, cu toate că e mică, — brută cântărea 5 carate şi şlefuitul a redus-o la 1 carat — se pare că are o valoare foarte mare. In tot cazul proprietarul ei spune că a refuzat pentru ea 5 mii de lire sterline (peste 4 milioane de lei).

Nostim e că atunci când a găsit-o, ea avea o înfăţişare aşa de proastă în gangul ei negricios, că un negustor localnic i-a oferit pe ea 10 silingi şi s'a mirat văzând că el refuză să facă o afacere aşa de bună.

E drept că abia la şlefuit s'a descoperit culoarea verde, care o face de nepreţuit.

Voiţi să cunoaşteţi progresele ştiinţei, marile descoperiri şi invenţii? Citiţi regulat
MAREA REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ
„ORIZONTUL"
12 pagini mari cu numeroase clişee
Apare în fiecare Joi
Un No. Lei 4

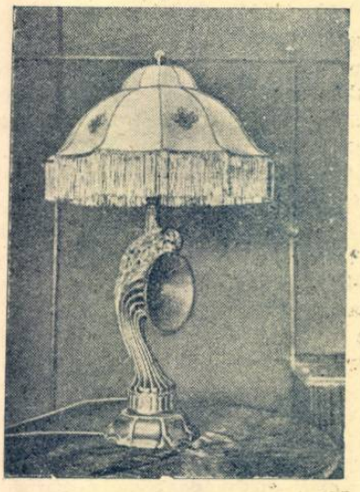

Lampa radiofonică. — Unul din punctele de atracţie ale unei recente expoziţiuni radiofonice, a fost această lampă de masă, pe al cărei picior se află fixat un aparat receptor pentru concerte transmise dela distanţă pe calea undelor hertziene.

Lampe à support muni d'un haut-parleur.

Eine Tischlampe die zugleich einen Lautsprecher für radiokonzerte bildet.

Inceputurile Automobilismului

154 de ani dela apariţia primului automobil

Fotografia acestei „trăsuri cu aburi" (fig. 1), aşa cum a fost botezată de inventatorul ei, ne evocă mai de grabă imaginea unei maşini de spălat, decât aceea a unui vehicul în care tracţiunea animală e înlocuită prin forţa motrice a vaporilor.

S'au împlinit 154 ani de când ofiţerul de geniu francez Cugnot a făcut (în 1770), în faţa autorităţilor militare, prima încercare cu invenţia lui, al cărei modele păstrat şi astăzi în muzeul Şcoalei de Arte şi Meserii din Paris. Trăsura mecanică şi-a făcut cu succes proba, dar ministerul de războiu a refuzat inventatorului subvenţia solicitată de acesta, spre a o putea construi în serie. Automobilul Cugnot a rămas cu o simplă amintire a primelor începuturi ale industriei automobile.

Au trecut şasezeci de ani şi în 1830 englezul Hancork lansă modelul său (fig. 3), un fel de autocar, pus în mişcare de o mică maşină cu vapori şi a cărui viteză maximă era de 15 kilometri pe oră.

Nici încercarea inginerului englez n'a prins, căci curând a fost neglijată. Au trecut alţi 43 ani, până când, în 1873, îşi făcea apariţia în Franţa prima trăsură fără cai, capabilă să realizeze o viteză relativ mare şi pe o distanţă însemnată. E modelul expus, la Expoziţia Universală din Paris din acel an, de constructorul francez Amédée Bollée. Botezată „La Mancelle", această trăsură automobilă (fig. 2), era prevăzută cu un motor de 20 cai putere, graţie căruia putea să realizeze o viteză de 30-35 kilometri pe oră, pe un drum neaccidentat. E un break cu 12 locuri, care mai e şi azi în funcţiune, iar astă toamnă a figurat bine-înţeles numai cu titlu de curiozitate — în circuitul organizat în departamentul Sarthe.

In 1885, uzinele franceze Dion-Bouton pun în circulaţie o trăsură automobilă (fig. 4) care, faţă de modelele anterioare realiza un progres simţitor.

Din acel moment se desinează avântul industriei automobile; se înjghebează uzine cari, sub imboldul concurenţei, se intrec în perfecţionările aduse sistemelor lor.

In 1890, apare pe pavajul Parisului primul automobil cu roţi de cauciuc şi cu posibilitatea pentru conductor nu numai de a regula viteza ci şi de a imprima maşinei mişcarea înapoi. Era automobilul creat de uzinele Panhard-Levassor.

Să mai stăruim asupra desvoltării pe care, în anii din urmă, a luat-o industria automobilă? Vedem doar' cu ochii noştri că, pe zi ce trece, trăsura mecanică înlătura tracţiunea animală, că azi, la Paris, unica trăsură cu cai care mai circulă, a ajuns un obiect de curiozitatne, ca un strigoiu al unor vremuri de mult, de mult apuse. Iar în America, din 7 locuitori, unul posedă automobilul propriu.

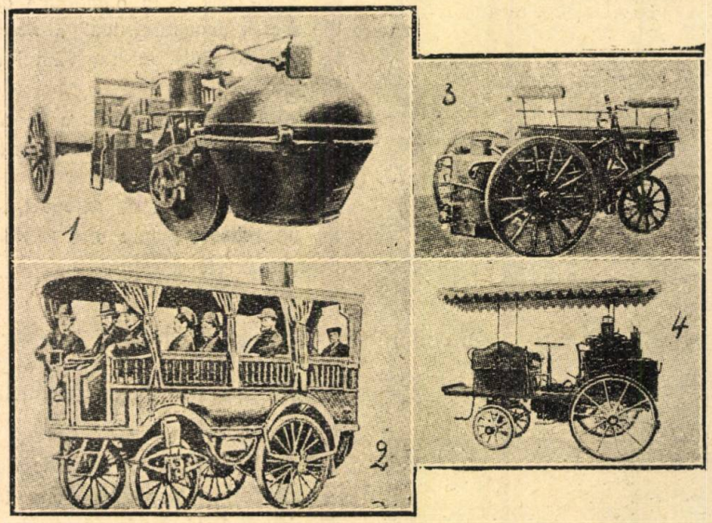

Primele 4 t'puri de automobile : 1. Maşina Cugnot (1770); 2. maşina Bollée (1873); 3. maşina Hancork (1830); 4. maşina Dion Bouton (1885).

Les premiers types de voitures automobiles : 1. Cugnot (1770); 2. Bollée (1873) 3. Hancork (1830); 4. De Dion-Bouton (1885).

Die ersten Kraftwagen-Modelle: 1. Cugnot (1770); 2. Bollée (1873); 3. Hancork (1830); 4. De Dion-Bouton (1885).

Ocolul lumii pe jos

O tânără pereche de intelectuali olandezi (soţii Borsie) au găsit o soluţiune ingenioasă spre a agonisi o avere pentru care nu aveau nici o perspectivă, dacă rămâneau în ţara lor. Imediat după nuntă au pornit să facă pe jos ocolul lumei.

Inspiraţia a fost din cele mai fericite, pentru că până acum, numai în trecerea prin Belgia, Franţa şi Italia au adunat o sumă destul de rotundă din reţetele realizate cu conferinţele ţinute asupra impresiilor culese din drum, precum şi din vânzarea instantaneelor fotografice luate prin ţinuturile străbătute.

Din Italia s'au îmbarcat pentru Spania şi Portugalia, de unde, cu un vapor, se vor duce în Anglia. De aci vor pleca în America şi apoi în Japonia. In urmă vor trece în China, India, Arabia, Egipt şi toată Africa.

Făcând 20 kilometri pe zi, au socotit că în şase ani vor realiza înconjurul lumii.

Deux jeunes globe-trotters hollandais qui, à raison de 20 kilomètres par jour, se proposent de faire en six ans le tour du monde.

Zwei holländische Fussgänger die eine Rundreise um die Erde (20 km. per Tag) unternommen haben.

Prin tragere la sorţi au câştigat :

Premiul problemei de aritmetică (volumul „Tainele Curţii Germane") d-l Ionel Mitru — Iaşi.

Premiul fuziunii de cuvinte (volumul „Tainele Curţii Germane") d-l Stănescu D. Virgil — R.-Sărat.

Premiul cuvintelor în triunghiu (volumul „Misterul Romanivilor") d-l Dima I. — Brăila.

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresa exactă spre a li se expedia premiile.

Cum s'a născut ştiinţa meteorologiei

Geniului lui Le Verrier i se datoreşte organizarea meteorologică aşa cum funcţionează azi în lumea întreagă.

Iată ce împrejurări au făcut pe celebrul astronom să se ocupe de această chestiune.

La 14 Noembrie 1854 un ciclon neaşteptat bântuise pe Marea Neagră şi pricinuise naufragiul flotei anglo-franceze.

Le Verrier, însărcinat de ministrul de războiu să studieze cauzele furtunii şi modul de a evita astfel de dezastre, făcu o anchetă asupra stărei atmosferice a Europei în intervalul dintre 12 şi 22 Noembrie. El se încredinţă astfel că furtuna care prăpădise flotele aliate din Marea Neagră străbătuse Europa dela nord-est la sud-est.' El a mai demonstrat că dacă pe vremea aceea ar fi existat telegraful electric între Viena şi Crimeea, flotele aliate ar fi putut fi prevenite la timp de apropierea uraganului şi deci ar fi putut lua măsurile necesare pentru a-i evita ori a-i micşora efectele.

Atunci el a conceput şi a realizat proiectul unei reţele internaţionale de observaţiuni meteorologice făcute în clipe determinate şi transmise telegrafic la Paris, unde serveau la compunerea unor hărţi cari arătau situaţia atmosferică a zilei şi mulţumită cărora se putea cunoaşte vremea rea care se abătea asupra Europei şi trajectoria probabilă ce va urma.

Republica în Grecia. — Primul-ministru Papanastasiu (x) înconjurat de colaboratorii săi printre cari generalul Kondylis (1) ministru de războiu, şi d. Arvantinos (2) ministru de interne, pe scara dela intrarea palatului regal din Atena, unde, sub preşedinţia amiralului Kunduryotis, regentul ţării, s'a ţinut un consiliu de ministri în vederea plebiscitului.

La République en Grèce. — M. Papa astassiou (x) président du conseil, entouré de ses collaborateurs, dont au premier lan, le général Kondylis (1) et M. Arvantinos (2).

Die republikanische Regierung Griechenlands. — Ministerpraesident Papanastasiu (x) im Kreise seiner Mitarbeiter. In erster Reihe General Kondylis (1) Kriegsminister, und Herr Arvantinos (2) Minister des Innern.

O minune a technicei

Revolverul minunscul

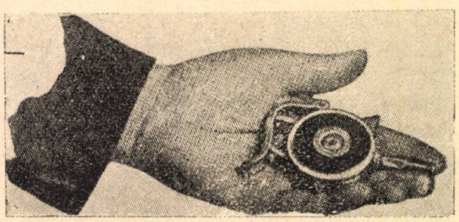

E un revolver de dimensiuni atât de reduse, că poate fi ţinut în mâna închisă.

Dar, pe cât sunt de mici, tot pe atât sunt de eficace aceste „jucării" cari au fost distribuite tuturor agenţilor Siguranţei din New-York.

Când e să facă uz de el, agentul lasă numai să se strecoare, între degetul din mijloc şi inelarul, ţeava revolverului şi printr'o simplă apăsare provoacă descărcarea. In magazia — care formează partea centrală a armei — se află 12 glonţe.

Revolverul acesta e de o mare utilitate într'o luptă de corp la corp: poliţistul, simţindu-se în primejdie, poate, la un moment dat, să descarce arma în individul pe care vrea să-l aresteze şi care opune rezistenţă. Cele douăsprezece gloanţe pot fi trase unul după altul aproape automatic.

Le revolver-joujou qui peut être dissimulé dans la paume de la main et dont sont pourvus les inspecteurs dela Sûreté de New-York.

Der Spielzeug-Revolver den man in der Faust verbergen kann und womit die New-Yorker Geheimpolizei versehen ist.

Extravaganţe

Liga mâncătorilor de brânză

La sfârşitul acestei luni va avea loc la Londra, primul bancheet anual al Ligei mâncătorilor de brânză.

Această ligă e cam ciudată. La sfârşitul banchetului, se aduce la desert brânzeturile cele mai bizare ca formă şi cele mai neobicinuite ca compoziţie. Se savurează mai ales brânză din lapte de cămilă, brânză din lapte de balenă, etc.

Se pare, de ast-fel, că gustul lor întrece, şi încă cu mult, brânzeturile cari se văd de obiceiu la mesele noastre.

Aceasta se prea poate, dar, în afară de orice alte consideraţiuni, preţul cam... special al brânzei din lapte de balenă, de pildă, o va împiedica întotdeauna să ajungă la o mare popularitate.

Un monstru

Omul cu cap de broască

Specimenul acesta de monstru omenesc a fost descoperit de antropologul Heilborn, în cursul unei călătorii de studii în India.

L'homme à la tête de grensuille.

Ein Mensch mit einem Froschkopf.

Citiţi „ORIZONTUL"
marea revistă enciclopedică săptămânală

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IAŞI

Din misteriosul Tibet

Castelul lui Dalai-Lama din Lassa

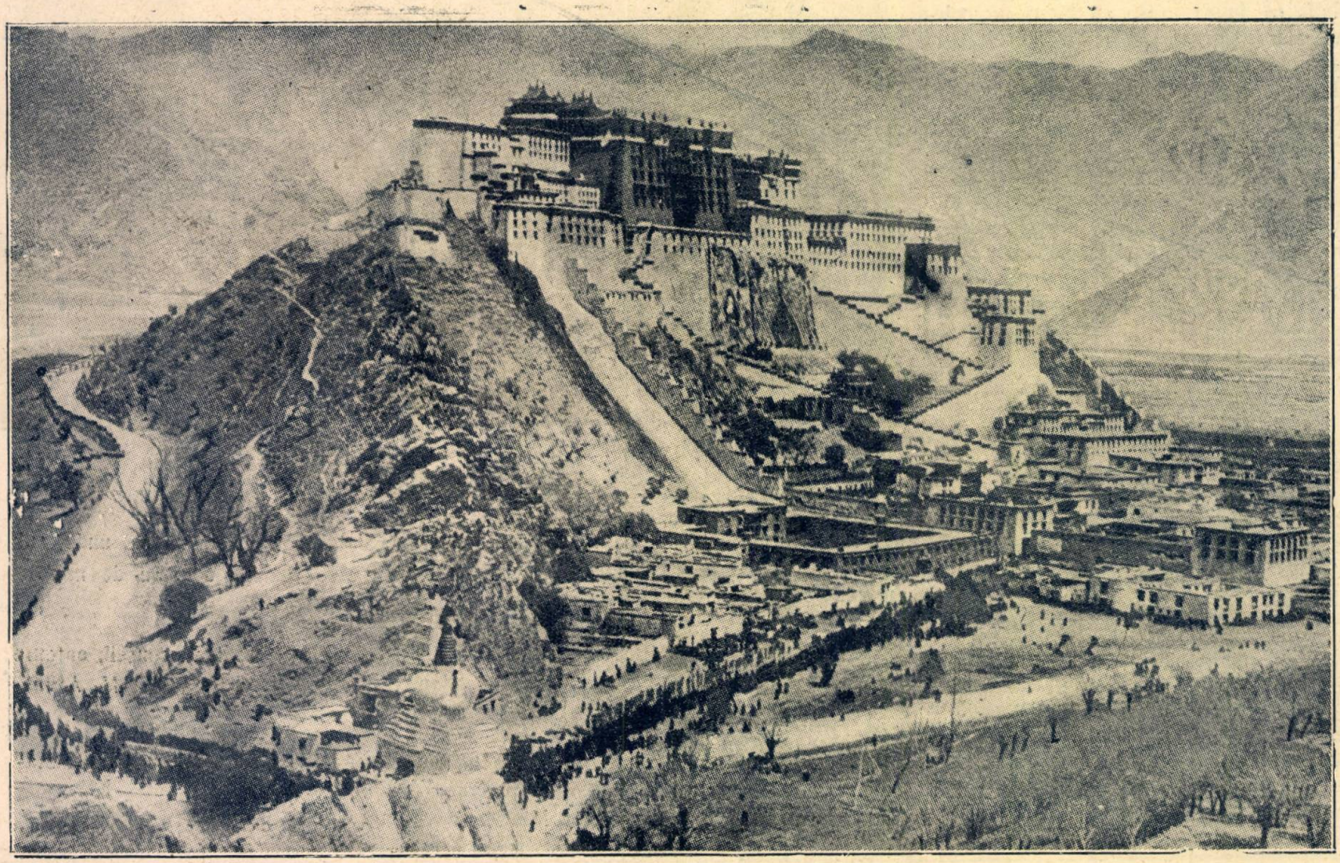

Vederea cetăţuiei, cocoţată pe una in crestele munţilor Himalaia, care ser este de reşedinţă lui Dalai-Lama. şeful republicei teocratice a Tibetului — centrul de azi al budismului.

Vue du château fort de Lhassa, résidence du Dalaï-Lama du Thibet.

Das geheimnisvolle Schloss des Dalai-Lama von Thibet in Lhassa.

E de netăgăduit că munţii exercită o atracţiune deosebită asupra oamenilor, cu toate că de fapt numai puţină lume găseşte plăcere în a se căţăra pe ei şi încă mai puţină pricepere tot farmecul stâncilor prăpăstioase, al coloşilor înzăpeziţi şi colţaţi.

Dar munţii nu atrag numai pe acei pe cari îi numiţi alpinişti şi pe acei cari îndrăgesc frumuseţea şi misterul lor. Ei mai ademenesc la sânul lor larg pe oamenii cari pe vremuri şi-au ales meleaguri îndepărtate şi austere, pentru a se consacra — nesupăraţi de distracţiunile lumeşti, — dogmelor lor religioase.

Lăcaşuri religioase întâlnim în Alpi, cum sunt adăposturile St. Bernard şi Simplon, şi mai găsim foarte multe în alte ţări.

Dar cele mai sus cocoţate sunt cele ale Tibetuluui, unde primii adepţi ai lui Buda, au întemeiat o adevărată republică teocratică.

Ce a atras pe întemeietorii acestor mânăstiri? Era oare tăcerea şi măreţia înaltelor stânci care le favoriza concentraţiunea sufletească în vocaţiunea lor mistică? Dar ei şi-ar fi putut ridica mânăstiri şi la şes, în locuri tot aşa de retrase, dar mai accesibile. Şi cu toate astea au mers tot înainte, s'au căţărat prin defileuri înalte şi înzăpezite, au străbătut podişuri înalte, bătute de vânturi, până au ajuns la vre-un lanţ mare muntos şi aici şi-au ridicat mânăstirea. Se prea poate ca poziţiunile înalte erau bune din punctul de vedere al apărării.

Curioase instrumente muzicale, întrebuinţate de preoţii tibetani, la oficiarea serviciului religios.

Etranges instruments de musique des prêtres thibétains.

Seltsame Musikinstrumente der tibetanischen Priester.

Dar mai există o altă raţiune care izbeşte pe acei cari au vizitat câteva din aceste singuratice „Lama-Seraiuri". E vraja unei privelişti neasemuite.

Toţi acei cari cunosc şi iubesc munţii ştiu că aspectul acestora se schimbă aproape pe fiece oră, după efectele de soare ori de nori, de ceaţă ori zăpadă, cari toate le comunică un farmec nou, care variază ca şi expresiile pe o faţă omenească, — frumoasă ori ursuză. Dar farmecul liniştii din munţi nu e legat de condiţia singurătăţii. Dimpotrivă există o senzaţie sublimă de tovărăşie, o nevoie personală care împacă pe mulţi cu deliciile vieţii în comun.

Basarabia a României a fost, este şi vrea să rămâie

Foto — D. Husărescu, Chişinău

Instantanee ale grandioasei manifestaţii din Chişinău, în semn de protestare contra absurdelor pretenţii ale guvernului sovietic în ce priveşte Basarabia. — In stânga, manifestanţii în faţa consulatului francez. De sus, din balconul pe care se vede steagul francez, consulul vorbeşte mulţimii.

In dreapta, manifestanţii în faţa primăriei, unde au ascultat discursurile oratorilor cari, în cuvinte însufleţite, au afirmat unirea indisolubilă dintre Basarabia şi Patria-Mumă.

Manifestation patriotique de la population de Kishinau, capitale de la Bessarabie, pour protester contre les prétentions absurdes du gouvernement de Moskou et affirmer l'union indissoluble de cette terre roumaine à la mère-patrie.

Grosse patriotische Kundgebung der Kishinever Bevölkerung gegen den albernen Ansprüchen der russischen Sowjetregierung auf Bassarabien.

Americanisme

Un duel original între un ministru şi un senator

Lupta nu s'a dat nici cu floreta nici cu sabia, nici cu pistolul, nici măcar cu pumnii, ci, — suntem siguri că, oricât v'aţi frământa mintea, n-o să ghiciţi... Duelul a avut forma unei întreceri la mulsul vacilor!

Adversarii au fost: Wallace, ministrul de Agricultură al Statelor-Unite, şi d. Magnus Johnson, senator din Minnesota.

Acesta din urmă, care e unul dintre marii proprietari rurali americani, a adresat ministrului o interpelare de o extremă violenţă de limbaj, acuzându-l de incapacitate în conducerea departamentului său. „Dacă viitorul economiei noastre agricole e grav compromis — a strigat senatorul — pricina e că Preşedintele Coolidge n'a avut grija să aleagă „the right man în the right place". Onorabilul Mr. Wallace habar n'are de adevăratele nevoi ale agriculturii, — de aci nedestoinicia sa".

Ministrul invocând, în răspunsul său, autoritatea sa, de economist consacrat, senatorul Magnus Johnson i-a ripostat:

— Aşa, zici că te pricepi şi în conducerea unei ferme? Bine. Să te vedem, dacă ştii să mulgi o vacă...

— Ştiu.

— Atunci te desfid să concurezi cu mine la mulsul unei vaci.

— Primesc provocaţiunea.

„Intâlnirea a avut loc la o fermă din apropierea oraşului Washington, în prezenţa unui mare număr de senatori — cari figurau ca martori — cari figurau pe martori; iar direcţiunea luptei a fost încredinţată generalului Tasker H. Bliss.

La comanda arbitrului, cei doi adversari s'u lăsat pe vine în faţa a două vaci, dinainte constatate că au o egală producţiune zilnică de lapte.

Originalul duel a ţinut cinci minute

Generalul Bliss a măsurat apoi cantităţile respective de lapte mulse de cei doi combatanţi şi a proclamat învingător pe ministrul Agriculturii, care a muls cu un sfert de litru mai mult decât adversarul său.

Senatorul Johnson a făcut amendă onorabilă, retractând critica acerbă ce o făcuse ministrului. Şi astfel, Mr. Wallace e recunoscut destoinic de a conduce departamentul Agriculturii, pentrucă a făcut dovada controlată, că ştie să mulgă o vacă.

——oxo——

JOCURI

PROBLEMĂ DE ARITMETICĂ

Ionel a fost văzut de obicinuiţii lui tovarăşi de joc (Gheorghiţă, Mişu, Radu şi Nicolae) pe când fura mere din grădina vecinului.

Gheorghiţă îl întâmpină astfel:

— Dacă vrei să nu te spun, să-mi dai jumătate din mere, plus o jumătate de măr

Ionel primeşte.

Mişu aflând de învoiala lui Gheorghiţă îi cere şi el lui Ionel jumătate din ce i-a rămas, plus o jumătate de măr.

Ionel se execută.

Dar n'a scăpat numai cu atât, căci iată-l şi pe Radu care reclamă şi el partea lui din al doilea rest, adică jumătate din numărul merelor plus o jumătate de măr.

Ionel se execută.

Hoţul se uită cu durere la ce i-a mai rămas (al treilea rest) şi iată că vine şi Nicolae care cere şi dânsul jumătate din acest al treilea rest plus o jumătate de măr.

Ionel se execută — dar lui nu-i mai rămâne nimic.

Câte mere a furat Ionel şi cât au primit fiecare din cei patru tovarăşi de joc ai lui, în ordinea în care am arătat?

COMBINAŢIE DE SILABE

I. — Se dau următoarele 36 silabe:

a—a—ba—boa—că—că—clast— co — coşi—di—e—ea—ev—ghe—ho—i—îm —lă lă — lim — nea — ni — no—o—pă— po —ră—răs—re—ri—ta—ţă—tac—ţel — toa şi ur.

II. — Cu ele să se alcătuiască 11 (unsprezece) cuvinte cari să arate: 1. unul din cele două nume populare ale epilepsiei; 2. numele popular al unei beşici care se face sub limbă; 3. iarna o avem din abelşug; 4 numele dat ereticilor cari, în secolul VII distrugeau chipurile sfinte; 5. gloată, tabără de oaste; 6. boala calului când nu vede, deşi ochii îi sunt curaţi; 7. loc de adăpost pe câmp pentru ciobani şi vite; 8. calificativ ce, în epoca fanarioţilor, se da acelora cari erau de viţă nobilă, adică de neam fanariot; 9. însemnează excelent, însemnat; 10. numele popular al paserei, considerată de ţăran ca împăratul paserilor; 11. canal mic de scurs apa unei gârle.

III— Iniţialele acestor 11 cuvinte aşezate în ordinea crescătoare a numerelor de litere ce le compun (cuvintele cu acelaş număr de litere se pun în ordinea alfabetică) şi citite de sus în jos dau o dată memorabilă în istoria Intregirii Neamului.

Observăm că şi numărul care indică ziua lunii e scris cu litere.

CUVINTE IN PĂTRAT

1 ■ ■ ■

2 ■ ■ ■

3 ■ ■ ■

1. Numele mamei Sfintei Fecioare. 3. Numele unei bătături în carne. 3. Titlul dat de Alexandru-cel-Bun, comandantului şef al întregei infanterii a Moldovei.

La fel în coloanele verticale dela stânga la dreapta şi de sus în jos.

PROBLEMĂ DE ŞAH

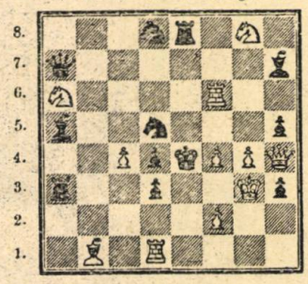

Alb trage şi, la a doua mişcare, dă şahmat.

Soluţiile şi numele dezlegătorilor jocurilor din numărul de faţă se vor publica în „Oglinda Lumei" No. 18.

———xxx-o-xxx———

Soluţiile jocurilor din „O.-L." No. 14

Problema de aritmetică. — Vechilul a pornit în urmărirea argatului *exact la 4 (patru) ore* după fuga acestuia din urmă Pentrucă foarte puţini au dat soluţia acestei probleme, complicată în aparenţă dar foarte simplă în fond, vom arăta raţionamentul deslegării.

Să însemnăm cu A. (conacul) punctul de plecare şi al argatului şi al vechilului şi cu *B* punctul în care vechilul îl ajunge pe argat. Intre aceste două puncte e o distanţă pe care şi unul şi altul o străbat — deci e exact aceeaşi.

Dar în calcularea timpului scurs între plecarea şi prinderea argatului, trebue să se ţie seama nu numai de kilometri străbătuţi pe jos de acesta, dar şi de timpul, transformat în kilometri, al popasurilor fugarului. Aceşti kilometri se adaugă la drumul efectiv străbătut şi avem astfel numărul exact de kilometri pe cari i-ar fi făcut argatul, dacă nu se opria de loc, cum nu s'a oprit nici docarul vechilului.

I. — Argatul face întâiu un drum de o oră şi jumătate — deci *6 kilometri* (4 kilometri pe oră).

II. — Argatul face apoi un drum de un sfert de oră spre a căuta brâul şi apoi alt sfert de oră spre a se înapoia la locul unde a observat lipsa brâului. Deci: altă jumătate de oră de mers ,adică *2 kilometri.*

III. — Aci face un popas de o jumătate de oră, timp care, socotit în kilometri, face *2 kilometri.*

IV. — Mai face două ore de drum, adică *8 kilometri.*

V. — Un al doilea popas, de astădată numai de un sfert de oră, adică *1 kilometru.*

VI. — După ce mai face cale de o oră şi un sfert, adică *5 kilometri,* e ajuns de vechil.

In total dar, în timpul scurs între momentul fugii şi acela al prinderii, argatul, dacă n'ar fi avut nici o întârziere (căutarea brâului — o jumătate de oră) şi n'ar fi făcut nici un popas (trei sferturi de oră), ar fi străbătut cale de 6 ore sau 24 kilometri (19 efectiv străbătuţi şi 5 reprezentând ora şi un sfert de întârziere şi de popasuri).

Argatul făcând uniform 4 kilometri pe oră, ajunge să împărţim 24 prin 4, ca să aflăm la câte ore dela plecare a fost ajuns de vechil — adică 6 (şase) ore.

Docarul vechilului făcând 12 kilometri pe oră, distanţă între conac şi punctul prinderii argatului (24 kilometri) a fost străbătută în 2 (două ore).

Argatul făcând în acest timp 6 (şase ore de drum, vechilul a pornit la 4 (patru) ore după fuga argatului (6—4=2).

Nu aşa că e simplu? Trebuia doar' puţină judecată.

Fuziunea de cuvinte: nuca—aba—zarzar —alba—răsteiu—iamă—nada—Elba —arca —numai = Nazarinean.

Cuvintele în triunghiu: Traian—Roman —Amur—iar—an—n.

Problema de şah. — Prima mişcare a Albului spre a zădărnici orice încercare de apărare ori temporizare din partea Negrului, trebue neapărat să fie: *Te8—e5.*

I. La *Negru* R f 4—e 5, *Alb* D f 8 —b 8 +
II. La *Negru* R f 4×g 5, *Alb* T e 5× f 5 +
III. La *Negru* D f 5 ×f 8, *Alb* C h 8—g 6 +
IV. La *Negru* D f 5 –f 6, *Alb* D f 8 × f 6 +
V. La *Negru* C f 3×e 5, *Alb* N e 1 —d 2 +
VI. La *Negru* C f 3×e 1, *Alb* D f 8 × f 5+
VII. La *Negru* T g 4×g5, *Alb* T e 5— e 4+
VIII. La *Negru*: 1) g 3—g 2; 2) h 4—h 3; 3) d 4—d 3; *Alb*: D f 8—f 5+

———xxooxx———

Au deslegat tustrele jocurile:

Bucureşti: Feld M.

Brăila: Dima I., G. Sudeţianu.

Câmpulung (Muscel): Chiriţă D. G.;

Caracal: I. Silistra.

Craiova: Dumitrescu St., G. Culcer, M. Caraianis.

Drogu (R.-Sărat): St. Companie; *Dumitreşti (R.-Sărat):* Georgescu G. Alex., Georgescu I.

Iaşi: I. Mitru, Diurcă D.

R.-Sărat: L. Mărgărit, N. Cocoş, Al. G. Aronescu, St. Th. Iliescu, Stănescu D. V., St. Campan; M. Lessing. *Roman:* D. Damaschin'V. şi V. Popovici, F. şi V. Georgescu; *Roşiori (Roman):* Platon C. C.

Sârbi (Putna): F. şi C. V. Brăileanu.

Tâmboieşti (R.-Sărat): Stănescu D. C.; Priftis A. G. *Trifeşti (Roman):* T. I. Năstase.

Vezi urmarea tabloului cu numele deslegătorilor în paginile 242 252 şi 255.

Barca portativă

Una din cele mai interesante creaţiuni în domeniul sporturilor e fără îndoială barca demontabilă portativă, care nu cântăreşte în total decât 25 kgr.

Desfăcută în 3 părţi, barca poate uşor fi transportată de doi inşi, precum se vede în fotografia de sus. — In cea de jos, vedem barca montată în 10 minute şi gata de a fi lansată pe apă.

Un canot démontable dont le poids total ne dépasse pas 25 kilogrammes et qui peut être monté en 10 minutes.

Ein tragbares Faltboot, das 25 Kilo wiegt und in 10 Minuten fahrt-bereit ist, zum Einlassen ins Wasser.

100 case mutate din loc la 18 km.

O întreagă colonie de muncitori, compusă din vreo sută de case a fost mutată în America pe camioane-automobile, dintr'o localitate în alta, pe o distanţă de 18 kilometri.

Pentru operaţiunea aceasta s'a întrebuinţat câte un auto-tractor cu o platformă ce putea duce 35 tone.

Transportul fiecărei case a durat patru ore.

Rolul mărului în medicină

Mărul dela care, după spusele Scripturei, se trag toate chinurile noastre pământeşti, mărul, pricină a războiului Troian, mărul frumos şi rotund, avea un loc de cinste în medicina antichităţii.

Pe vremea Renaşterei, reputaţia lui a fost atacată şi ponegrirea aceasta a continuat până'n secolul al optsprezecelea.

Un naturalist erudit d. Henri Leclerc, pledează în favoarea merelor şi trebuie să împărtăşim părerea lui.

Fructul acesta e un răcoritor ideal pentru a potoli setea călătorului; el înlesneşte digestia, mai ales la acei cari au obiceeiul prost de a mânca prea repede şi de a înghiţi bucatele fără a le mesteca. E un desert excelent pentru persoanele cu temperament... conservator.

Copt în cuptor cu coaje cu tot, presărat ori nu cu zahăr, mărul e un aliment de prima clasă şi convine chiar şi stomacurilor celor mai leneşe.

Ştiţi că el se împotriveşte formării faimosului acid uric, atât de supărător pentru artritici, gutoşi, herpetici şi alţi bolnavi de reumatisme.

Tizana şi compotul de mere sunt foarte bune pentru bolnavii cari fac nisip ori pietre. Putem chiar să ne mulţămim cu prefacerea în praf a coajelor de măr uscate: o lingură de supă din acest praf pusă într'o ceaşcă de apă clocotindă e u leac minunat.

„Regele Oţelului". — Mr. Charles M. Schwab, preşedintele consiliului de administraţie al giganticelor uzine „Bethlehem Steel Works" din Statele-Unite. Din însărcinarea preşedintelui Coolidge a venit în Europa, spre a studia situaţia economică a Vechiului Continent, în vederea unui concurs financiar al Americei.

Mr. Charles M. Schwab, le Roi de l'Acier des Etats-Unis, qui vient d'entreprendre un voyage d'études en Europe.

Mr. Charles M. Schwab, der amerikanische Stahlkönig, der eine Studienreise unternahm, um die europäische industrielle Lage zu prüfen.

Viaţa s'a scumpit

Cucoana (către servitoare). -- Asculta, Ileano, acum că ţi-am mărit leafa, ai putea să pui ceva deoparte în fiece lună.

Servitoarea. — Da, de unde, cuconiţă, că viaţa se tot scumpeşte.

Cucoana. — Dar ce te priveşte pe tine, că doar' ai de toate: locuinţă, luminat, încălzit, mâncare, mai o bluză, mai o fustă, mai o cămaşă de la mine.

Servitoarea. — Nu zic nu; dar ciorapii de mătase nu trebuie, să mi-i cumpăr din banii mei?

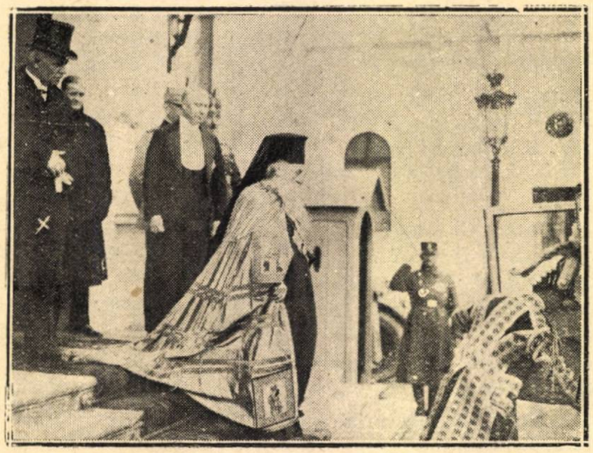

Foto -- „Oglinda Lumii"

Noul Episcop al Huşilor, în momentul plecării dela Palat unde a primit, din mâna M. S. Regelui, cârja pastorală. Pe scară, în urma P. S. Sale, d. Lepădatu (x), ministrul Cultelor şi al Artelor.

Le nouveau évêque de Hushi, sortant du Palais Royal où il venait de recevoir la crosse épiscopale.

Der neue Bischof von Hushi beim Verlassen des Königlichen Palastes, wo ihm der König den Bischofsstab anvertraute.

DĂRNICIE

schiţă de MAX şi ALEXIS FISCHER

Frumoasele relaţiuni ale familiei mele, m'au împiedicat, fără a decădea, să am o meserie manuală, Cum nu ştiu carte, n'am voit să deviu nici avocat, nici medic şi nici măcar om de litere. Profesia de sărac îmi păru foarte indicată.

Specialitatea omului lipsit de picioare mă seduse mult la început. Să stau turceşte pe o scândură care s'o mişc cu mâinile când îţi vine gustul să călătoreşti mi se părea ceva cu adevărat fermecător. Dar fiind că şi cerşetorul este om, am renunţat la infirmitatea asta, de oare-ce nu puteam urmări o femeie în poziţia aceasta umilă.

Cocoşat? orb? Nu ştiam nici eu ce hotărâre să iau. In cele din urmă m'am hotărât pentru „beteşugul" de mut.

M'am dus aşa dar la un fabricant de plăci de zinc, şi i-am comandat o placă frumoasă cu următoarele cuvinte: „FIE-VA MILA DE UN BIET MUT". Peste cinci zile mi s'a eliberat un certificat de aptitudini care îmi păru măreţ.

Dar, printr'o eroare regretabilă, era brevetul unui surd. N'am aflat confuzia aceasta decât mai târziu şi aceasta în detrimentul meu.

Mi-am atârnat placa de gât şi m am instalat în preajma Luvrului.

Fără a afecta înfăţişarea unui tânăr dandy. mă îmbrăcasem totuşi destul de curăţel. De obiceiu se dă zece centime săracului care nu prea pare neglijent, în schimb nu se dă decât cinci centime aceluia a cărui ţinută pare prea zdrenţeroasă. La urma urmei de ce să-i dai mai mult când mizeria lui este incurabilă?

Reţeta a fost îmbelşugată. Peste patruzeci de bătrâni mă milostiviră cu obolanii lor. Eram încântat de infirmitatea pe care mi-am ales-o. Nu ceream nimănui nimic de vreme ce eram mut; încasam banii şi nu trebuiam măcar să mulţumesc pentru acelaşi motiv.

In clipa în care mă pregăteam să plec, o doamnă bătrână depuse încă cinci zeci de centime în mâna mea. Am băgat banii în buzunar şi am plecat repede. In strada Rivoli mă pomenesc cu ea.

— Bagă de seamă, omule, îmi urlă ea în ureche reţinându-mă de mânecă... Uite... în spatele d-tale... un automobil,

Cuvintele acestea fură rostite cu un accent atât de sincer, încât mărturisesc m'am simţit nespus de mişcat.

— Ştiu doamnă şi vă mulţumesc... Maşinile astea doar, se aud dela doi kilometri.....

— Cum d-ta auzi?...

— Fireşte.

— Dar pe placă scrie că eşti surd?

— Aşa scrie pe placă?... Dar e o greşală, stimată doamnă.... Eu nu sunt surd, n'am fost niciodată surd! Sunt mut!

— Cum... d-ta... afirmi... că eşti.., mut!

— Desigur doamnă.

— Eşti mut şi vorbeşti?

Se vede că bătrâna aceeasta era foarte sceptică, de oarece nu voia să creadă cele ce-i spuneam şi anume că eram lipsit de darul vorbirei. Imi ceru cele cincizeci de centime cu care mă milostivise.

Fiind că eram mut nu i-am răspuns. Ea stărui. Cum eram surd, mă prefăceam că nu aud. Bătrâna mă ameninţă în cele din urmă cu poliţia. Nu-mi plac discuţiile şi i-am înapoiat banii. Familia mea, indignată pe drept, de purtarea mea, m'a pus sub interdicţie. Şi iată cum, spre marea mea părere de rău, a luat sfârşit cariera mea rodnică de cerşetor.

Trad. de **Const. A. I. Chica**

Răcăciuni (Bacău): Sion V.; *R.-Sărat:* Bernardis G., Tobocu G. I.; *R.-Vâlcea:* A. Hacman, M. Cattone; *Roşiori (Roman):* M. Popa; *Rovinari (Gorj):* L. şi D. Burdulescu. *Sadova (Dolj):* Aug. Tănăsescu; *Slatina:* S. M. Şapcă; *Străoanii de Sus (Putna):* P. Andronache.

Tg.-Jiu: L. Tamburlini, C. C. Isăcescu.

Ţigăneşti (Muscel): El. şi N. Vladescu *Timişoara:* G. M. David; *Topoloveni (Muscel):* N. şi V. I. Popescu, V. şi C. Popescu.

Au deslegat problema de aritmetică:

Bucureşti: V. Bittner, E. Sedlacec, I. Graper, Ţochi E. V., R. Negreanu, I. Pruşan, Locatelli G., V. S. Salţman, S. Stoffer.

Adjud: Nadler H.

Băicoiu: G. Constantin, G. Ghiţă, *Boroaia (Fălticeni):* M. Steiner; *Brăila:* M. Cocoş, M. Kohl; *Buhuşi:* A. Heller; *Buzeu:* Homitzki A., R. Koffler, D. şi L. Rădulescu.

Călăraşi: C. I. Călinescu; *Câmpulung (Muscel):* M. Atanasiu; *Cărbuneşti:* I. Vonica; *Chişinău:* A. Lazăr, A. Iancovici; *Constanţa:* I. Cernica, El. Stânculescu.

Giurgiu: P. Vochin.

Galaţi: St. Stroia.

Moineşti: Faingold G.

Piteşti: Băcanu I., Boteanu G; *Podul-Iloaiei:* I. Klinger.

Roman: R. Davidescu.

Tg.-Jiu: A. A. Matici; *Tekirghiol:* St. Vlăduş; *Tulcea:* G. Ghidicon.

Au deslegat numai cuvintele în triunghiu :

Bucureşti: Th. Kranz, Dumitrescu V .G., M. Caridas, A. Negreanu, Paliţa F. C., E. L. Niculescu, C. Solacoglu, R. Torceanu, L. Tişler, M. Rozen, S. Igănescu, M. I. Filiti, B. A. Catargi, L. Diacu, I. Borsay, J. Caridas, Locatelli G., Georgescu M. O. Hurmuzache C. D., I. Calmanovici

Bălteni (Gorj): G. Iscrulescu; *Bârlad:* Fr. Şrager; *Botoşani:* Davidson S. M.; *Brăila:* G. Kremer; *Braşov:* Necşoiu C., S. Strat, El. Mocanu, Val. Coliban; *Buzeu:* D. Rădulescu, C. Mănăilă, Precupescu C., Semerad F. A., Rădulescu I. P., M. Dumitrescu, Dr. Dobrescu, J. şi V. I. Dumitrescu.

Călăraşi: N. V. Graur; *Caracal:* V. Smărăndescu; Fraţiii Oprescu; *Cârca (Dolj):* Bâlă I.; *Chişinău:* Fraţii Vasenberg; *Ciulniţa:* P. I. Dobrescu; *Comarnic:* P. Machedon; *Constanţa:* D. Alperin; *Cornesti (Dâmboviţa):* S. Popescu; *Craiova:* Buică C. G., L. şi A. Dodu, G. B. Lazarovici R. şi Tr. Ştefleа, L. Marinescu.

Dumitreşti (Olt): Fl. Dinculescu.

Fălticeni: B. şi B. L. Catz; *Focşani:* B. Seffler.

Galaţi: C. şi T. Săvescu, Zolberman I., Mitelman M., Anton D. C., R. C. Neculai, M. şi H. Hirş.; *Gugeşti (R.-Sărat):* L. Gruianu.

Iaşi: D. Zelţer.

Leordeni (Muscel): G. şi C. Moşoianu, G. şi P. Alexiu.

P.-Neamţ: G. A. Juvara; *Piteşti:* M. I. Popescu, Varabief Gr., Zaharescu I. I.; *Ploeşti:* C. G. Roman, L. N. Ghinescu, L. I. Visterescu, Tunsoiu I., M. Abend, R. N. Ionescu, Niculescu C. D. C. D., A. Pallada.

R.-Sărat: Taraze S.; *Roman:* Th. Antonescu, C. Kramer, B. Şimşa.

Slatina: G. F. Mateiescu.

Târgovişte: Constantinescu A.; *T.-Jiu:* Z. Frumuşeanu; *Tg.-Neamţ:* Schachter F.; *Tg.-Ocna:* Cucoş I.; *Tulcea:* Lipovici M., C. D. Raicu, Panaitof F. G., Martinici M. C.

Vâsieşti (Bacău): S. N. Ionescu.

Au rezolvat problema de şah:

Bucureşti: E. Sedlacek, R. Negreanu, Locatelli G., F. Croitoru.

Buceea (Botoşani): D. D. Vasiliu; *Buzeu:* Hornitchii A.; *Caracal:* A .şi V. Săn Vdulescu; *Craiova:* A. Cartianu, Christescu Al. V.

Giurgiu: B. I. Semo.

Iaşi: L. Caciuc.

Moţăţei (Dolj): V. şi M. Corcoveanu.

Au mai deslegat jocurile din No. 13.

Bucureşti: C. Nuţescu, D. Apostolescu, Pr. G. Ştefănescu, I. Calmanovici, P. Bottea, S. I. Gănescu, Dumitrescu N. G., M. Dragomirescu, Heflich V.

Bălteni (Gorj): G. Iscrulescu; *Botoşani:* M. Pintilie; *Brăila:* G. Sudeţianu; *Braşov:* Al. Plesnilă; *Breaza (Buzeu):* I. St. Alexandrescu; *Buzeu:* Precupescu C., G. Spirescu.

Urmează în pagina 255.